

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

66. gadagājums
2023. gada 30. janvāris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2023/C 35/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
--------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2023/C 35/02	Lieta C-141/20: Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Finanzamt Kiel/Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Sestā direktīva 77/388/EEK – 4. panta 4. punkta otrā daļa – Nodokļa maksātāji – Dalībvalstu iespējas par vienu nodokļa maksātāju (“PVN grupu”) atzīt vairākas juridiski patstāvīgas, bet finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā savstarpēji cieši saistītas sabiedrības – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru PVN grupu pārstāvošais tās dalībnieks ir uzskatāms par vienīgo nodokļa maksātāju – Jēdziens “cieši saistītas finanšu ziņā” – Galvenajam uzņēmumam papildus vairākumlīdzdalībai nepieciešamais balsstiesību vairākums – Neesamība – Saimnieciskas vienības patstāvīguma novērtēšana pēc standartizētiem kritērijiem – Tvērums)	2
2023/C 35/03	Lieta C-269/20: Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Finanzamt T/S</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Sestā direktīva 77/388/EEK – 4. panta 4. punkta otrā daļa – Nodokļa maksātāji – Dalībvalstu iespējas par vienu nodokļa maksātāju (“PVN grupu”) atzīt vairākas juridiski patstāvīgas, bet finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā savstarpēji cieši saistītas personas – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru PVN grupu pārstāvošais tās dalībnieks ir uzskatāms par vienīgo nodokļa maksātāju šajā grupā – PVN grupas dalībnieku savstarpējie darījumi – 6. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Pakalpojumu sniegšana bez atlīdzības – Jēdziens “ar saimniecisko darbību nesaistīta darbība”)	3

2023/C 35/04	<p>Lieta C-460/20: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TU, RE/<i>Google LLC</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Direktīva 95/46/EK – 12. panta b) punkts – 14. panta pirmās daļas a) punkts – Regula (ES) 2016/679 – 17. panta 3. punkta a) apakšpunkts – Interneta meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs – Meklēšana, ievadot personas vārdu – Tādas saites uz rakstiem, kuros ir apgalvoti nepatiesa informācija, iekļaušana meklēšanas rezultātu sarakstā – Šo rakstu ilustrējošās fotogrāfijas, kas attēlu meklēšanas rezultātu sarakstā parādītas sīktēlu (thumbnails) formā – Meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam adresēts atsaistīšanas lūgums – Pamattiesību izsvēršana – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8., 11. un 16. pants – Meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja pienākumi un atbildība atsaistīšanas lūguma izpildes sakarā – Atsaistīšanas lūguma iesniedzēja pierādīšanas pienākums) . . . . .</p>	4
2023/C 35/05	<p>Lieta C-653/20 P: Tiesas (sestā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums – Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (<i>EUIPO</i>)/<i>Guillaume Vincenti</i> (Apelācija – Civildienests – Ierēdņi – Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi – 45. panta 1. punkts – Paaugstināšana amatā – Lēmums nepaaugstināt amatā ierēdņi – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts – Tiesības tikt uzklautam – Pienākums norādīt pamatojumu) . . . . .</p>	5
2023/C 35/06	<p>Lieta C-694/20: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (<i>Grondwettelijk Hof</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Orde van Vlaamse Balies</i>, IG, <i>Belgian Association of Tax Lawyers</i>, CD, <i>JU/Vlaamse Regering</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Administratīvā sadarbība nodokļu jomā – Obligātā automatiskā informācijas apmaiņa saistībā ar ziņojamām pārrobežu shēmām – Direktīva 2011/16/ES, kas grozīta ar Direktīvu (ES) 2018/822 – 8.ab panta 5. punkts – Spēkā esamība – Advokāta profesionālais noslēpums – Advokātam – starpniekam, uz kuru attiecas pienākums glabāt profesionālo noslēpumu, piemērojamais atbrīvojums no ziņošanas pienākuma – Šī advokāta – starpnieka pienākums paziņot ikvienam citam starpniekam, kas nav viņa klients, tam saistošos ziņošanas pienākumus – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 47. pants) . . . . .</p>	6
2023/C 35/07	<p>Lieta C-180/21: Tiesas (piektā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (<i>Administrativen sad – Blagoevgrad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>VS/Inspektor v Inspektorata kam Vissihia sadeben savet</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Regula (ES) 2016/679 – 2., 4. un 6. pants – Regulas 2016/679 piemērojamība – Jēdziens “leģitīmas intereses” – Jēdziens “uzdevums, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot oficiālās pilnvaras” – Direktīva (ES) 2016/680 – 1., 3., 4., 6. un 9. pants – Noziedzīga nodarījuma izmeklēšanā savākto personas datu apstrādes likumība – Tādu datu vēlāka apstrāde, kas attiecas uz iespējamo noziedzīgā nodarījumā cietušo, lai varētu tikt izvirzīta apsūdzība – Jēdziens “nolūks, kas nav nolūks, kādā personas dati tika vākti” – Dati, kurus dalībvalsts prokuratūra izmantojusi aizstāvībai tiesvedībā sakarā ar valsts atbildību) . . . . .</p>	6
2023/C 35/08	<p>Lieta C-247/21: Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (<i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Luxury Trust Automobil GmbH/Finanzamt Österreich</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 42. panta a) punkts – 197. panta 1. punkta c) apakšpunkts – 226. panta 11a. punkts – 141. pants – Atbrīvojums – Trīspusējs darījums – Piegādes gala saņēmēja kā atbildīgā par PVN nomaksu norādīšana – Rēķini – Norāde “Nodokļa apgriezta maksāšana” – Obligāts raksturs – Šīs norādes neesamība rēķinā – Rēķina labošana ar atpakaļejošu spēku) . . . . .</p>	8
2023/C 35/09	<p>Lieta C-348/21: Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (<i>Sofijski gradski sad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – HYA, IP, DD, ZI, SS/<i>Spetsializirana prokuratura</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Direktīva (ES) 2016/343 – Konkrētu nevainīguma prezumpcijas aspektu un tiesību piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā nostiprināšana – 8. panta 1. punkts – Apsūdzētā tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa un 48. panta 2. punkts – Tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu un tiesības uz aizstāvību – Apsūdzības liecinieku nopratināšana apsūdzētā un viņa advokāta prombūtnē kriminālprocesa pirmstiesas stadijā – Neiespējamība nopratināt apsūdzības lieciniekus šī procesa iztiesāšanas stadijā – Valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj krimināltiesai pamatot tās nolēmumu ar minēto liecinieku agrāko liecību) . . . . .</p>	9

2023/C 35/10	Lieta C-370/21: Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (<i>Landgericht München I</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>DOMUS-Software-AG/Marc Braschoß Immobilien GmbH</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2011/7/ES – Maksājumu kavējumu novēršana komercdarījumos – Atgūšanas izmaksu, kas kreditoram radušās parādnieka maksājuma kavējuma gadījumā, kompensācija – 6. pants – Fiksēta minimālā summa 40 EUR – Vairāku tādu maksājumu kavējums, kuri ir atbildība par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, kas veikta, izpildot vienu un to pašu līgumu)	9
2023/C 35/11	Lieta C-378/21: Tiesas (septītā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (<i>Bundesfinanzgericht</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>P GmbH/Finanzamt Österreich</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļu tiesību aktu saskaņošana – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 203. pants – PVN deklarācijas koriģēšana – Pakalpojumu, uz kuriem neattiecas atskaitīšanas tiesības, saņēmēji – Nodokļu ieņēmumu zaudēšanas riska neesamība)	10
2023/C 35/12	Lieta C-409/21: Tiesas (septītā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (<i>Varhoven administrativen sad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>DELID EOOD/Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond "Zemedelie"</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā lauksaimniecības politika (KLP) – Finansējums no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) – Regula (ES) Nr. 1305/2013 – Atbalsts ieguldījumiem – Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru atbalsta piešķiršana ir atkarīga no tā, vai pieteikuma iesniedzējs uzrāda apliecību par audzēšanas vietas reģistrāciju uz sava vārda un pierāda, ka pieteikuma iesniegšanas dienā viņa saimniecības ražošanas apjoms ir līdzvērtīgs vismaz 8 000 EUR)	11
2023/C 35/13	Lieta C-419/21: Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (<i>Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>X sp. z o.o., sp. k./Z</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2011/7/ES – Maksājumu kavējumu novēršana komercdarījumos – 2. panta 1. punkts – Jēdziens "komercdarījumi" – Atgūšanas izmaksu, kas kreditoram radušās parādnieka maksājuma kavējuma gadījumā, kompensācija – 6. pants – Fiksēta minimālā summa 40 EUR – Vairāku tādu maksājumu kavējums, kuri ir atbildība par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, kas veikta, izpildot vienu un to pašu līgumu)	12
2023/C 35/14	Lieta C-512/21: Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (<i>Fővárosi Törvényszék</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Aquila Part Prod Com S.A./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 168. pants – Tiesības uz PVN atskaitīšanu – Nodokļu neitralitātes, efektivitātes un samērīguma principi – Krāpšana – Pierādījumi – Nodokļa maksātāja pienākums ievērot pienācīgu rūpību – Tādu pienākumu pārkāpuma ņemšana vērā, kas izriet no valsts un Savienības tiesību normām par pārtikas ķēdes drošumu – Nodokļa maksātāja pilnvarojums trešai personai veikt ar nodokli apliekamus darījumus – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 47. pants – Tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu)	12
2023/C 35/15	Lieta C-564/21: Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (<i>Verwaltungsgericht Wiesbaden</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>BU/Bundesrepublik Deutschland</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pamattiesības – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Patvēruma politika – Direktīva 2013/32/ES – 11. panta 1. punkts, 23. panta 1. punkts un 46. panta 1. un 3. punkts – Piekļuve informācijai pieteikuma iesniedzēja lietā – Visa lieta pilnībā – Metadati – Šīs lietas izsniegšana atsevišķu nestrukturētu elektronisku datņu formātā – Rakstveida informācija – Ar roku parakstīta lēmuma skenēta kopija – Elektroniska uzskaitē, ko veic, nearhivējot lietu papīra formā)	14
2023/C 35/16	Lieta C-595/21: Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (<i>Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>LSI – Germany GmbH/Freistaat Bayern</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju tiesību aizsardzība – Pārtikas produktu informācijas sniegšana patērētājiem – Regula (ES) Nr. 1169/2011 – 17. pants un VI pielikuma A daļas 4. punkts – "Pārtikas produkta nosaukums" – "Produkta nosaukums" – Pārtikas produktu marķējumā ietveramās obligātās norādes – Komponenti vai sastāvdaļa, kas izmantots pilnīgai vai daļējai tā komponenta vai sastāvdaļas aizstāšanai, par ko patērētāji uzskata, ka to parasti izmanto pārtikas produktā vai ka tas tajā parasti ir)	15

2023/C 35/17	<p>Lieta C-600/21: Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (<i>Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – QE/<i>Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Direktīva 93/13/EEK – 3. panta 1. punkts – 4. pants – Noteikuma negodīguma novērtēšanas kritēriji – Noteikums par aizdevuma līguma priekšlaicīga izbeigšanu – Līgumisks atbrīvojums no brīdinājuma) . . . . .</p>	16
2023/C 35/18	<p>Lieta C-625/21: Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (<i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VB/<i>GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Patērētāja nelikumīga atkāpšanās no līguma – Par negodīgu atzīts noteikums, ar kuru tiek noteiktas piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja tiesības uz zaudējumu atlīdzību – Dispozitīvo valsts tiesību normu piemērošana) . . . . .</p>	17
2023/C 35/19	<p>Lieta C-731/21: Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (<i>Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg</i> (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – GV/<i>Caisse nationale d'assurance pension</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Personu brīva pārvietošanās – LESD 45. pants – Darba ņēmēji – Regula (ES) Nr. 492/2011 – 7. panta 1. un 2. punkts – Vienlīdzīga attieksme – Sociālās priekšrocības – Apgādnieka zaudējuma pensija – Personas, kuras ir reģistrējušas partnerattiecības – Valsts tiesiskais regulējums, kurā apgādnieka zaudējuma pensijas piešķiršana ir atkarīga no tā, vai valsts reģistrā ir ierakstītas citā dalībvalstī likumīgi noslēgtas un reģistrētas partnerattiecības) . . . . .</p>	17
2023/C 35/20	<p>Lieta C-769/21: Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (Administratīvā rajona tiesa (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AAS “BTA Baltic Insurance Company”/Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiskais iepirkums – Direktīva 2014/24/ES – 18. panta 1. punkts – Vienlīdzīgas attieksmes, pārskatāmības un samērīguma principi – Lēmums par uzaicinājuma iesniegt piedāvājumus atsaukšanu – Divu pretendentu, kuri uzskatāmi par vienu tirgus dalībnieku, atsevišķi iesniegti piedāvājumi, kas abi ir saimnieciski visizdevīgākie piedāvājumi – Izraudzītā pretendenta atteikums slēgt līgumu – Līgumslēdzējas iestādes lēmums noraidīt nākamā pretendenta piedāvājumu, pārtraukt iepirkuma procedūru un izsludināt jaunu iepirkumu) . . . . .</p>	18
2023/C 35/21	<p>Lieta C-492/22: Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (<i>Rechtbank Amsterdam</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eiropas apcietināšanas ordera izpilde, kurš izdots pret CJ (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Tiesiskā sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Pamatlēmums 2002/584/TI – 6. panta 2. punkts – Kompetento tiesu iestāžu noteikšana – Iestādes, kurai nav izpildes tiesu iestādes statusa, pieņemts lēmums par nodošanas atlikšanu – 23. pants – Nodošanai paredzēto termiņu izbeigšanās – Sekas – 12. pants un 24. panta 1. punkts – Pieprasītās personas paturēšana apcietinājumā, lai veiktu kriminālvajāšanu izpildes dalībvalstī – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6., 47. un 48. pants – Pieprasītās personas tiesības personiski piedalīties lietas izskatīšanā) . . . . .</p>	19
2023/C 35/22	<p>Lieta C-597/21: Tiesas (sestā palāta) 2022. gada 15. decembra rīkojums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Centro Petroli Roma Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. un 99. pants – LESD 267. pants – Pēdējās instances valsts tiesu pienākuma uzdot prejudiciālu jautājumu apjoms – Izņēmumi no šī pienākuma – Kritēriji – Situācijas, kurās Savienības tiesību pareiza interpretācija ir tik acīmredzama, ka par to nav nekādu šaubu – Nosacījums, lai valsts pēdējās instances tiesa būtu pārliecināta, ka tie paši pierādījumi būtu saistoši arī citām dalībvalstu pēdējās instances tiesām un Tiesai) . . . . .</p>	20
2023/C 35/23	<p>Lieta C-138/22: Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 18. novembra rīkojums (<i>Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TD, SD/<i>mBank S.A.</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Ārvalsts valūtā indeksēts hipotekārais kredīts – Negodīgi noteikumi – Līguma spēkā neesamība negodīgu noteikumu vai likumam pretrunā esošo noteikumu iekļaušanas dēļ – Patērētāja izvēle – Valsts tiesību interpretācija – Acīmredzama kompetences neesamība) . . . . .</p>	20

2023/C 35/24	Lieta C-229/22: Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 2. decembra rīkojums (<i>Tribunalul Specializat Cluj – (Rumānija)</i>) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – NC/ <i>Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Gaisa transports – Regula (EK) Nr. 261/2004 – 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) punkts – Kompensācija un palīdzība pasažieriem – Lidojuma atcelšana – Tiesības uz kompensāciju maršruta maiņas piedāvāšanas gadījumā – Nosacījumi – Atšķirības starp dažādām Savienības tiesību normas valodu versijām – Maršruta maiņa, kas ļautu pasažieriem izlidot ne agrāk kā vienu stundu pirms iepriekš paredzētā izlidošanas laika)	21
2023/C 35/25	Lieta C-389/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 13. jūnijā iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – GC u c./ <i>Croce Rossa Italiana</i> u c.	22
2023/C 35/26	Lieta C-594/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 14. septembrī <i>Gugler France</i> iesniegusi par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2022. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-147/21 <i>Gugler France/EUIPO – Gugler</i> (“GUGLER”)	23
2023/C 35/27	Lieta C-623/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 29. septembrī iesniedza <i>Cour constitutionnelle</i> (Beļģija) – <i>Belgian Association of Tax Lawyers</i> u.c./ <i>Premier ministre/Erste Minister</i>	23
2023/C 35/28	Lieta C-639/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. oktobrī iesniegusi <i>Rechtbank Gelderland</i> (Nīderlande) – X/ <i>Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht</i>	24
2023/C 35/29	Lieta C-640/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. oktobrī iesniegusi <i>Rechtbank Gelderland</i> (Nīderlande) – <i>Fiscale Eenheid Achmea BV/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam</i>	25
2023/C 35/30	Lieta C-641/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. oktobrī iesniegusi <i>Rechtbank Gelderland</i> (Nīderlande) – Y/ <i>Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam</i>	26
2023/C 35/31	Lieta C-642/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. oktobrī iesniegusi <i>Rechtbank Gelderland</i> (Nīderlande) – <i>Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten/Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht</i>	26
2023/C 35/32	Lieta C-643/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. oktobrī iesniegusi <i>Rechtbank Gelderland</i> (Nīderlande) – <i>Stichting BPL Pensioen/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht</i>	27
2023/C 35/33	Lieta C-644/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. oktobrī iesniegusi <i>Rechtbank Gelderland</i> (Nīderlande) – <i>Stichting Bedrijfstakpensioenfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht</i>	28
2023/C 35/34	Lieta C-650/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 17. oktobrī iesniedza <i>Cour d'appel de Mons</i> (Francija) – <i>Fédération internationale de football association (FIFA)/BZ</i>	28
2023/C 35/35	Lieta C-654/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 19. oktobrī iesniegusi <i>Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent</i> (Beļģija) – <i>FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu/Triferto Belgium NV</i>	29
2023/C 35/36	Lieta C-658/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 19. oktobrī iesniedza <i>Sąd Najwyższy</i> (Polija)	30
2023/C 35/37	Lieta C-670/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 24. oktobrī iesniedza <i>Landgericht Berlin</i> (Vācija) – Kriminālprocess pret M.N.	31
2023/C 35/38	Lieta C-677/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 2. novembrī iesniedza <i>Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach</i> (Polija) – <i>Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A./P. S.A.</i>	33
2023/C 35/39	Lieta C-678/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 3. novembrī iesniedza <i>Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie</i> (Polija) – <i>Profi Credit Polska S.A./G.N.</i>	33

2023/C 35/40	Lieta C-682/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 2. novembrī iesniedza <i>Upravni sud u Zagrebu</i> (Horvātija) – LM/Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostuparijski upravni postupak	34
2023/C 35/41	Lieta C-683/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 4. novembrī iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) – <i>Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari</i> u c./ <i>Presidenza del Consiglio dei ministri</i> u c.	35
2023/C 35/42	Lieta C-689/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 9. novembrī iesniedza <i>Tribunale di Oristano</i> (Itālija) – <i>S.G./Unione di Comuni Alta Marmilla</i>	35
2023/C 35/43	Lieta C-693/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 10. novembrī iesniedza <i>Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie</i> (Polija) – <i>I. sp. z o.o./M. W.</i>	36
2023/C 35/44	Lieta C-695/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 10. novembrī iesniedza <i>Městský soud v Praze</i> (Čehijas Republika) – <i>Fondec a.s./Česká národní banka</i>	36
2023/C 35/45	Lieta C-698/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 14. novembrī iesniedza <i>Apelativen sad Varna</i> (Bulgārija) – kriminālprocess pret TP un OF	37
2023/C 35/46	Lieta C-721/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 24. novembrī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2022. gada 14. septembra spriedumu lietā T-775/20 PB/Komisija	38
2023/C 35/47	Lieta C-742/22 SA: Prasības pieteikums par atļauju veikt mantas apķīlāšanu, kas iesniegts 2022. gada 30. novembrī – <i>Ntinos Ramon/Komisija</i>	39

Vispārējā tiesa

2023/C 35/48	Apvienotās lietas T-316/14 RENV un T-148/19: Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – PKK/Padome (Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi pret PKK, kas pieņemti terorisma apkarošanas nolūkā – Līdzekļu iesaldēšana – Kopējā nostāja 2001/931/KĀDP – Piemērojamība bruņota konflikta gadījumā situācijās – Teroristu grupa – Lēmumu par līdzekļu iesaldēšanu faktiskais pamats – Kompetentas iestādes pieņemts lēmums – Trešās valsts iestāde – Pārskatīšana – Samērīgums – Pienākums norādīt pamatojumu – Tiesības uz aizstāvību – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā – Prasības pieteikuma pielāgošana)	41
2023/C 35/49	Lieta T-698/16: Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – <i>Trasta Komerbanka u.c./ECB</i> (Ekonomikas un monetārā politika – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – ECB uzticētie īpašie uzraudzības uzdevumi – Lēmums anulēt kredītiestādes darbības atļauju – Prasītāja nāve – Daļēja tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas – Iesaistīto dalībvalstu valsts iestāžu un ECB pilnvaras vienotajā uzraudzības mehānismā – Vienlīdzīga attieksme – Samērīgums – Tiesiskā palāvība – Tiesiskā drošība – Pilnvaru nepareiza izmantošana – Tiesības uz aizstāvību – Pienākums norādīt pamatojumu)	43
2023/C 35/50	Lieta T-101/18: Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – <i>Austrija/Komisija</i> (Valsts atbalsts – Kodolnozare – Atbalsts, ko Ungārija ir paredzējusi divu jaunu kodolreaktoru izveidei Pakšas ražotnē – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu, ja tiek ievērotas noteiktas saistības – LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts – Atbalsta saderība ar Savienības tiesībām, kas nav valsts atbalsta tiesības – Nesaraujama saikne – Kodolenerģijas veicināšana – Euratom līguma 192. panta pirmā daļa – Vides aizsardzības princips, princips "piesārņotājs maksā", piesardzības un ilgtspējības principi – Attiecīgās saimnieciskās darbības noteikšana – Tirgus nepilnība – Konkurences izkropļošana – Atbalsta samērīgums – Valsts iejaukšanās nepieciešamība – Atbalsta elementu noteikšana – Publiskā iepirkuma procedūra – Pienākums norādīt pamatojumu)	44

2023/C 35/51	Lieta T-275/19: Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – PNB Banka/ECB (Ekonomikas un monetārā politika – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – ECB pilnvaras – Izmeklēšanas pilnvaras – Pārbaudes uz vietas – Regulas (ES) Nr. 1024/2013 12. pants – ECB lēmums veikt pārbaudi mazāk nozīmīgas kredītiestādes telpās – Atcelšanas prasība – Pārsūdzams tiesību akts – Pieņemamība – ECB kompetence – Pienākums norādīt pamatojumu – Apstākļi, ar kuriem var pamatot pārbaudi – Reglamenta 106. pants – Nepamatots pieteikums par tiesas sēdes noturēšanu)	45
2023/C 35/52	Lieta T-301/19: Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – PNB Banka/ECB (Ekonomikas un monetārā politika – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – Regulas (ES) Nr. 1024/2013 6. panta 5. punkta b) apakšpunkts – ECB tiešās uzraudzības attiecībā uz mazāk nozīmīgu kredītiestādi nepieciešamība – Valsts kompetentas iestādes lūgums – Regulas (ES) Nr. 468/2014 68. panta 5. punkts – ECB lēmums, ar kuru PNB banka tika klasificēta kā nozīmīga iestāde, kas ir pakļauta tās tiešai prudenciālai uzraudzībai – Pienākums norādīt pamatojumu – Samērīgums – Tiesības uz aizstāvību – Piekļuve administratīvās lietas materiāliem – Regulas Nr. 468/2014 68. panta 3. punktā paredzētais ziņojums – Reglamenta 106. pants – Nepamatots pieteikums par tiesas sēdes noturēšanu)	46
2023/C 35/53	Lieta T-330/19: Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – PNB Banka/ECB (Ekonomikas un monetārā politika – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – Direktīvas 2013/36/EK 22. pants – ECB iebildumi pret būtiskas līdzdalības kredītiestādē iegūšanu – Vērtēšanas perioda sākumpunkts – ECB iesaistīšanās procesa sākumposmā – Potenciālā ieguvēja finanšu stabilitātes un prudenciālo prasību ievērošanas kritēriji – Pamatota iemesla iebilst pret iegūšanu, balstoties uz vienu vai vairākiem vērtējuma kritērijiem, esamība – Reglamenta 106. pants – Nepamatots pieteikums par tiesas sēdes noturēšanu)	46
2023/C 35/54	Lieta T-230/20: Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – PNB Banka/ECB (Ekonomikas un monetārā politika – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – Regula (ES) Nr. 1024/2013 – ECB uzticētie īpašie uzraudzības uzdevumi – Lēmums par kredītiestādes PNB Banka licences anulēšanu – Valsts kompetentās iestādes ieteikums anulēt licenci – Lēmums par PNB Banka maksātspēju – Saprātīgs termiņš – Pienākums norādīt pamatojumu – Samērīgums)	47
2023/C 35/55	Lieta T-275/20: Vispārējās tiesas 2022. gada 23. novembra spriedums – <i>Westfälische Drahtindustrie u. c./Komisija</i> (Atcelšanas prasība un prasība atlīdzināt zaudējumus – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus – Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums – Pienākuma iesniegt bankas garantiju izpildes apturēšana – Provizoriski veikto maksājumu pakāpenība – Spriedums, ar ko daļēji atceļ lēmumu un nosaka naudas sodu, kura apmērs ir identisks sākotnēji uzliktā naudas soda apmēram – Provizoriski veikto maksājumu attiecināšana – Nokavējuma procenti – LESD 266. panta pirmā daļa – Nepamatota iedzīvošanās – Pietiekami būtisks tādas tiesību normas pārkāpums, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības – Nepamatotu maksājumu atgūšana – Juridiskā pamata neesamība – Prettiesiskums)	48
2023/C 35/56	Lieta T-537/20: Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – Lietuva/Komisija (ELGF un ELFLA – No finansējuma izslēgti izdevumi – Lietuvas izdevumi – Priekšlaicīgas pensionēšanās atbalsts – Regulas (EK) Nr. 1306/2013 52. panta 2. punkts – Īstenošanas regulas (ES) Nr. 908/2014 34. panta 6. punkts un 35. panta 1. punkts)	49
2023/C 35/57	Lieta T-130/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – CCPL u.c./Komisija (Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Pārtikas iepakojums mazumtirdzniecībai – Lēmums, ar ko groza naudas soda apmēru – Naudas soda aprēķināšanas noteikumi – Vainojamība prettiesiskā rīcībā – 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai – Naudas soda maksimālais apmērs – Samērīgums – Vienlīdzīga attieksme – Maksātspēja)	49

2023/C 35/58	Lieta T-221/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – Itālija/Komisija (ELGF un ELFLA – No finansējuma izslēgti izdevumi – Platībatkarīgā atbalsta shēma – Finanšu korekcijas – Jēdziens “ilggadīgie zālāji” – Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta h) apakšpunkts – Deleģētās regulas (ES) Nr. 499/2014 5. panta 3. punkts)	50
2023/C 35/59	Lieta T-401/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – KN/Parlament (Institucionālās tiesības – EESK loceklis – EESK 2019. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanas procedūra – Parlamenta rezolūcija, kurā prasītājs norādīts kā psiholoģiskās vardarbības izdarītājs – Atcelšanas prasība – Nepārsūdzams akts – Nepieņemamība – Prasība par zaudējumu atlīdzību – Personas datu aizsardzība – Nevainīguma prezumpcija – Konfidencialitātes pienākums – Labas pārvaldības princips – Samērīgums – Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums)	51
2023/C 35/60	Lieta T-487/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – Neoperl/EUIPO (Cilindriskas sanitārtehnikas sastāvdaļas attēlojums) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības preču zīmes, kurā attēlota cilindriska sanitārtehnikas sastāvdaļa, reģistrācijas pieteikums – Taktila novietojuma preču zīme – Absolūti atteikuma pamati – Likuma piemērošanas joma – Izvirzīšana pēc savas iniciatīvas – Apelācijas padomes veikts atšķirtspējas vērtējums – Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Apzīmējums, kas nevar būt Eiropas Savienības preču zīme – Apzīmējuma radītā taktilā iespaids precīza un pilnīga grafiska attēlojuma neesamība – Regulas (EK) Nr. 207/2007 4. pants un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 4. pants un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts)) . .	51
2023/C 35/61	Lieta T-515/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 23. novembra spriedums – Zeta Farmaceutici/EUIPO – Specchiasol (“EUPHYTOS”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “EUPHYTOS” – Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “EuPhidra” – Agrākas preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījums – Regulas (EK) Nr. 40/94 56. panta 2. punkts un 43. panta 2. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 64. panta 2. punkts un 47. panta 2. punkts) – Attiecīgie laikposmi – Pierādījumu sniegšana pirmo reizi apelācijas padomē – Apelācijas padomes rīcības brīvība – Jaunu vai papildinošu pierādījumu kvalificēšana – Regulas 2017/1001 95. panta 2. punkts – Deleģētās regulas (ES) 2018/625 27. panta 4. punkts)	52
2023/C 35/62	Lieta T-612/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO – ESSAtech (Bezvadu tālvadības pults piederums) (Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlots bezvadu tālvadības pults piederums – Spēkā neesamības pamats – Ražojuma izskata iezīmes, ko nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija – Regulas (EK) Nr. 6/2002 8. panta 1. punkts un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Pirmoreiz procesā apelācijas padomē izvirzīti fakti vai iesniegti pierādījumi – Regulas Nr. 6/2002 63. panta 2. punkts – Pienākums norādīt pamatojumu – Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkts un 2. punkta c) apakšpunkts)	53
2023/C 35/63	Lieta T-623/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – Puma/EUIPO – Vaillant (“Puma”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Puma” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “PUMA” – Relatīvs atteikuma pamats – Kaitējums reputācijai – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts)	53
2023/C 35/64	Lieta T-678/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – Mendes/EUIPO – Actial Farmaceutica (“VSL3TOTAL”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VSL3TOTAL” – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VSL#3” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Apzīmējumu līdzība – Preču līdzība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 60. panta 1. punkta a) apakšpunkts))	54

2023/C 35/65	Lieta T-701/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 23. novembra spriedums – <i>Allessa/EUIPO – Dumerth</i> (“CASSELLAPARK”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “CASSELLAPARK” – Absolūti atteikuma pamati – Atšķirtspēja – Aprakstoša rakstura neesamība – Preču zīmes, kas var maldināt sabiedrību, neesamība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b), c) un g) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b), c) un g) apakšpunkts) – Pienākums norādīt pamatojumu – Regulas 2017/1001 94. pants)	55
2023/C 35/66	Lieta T-738/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – <i>Bora Creations/EUIPO</i> (“essence”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “essence” – Absolūti atteikuma pamati – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Atšķirtspējas neesamība – Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	55
2023/C 35/67	Lieta T-747/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – <i>Borussia VfL 1900 Mönchengladbach/EUIPO – Neng</i> (“Fohlenelf”) (Eiropas Savienības preču zīme – Atceļšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Fohlenelf” – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 94. panta 1. punkts un 97. panta 1. punkta d) apakšpunkts)	56
2023/C 35/68	Lieta T-780/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – <i>Lila Rossa Engros/EUIPO</i> (“LiLAC”) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “LiLAC” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)	57
2023/C 35/69	Lieta T-12/22: Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – <i>Hasco TM/EUIPO – Esi</i> (“NATURCAPS”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “NATURCAPS” – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “NATURKAPS” – Agrākas preču zīmes faktiskas izmantošanas neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 64. panta 2. punkts – Farmaceutisko produktu un uztura bagātinātāju kvalificēšana)	57
2023/C 35/70	Lieta T-85/22: Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – <i>Korporaciya “Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica</i> (“STAYER”) (Eiropas Savienības preču zīme – Atceļšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “STAYER” – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. pants un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 18. pants un 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts) – Preču, attiecībā uz kurām pierādīta faktiskā izmantošana, kvalifikācija)	58
2023/C 35/71	Lieta T-151/22: Vispārējās tiesas 2022. gada 23. novembra spriedums – <i>General Wire Spring/EUIPO</i> (“GENERAL PIPE CLEANERS”) (Eiropas Savienības preču zīme – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Vārdiska preču zīme “GENERAL PIPE CLEANERS” – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)	58
2023/C 35/72	Lieta T-155/22: Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – <i>Korporaciya “Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica</i> (“STAYER”) (Eiropas Savienības preču zīme – Atceļšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “STAYER” – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. pants un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 18. pants un 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts) – Preču, attiecībā uz kurām pierādīta faktiskā izmantošana, kvalifikācija)	59
2023/C 35/73	Lieta T-159/22: Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – <i>Sanetview/EUIPO – 2boca2catering</i> (“Las Cebras”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Las Cebras” reģistrācijas pieteikums – Agrāka valsts grafiska preču zīme “LEZEBRA” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	60
2023/C 35/74	Lieta T-379/16: Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra rīkojums – <i>Basicmed Enterprises u.c./Padome u.c.</i> (Ārpuslīgumiskā atbildība – Ekonomikas un monetārā politika – Programma Kipras stabilitātes atbalstam – ECB padomes lēmums par ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšanu pēc Kipras Centrālās bankas pieprasījuma – Eurogrupas 2013. gada 25. marta, 12. aprīļa, 13. maija un 13. septembra paziņojumi par Kipru – Lēmums 2013/236/ES – Īstenošanas lēmums 2013/463/ES – 2013. gada 26. aprīlī starp Kipru un Eiropas Stabilitātes mehānismu noslēgtais Saprašanās memorands par īpašiem ekonomikas politikas nosacījumiem – Vispārējās tiesas kompetence – Pieņemamība – Formas prasības – Iekšēju tiesību aizsardzības līdzekļu izsmelšana – Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums – Tiesības uz īpašumu – Tiesiskā palāvība – Vienlīdzīga attieksme – Prasība, kas daļēji ir celta tiesā, kurai acīmredzami nav kompetences, daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota)	60

2023/C 35/75	Lieta T-640/20: Vispārējās tiesas 2022. gada 22. novembra rīkojums – <i>Validity</i> /Komisija (Atcelšanas prasība – Piekļuve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – Dokumenti par projektu uzaicinājumam iesniegt priekšlikumus saistībā ar ERAF līdzfinansējumu – Dalībvalsts izdoti dokumenti – Daļējs piekļuves atteikums – Dokumentu izsniegšana pēc prasības celšanas – Intereses celt prasību zudums – Daļēja tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas – Prasības pieteikuma grozījumu raksts – Daļēja nepieņemamība)	61
2023/C 35/76	Lieta T-800/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 22. novembra rīkojums – <i>Fieldpoint (Cyprus)</i> /EUIPO (“HYPERLIGHTOPTICS”) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “HYPERLIGHTOPTICS” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Vienlīdzīga attieksme – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)	62
2023/C 35/77	Lieta T-801/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 22. novembra rīkojums – <i>Fieldpoint (Cyprus)</i> /EUIPO (“HYPERLIGHTEYEWEAR”) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “HYPERLIGHTEYEWEAR” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Vienlīdzīga attieksme – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)	62
2023/C 35/78	Lieta T-595/22: Prasība, kas celta 2022. gada 21. septembrī – <i>Ferreira de Macedo Silva</i> /Frontex	63
2023/C 35/79	Lieta T-650/22: Prasība, kas celta 2022. gada 7. decembrī – <i>Athlet</i> /EUIPO – <i>Heuver Bandengroothandel</i> (“ATHLET”)	64
2023/C 35/80	Lieta T-688/22: Prasība, kas celta 2022. gada 11. novembrī – <i>FOF</i> /Komisija	64
2023/C 35/81	Lieta T-691/22: Prasība, kas celta 2022. gada 12. novembrī – <i>Fontwell</i> /Komisija	65
2023/C 35/82	Lieta T-700/22: Prasība, kas celta 2022. gada 12. novembrī – <i>Mission</i> /Komisija	65
2023/C 35/83	Lieta T-705/22: Prasība, kas celta 2022. gada 13. novembrī – <i>Durie</i> /Komisija	66
2023/C 35/84	Lieta T-707/22: Prasība, kas celta 2022. gada 14. novembrī – <i>Ostrava</i> /Komisija	66
2023/C 35/85	Lieta T-708/22: Prasība, kas celta 2022. gada 14. novembrī – <i>White Pearl</i> /Komisija	67
2023/C 35/86	Lieta T-710/22: Prasība, kas celta 2022. gada 13. novembrī – <i>Starboard</i> /Komisija	67
2023/C 35/87	Lieta T-711/22: Prasība, kas celta 2022. gada 13. novembrī – <i>Caledonian</i> /Komisija	68
2023/C 35/88	Lieta T-712/22: Prasība, kas celta 2022. gada 13. novembrī – <i>Fuchinvest</i> /Komisija	68
2023/C 35/89	Lieta T-716/22: Prasība, kas celta 2022. gada 14. novembrī – <i>Administradora Fortaleza</i> u.c./Komisija	69
2023/C 35/90	Lieta T-717/22: Prasība, kas celta 2022. gada 14. novembrī – <i>Newco</i> /Komisija	69
2023/C 35/91	Lieta T-721/22: Prasība, kas celta 2022. gada 15. novembrī – <i>Bourbon Offshore Interoil Shipping</i> /Komisija	70
2023/C 35/92	Lieta T-730/22: Prasība, kas celta 2022. gada 18. novembrī – <i>LG</i> u.c./Komisija	71
2023/C 35/93	T-743/22: Prasība, kas celta 2022. gada 25. novembrī – <i>Mazepin</i> /Padome	71
2023/C 35/94	Lieta T-751/22: Prasība, kas celta 2022. gada 1. decembrī – <i>Mazzone</i> /Parlaments	72
2023/C 35/95	Lieta T-752/22: Prasība, kas celta 2022. gada 1. decembrī – <i>Ceravolo</i> /Parlaments	74
2023/C 35/96	Lieta T-757/22: Prasība, kas celta 2022. gada 5. decembrī – <i>Puma</i> /EUIPO – <i>Road Star Group</i> (Apavi)	76
2023/C 35/97	Lieta T-758/22: Prasība, kas celta 2022. gada 5. decembrī – <i>Puma</i> /EUIPO – <i>Fujian Daocheng Electronic Commerce</i> (Kurpes)	77
2023/C 35/98	Lieta T-763/22: Prasība, kas celta 2022. gada 7. decembrī – <i>Kesaev</i> /Padome	78

2023/C 35/99	Lieta T-764/22: Prasība, kas celta 2022. gada 8. decembrī – <i>bet365 Group/EUIPO</i> (“bet365”)	79
2023/C 35/100	Lieta T-767/22: Prasība, kas celta 2022. gada 9. decembrī – <i>Hoffmann/EUIPO – Moldex/Metric</i> (“Holex”)	80
2023/C 35/101	Lieta T-782/22: Prasība, kas celta 2022. gada 13. decembrī – <i>Cogebi un Cogebi/Padome</i>	80
2023/C 35/102	Lieta T-782/16: Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra rīkojums – <i>Timberland Europe/Komisija</i>	81
2023/C 35/103	Lieta T-481/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 1. decembra rīkojums – <i>Foz/Padome</i>	81
2023/C 35/104	Lieta T-150/22: Vispārējās tiesas 2022. gada 28. novembra rīkojums – <i>Lilly Drogerie/EUIPO – Lillydoo</i> (“LILLYDOO kids”)	82

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2023/C 35/01)

Jaunākā publikācija

OV C 24, 23.1.2023.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 15, 16.1.2023.

OV C 7, 9.1.2023.

OV C 482, 19.12.2022.

OV C 472, 12.12.2022.

OV C 463, 5.12.2022.

OV C 451, 28.11.2022.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Finanzamt Kiel/Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH*

(Lieta C-141/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Sestā direktīva 77/388/EEK – 4. panta 4. punkta otrā daļa – Nodokļa maksātāji – Dalībvalstu iespējas par vienu nodokļa maksātāju (“PVN grupu”) atzīt vairākas juridiski patstāvīgas, bet finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā savstarpēji cieši saistītas sabiedrības – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru PVN grupu pārstāvošais tās dalībnieks ir uzskatāms par vienīgo nodokļa maksātāju – Jēdziens “cieši saistītas finanšu ziņā” – Galvenajam uzņēmumam papildus vairākumlīdzdalībai nepieciešamais balsstiesību vairākums – Neesamība – Saimnieciskas vienības patstāvīguma novērtēšana pēc standartizētiem kritērijiem – Tvērums)

(2023/C 35/02)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa*Bundesfinanzhof***Pamatlietas puses**Atbildētāja un kasācijas sūdzības iesniedzēja: *Finanzamt Kiel*Pieteicēja un atbildētāja kasācijas tiesvedībā: *Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH***Rezolutīvā daļa**

- 1) Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kas grozīta ar Padomes 2000. gada 17. oktobra Direktīvu 2000/65/EK, 4. panta 4. punkta otrā daļa

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tā neliedz dalībvalstij par juridiski patstāvīgu, bet finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā savstarpēji cieši saistītu personu izveidotas grupas vienīgo PVN maksātāju atzīt šīs grupas galveno uzņēmumu, ja vien tas spēj panākt, ka tā gribu īsteno pārējās sabiedrības, kuras ietilpst šajā grupā, un ja vien šāda atzīšana nav saistīta ar nodokļu [ieņēmumu] zaudēšanas risku.

2) Sestās direktīvas 77/388, kas grozīta ar Direktīvu 2000/65, 4. panta 4. punkta otrā daļa

ir jāinterpretēt tādējādi, ka

tā nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kurā konkrētas sabiedrības iespējas kopā ar galveno uzņēmumu veidot vienu juridiski patstāvīgu, bet finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā savstarpēji cieši saistītu personu grupu ir pakļautas nosacījumam, ka tam ir gan vairākumlīdzdalība minētās sabiedrības pamatkapitālā, gan balsstiesību vairākums.

3) Sestās direktīvas 77/388, kas grozīta ar Direktīvu 2000/65, 4. panta 4. punkta otrā daļa kopsakarā ar grozītās Direktīvas 77/388 4. panta 1. punkta pirmo daļu

ir jāinterpretēt tādējādi, ka

tā liedz dalībvalstij, izmantojot klasificēšanu, konkrētas sabiedrības kvalificēt kā nepatstāvīgas, ja šīs sabiedrības finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā ir integrētas juridiski patstāvīgu, bet finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā savstarpēji cieši saistītu personu izveidotas grupas galvenajā uzņēmumā.

(¹) OV C 222, 6.7.2020.

Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Finanzamt T/S*

(Lieta C-269/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Sestā direktīva 77/388/EEK – 4. panta 4. punkta otrā daļa – Nodokļa maksātāji – Dalībvalstu iespējas par vienu nodokļa maksātāju (“PVN grupu”) atzīt vairākas juridiski patstāvīgas, bet finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā savstarpēji cieši saistītas personas – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru PVN grupu pārstāvošais tās dalībnieks ir uzskatāms par vienīgo nodokļa maksātāju šajā grupā – PVN grupas dalībnieku savstarpējie darījumi – 6. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Pakalpojumu sniegšana bez atlīdzības – Jēdziens “ar saimniecisko darbību nesaistīta darbība”)

(2023/C 35/03)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Atbildētāja un kasācijas sūdzības iesniedzēja: *Finanzamt T*

Pieteicējs un atbildētājs kasācijas tiesvedībā: *S*

Rezolutīvā daļa

1) Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze 4. panta 4. punkta otrā daļa

ir jāinterpretēt tādējādi, ka

tā neliedz dalībvalstij par juridiski patstāvīgu, bet finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā savstarpēji cieši saistītu personu izveidotas grupas vienīgo PVN maksātāju atzīt šīs grupas galveno uzņēmumu, ja vien tas spēj panākt, ka tā gribu īsteno pārējās juridiskās personas, kuras ietilpst šajā grupā, un ja vien šāda atzišana nav saistīta ar nodokļu [ieņēmumu] zaudēšanas risku.

2) Savienības tiesības

ir jāinterpretē tādējādi, ka

gadījumā, kad juridiskā persona uzskatāma par vienīgo nodokļa maksātāju juridiski patstāvīgu, bet finanšu, saimnieciskā un organizatoriskā ziņā savstarpēji cieši saistītu personu grupā un tā veic, no vienas puses, saimniecisko darbību, saistībā ar kuru tā ir uzskatāma par PVN maksātāju, un, no otras puses, darbību publiskās varas īstenošanas jomā, saistībā ar kuru tā nav uzskatāma par PVN maksātāju Sestās direktīvas 4. panta 5. punkta izpratnē, šajā grupā ietilpstošas juridiskās personas sniegti pakalpojumi saistībā ar minēto darbību nav apliekami ar nodokli uz šīs direktīvas 6. panta 2. punkta b) apakšpunkta pamata.

(¹) OV C 297, 7.9.2020.

Tiesas (virspalāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TU, RE/Google LLC

(Lieta C-460/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Direktīva 95/46/EK – 12. panta b) punkts – 14. panta pirmās daļas a) punkts – Regula (ES) 2016/679 – 17. panta 3. punkta a) apakšpunkts – Interneta meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs – Meklēšana, ievadot personas vārdu – Tādas saites uz rakstiem, kuros ir apgalvoti nepatiesa informācija, iekļaušana meklēšanas rezultātu sarakstā – Šo rakstu ilustrējošās fotogrāfijas, kas attēlu meklēšanas rezultātu sarakstā parādītas sīktēlu (thumbnails) formā – Meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam adresēts atsaistīšanas lūgums – Pamattiesību izsvēršana – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8., 11. un 16. pants – Meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja pienākumi un atbildība atsaistīšanas lūguma izpildes sakarā – Atsaistīšanas lūguma iesniedzēja pierādīšanas pienākums)

(2023/C 35/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāji: TU, RE

Atbildētāja: Google LLC

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 17. panta 3. punkta a) apakšpunkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

saistībā ar izsvēršanu, kas jāveic starp tiesībām, kuras paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā, no vienas puses, un tiesībām, kuras paredzētas Pamattiesību hartas 11. pantā, no otras puses, izskatot meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam adresētu lūgumu no meklēšanas rezultātu saraksta atsaistīt saturu ar apgalvojumiem, kurus persona, kas iesniegusi lūgumu, uzskata par nepatiesiem, šāda atsaistīšana nav pakārtota nosacījumam, ka jautājumam par atsaucēs piesaistītā satura patiesumu jābūt vismaz provizoriski atrisinātam tiesvedībā, ko šī persona uzsākusi pret minētā satura veidotāju.

- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 12. panta b) punkts un 14. panta pirmās daļas a) punkts un Regulas 2016/679 17. panta 3. punkta a) apakšpunkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

saistībā ar izsvēršanu, kas jāveic starp tiesībām, kuras paredzētas Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā, no vienas puses, un tiesībām, kuras paredzētas Pamattiesību hartas 11. pantā, no otras puses, izskatot meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam adresētu lūgumu no attēlu meklēšanas rezultātiem, kas iegūti, ievadot fiziskas personas vārdu, dzēst fotogrāfijas sīktēlu formā, kurās attēlota šī persona, ir jāņem vērā šo fotogrāfiju informatīvā nozīme neatkarīgi no konteksta, kādā tās tikušas publicētas interneta vietnē, no kuras tās izgūtas, taču ievērojot visus teksta elementus, kuri šīm fotogrāfijām tieši pievienoti meklēšanas rezultātu sarakstā un kuri var viest skaidrību par šo fotogrāfiju informatīvo nozīmi.

⁽¹⁾ OV C 443, 21.12.2020.

Tiesas (sestā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums – Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)/Guillaume Vincenti

(Lieta C-653/20 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Civildienests – Ierēdņi – Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi – 45. panta 1. punkts – Paaugstināšana amatā – Lēmums nepaaugstināt amatā ierēdņi – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts – Tiesības tikt uzklausiņam – Pienākums norādīt pamatojumu)

(2023/C 35/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvji: A. Lukošūtē un K. Tóth, kam palīdz B. Wägenbaur, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Guillaume Vincenti (pārstāvis: H. Tettenborn)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 148, 26.4.2021.

Tiesas (virspalāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (*Grondwettelijk Hof* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU/Vlaamse Regering*

(Lieta C-694/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Administratīvā sadarbība nodokļu jomā – Obligātā automātiskā informācijas apmaiņa saistībā ar ziņojamām pārrobežu shēmām – Direktīva 2011/16/ES, kas grozīta ar Direktīvu (ES) 2018/822 – 8.ab panta 5. punkts – Spēkā esamība – Advokāta profesionālais noslēpums – Advokātam – starpniekam, uz kuru attiecas pienākums glabāt profesionālo noslēpumu, piemērojamais atbrīvojums no ziņošanas pienākuma – Šī advokāta – starpnieka pienākums paziņot ikvienam citam starpniekam, kas nav viņa klients, tam saistošos ziņošanas pienākumus – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 47. pants)

(2023/C 35/06)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Grondwettelijk Hof

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU*

Atbildētāja: *Vlaamse Regering*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK, kas grozīta ar Padomes 2018. gada 25. maija Direktīvu (ES) 2018/822, 8.ab panta 5. punkts nav spēkā, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantu, ciktāl šī punkta piemērošanas, ko veic dalībvalstis, rezultātā advokātam, kurš rīkojas kā starpnieks šīs grozītās direktīvas 3. panta 21. punkta izpratnē, kad viņš ir atbrīvots no minētās grozītās direktīvas 8.ab panta 1. punktā paredzētā ziņošanas pienākuma tā iemesla dēļ, ka uz viņu attiecas pienākums glabāt profesionālo noslēpumu, nekavējoties ir jāpaziņo ikvienam citam starpniekam, kas nav viņa klients, ziņošanas pienākumi, kas viņam ir saistoši saskaņā ar minētā 8.ab panta 6. punktu.

⁽¹⁾ OV C 128, 12.4.2021.

Tiesas (piektā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (*Administrativen sad – Blagoevgrad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *VS/Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet*

(Lieta C-180/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Regula (ES) 2016/679 – 2., 4. un 6. pants – Regulas 2016/679 piemērojamība – Jēdziens “lēģitīmas intereses” – Jēdziens “uzdevums, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot oficiālās pilnvaras” – Direktīva (ES) 2016/680 – 1., 3., 4., 6. un 9. pants – Noziedzīga nodarījuma izmeklēšanā savākto personas datu apstrādes likumība – Tādu datu vēlāka apstrāde, kas attiecas uz iespējamo noziedzīgā nodarījumā cietušo, lai varētu tikt izvirzīta apsūdzība – Jēdziens “nolūks, kas nav nolūks, kādā personas dati tika vākti” – Dati, kurus dalībvalsts prokuratūra izmantojusi aizstāvībai tiesvedībā sakarā ar valsts atbildību)

(2023/C 35/07)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad – Blagoevgrad

Pamatlietas puses

Prasītājs: VS

Atbildētājs: Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet

Piedaloties: Teritorialno otdelenie – Petrich kam Rayonna prokuratura – Blagoevgrad

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI, 1. panta 1. punkts kopsakarā ar tās 4. panta 2. punktu un 6. pantu

ir jāinterpretē tādējādi, ka

personas dati tiek apstrādāti citā nolūkā, nevis tajā, kādā tie tika savākti, ja šādu datu vākšana tikusi veikta, lai atklātu un izmeklētu noziedzīgu nodarījumu, taču apstrāde ir veikta, lai izmeklēšanas noslēgumā sauktu personu pie atbildības, turklāt neatkarīgi no apstākļa, ka šī persona datu vākšanas brīdī tika uzskatīta par cietušo, un ka šāda apstrāde ir atļauta atbilstoši šīs direktīvas 4. panta 2. punktam, ciktāl tajā tiek ievēroti šajā normā izvirzītie nosacījumi.

- 2) Direktīvas 2016/680 3. panta 8. punkts un 9. panta 1. un 2. punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 2. panta 1. un 2. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

ši regula ir piemērojama personas datu apstrādei, ko veic dalībvalsts prokuratūra, lai īstenotu savas tiesības uz aizstāvību tiesvedībā sakarā ar valsts atbildību, ja, no vienas puses, tā informē kompetento tiesu par to, ka ir lietas pret fizisku personu, kas ir šīs tiesvedības puse, kuras ir bijušas ierosinātas Direktīvas 2016/680 1. panta 1. punktā paredzētajiem nolūkiem, un, no otras puses, tā nodod šo lietu materiālus šai tiesai.

- 3) Regulas 2016/679 6. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

gadījumā, ja prasība sakarā ar valsts atbildību ir balstīta uz prokuratūras pieļautajiem pārkāpumiem, tai pildot savus uzdevumus krimināllietās, šādu personas datu apstrādi var uzskatīt par likumīgu, ja tā ir nepieciešama, lai veiktu uzdevumu sabiedrības interesēs minētās regulas 6. panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunkta izpratnē, lai aizstāvētu valsts tiesiskās un mantiskās intereses, ko uzticēts veikt prokuratūrai saistībā ar minēto tiesvedību, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, ar nosacījumu, ka personas datu apstrāde atbilst visām piemērojamajām prasībām, kas ietvertas šajā regulā.

(¹) OV C 206, 31.5.2021.

Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (*Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Luxury Trust Automobil GmbH/Finanzamt Österreich*

(Lieta C-247/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK –
42. panta a) punkts – 197. panta 1. punkta c) apakšpunkts – 226. panta 11a. punkts – 141. pants –
Atbrīvojums – Trīspusējs darījums – Piegādes gala saņēmēja kā atbildīgā par PVN nomaksu norādīšana –
Rēķini – Norāde “Nodokļa apgrieztā maksāšana” – Obligāts raksturs – Šīs norādes neesamība rēķinā –
Rēķina labošana ar atpakaļejošu spēku)

(2023/C 35/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Luxury Trust Automobil GmbH*

Atbildētāja: *Finanzamt Österreich*

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2010. gada 13. jūlija Direktīvu 2010/45/ES, 42. panta a) punkts, skatot to kopsakarā ar grozītās direktīvas 2006/112 197. panta 1. punkta c) apakšpunktu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka

trīspusējā darījumā galīgais pircējs nav pamatoti norādīts kā atbildīgais par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) nomaksu, ja starpposma pircēja izsniegtajā rēķinā nav ietverta norāde “Nodokļa apgrieztā maksāšana”, kas minēta grozītās direktīvas 2006/112 226. panta 11.a punktā.

- 2) Direktīvas 2006/112, kas grozīta ar Direktīvu 2010/45, 226. panta 11.a punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

šajā tiesību normā prasītās norādes “Nodokļa apgrieztā maksāšana” neietveršanu rēķinā nevar labot vēlāk, pievienojot atsauci, kurā precizēts, ka šis rēķins attiecas uz trīspusēju darījumu Kopienas iekšienē un ka nodokļa samaksas pienākums pāriet uz piegādes saņēmēju.

⁽¹⁾ OV C 263. 5.7.2022.

Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (*Sofiyski gradski sad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – HYA, IP, DD, ZI, SS/*Spetsializirana prokuratura*

(Lieta C-348/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Direktīva (ES) 2016/343 – Konkrētu nevainīguma prezumpcijas aspektu un tiesību piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā nostiprināšana – 8. panta 1. punkts – Apsūdzētā tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa un 48. panta 2. punkts – Tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu un tiesības uz aizstāvību – Apsūdzības liecinieku nopratināšana apsūdzētā un viņa advokāta prombūtnē kriminālprocesa pirmstiesas stadijā – Neiespējamība nopratināt apsūdzības lieciniekus šī procesa iztiesāšanas stadijā – Valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj krimināltiesai pamatot tās nolēmumu ar minēto liecinieku agrāko liecību)

(2023/C 35/09)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski gradski sad

Pamata kriminālprocesa dalībnieki

HYA, IP, DD, ZI, SS

Piedaloties: *Spetsializirana prokuratura*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā, 8. panta 1. punkts kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otro daļu un 48. panta 2. punktu

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tas nepieļauj tāda valsts tiesiskā regulējuma piemērošanu, saskaņā ar kuru valsts tiesai, ja nav iespējams nopratināt apsūdzības liecinieku kriminālprocesa iztiesāšanas stadijā, ir ļauts pamatot savu nolēmumu par apsūdzētā vainu vai nevainīgumu ar minētā liecinieka liecību, kas sniegta nopratināšanas laikā tiesneša klātbūtnē šī procesa pirmstiesas stadijā, taču bez apsūdzētā vai viņa advokāta piedalīšanās, ja vien pastāv nopietns iemesls, kas attaisno liecinieka neierašanos kriminālprocesa iztiesāšanas stadijā, ja šī liecinieka liecība nav vienīgais vai noteicošais apsūdzētā notiesāšanas pamats un ja pastāv pietiekami kompensējoši elementi, lai neitralizētu šai personai un tās advokātam, pamatojoties uz minētās liecības ņemšanu vērā, radušās grūtības.

⁽¹⁾ OV C 338, 23.8.2021.

Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (*Landgericht München I* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *DOMUS-Software-AG/Marc Braschoß Immobilien GmbH*

(Lieta C-370/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2011/7/ES – Maksājumu kavējumu novēršana komercdarījumos – Atgūšanas izmaksu, kas kreditoram radušās parādnieka maksājuma kavējuma gadījumā, kompensācija – 6. pants – Fiksēta minimālā summa 40 EUR – Vairāku tādu maksājumu kavējums, kuri ir atlīdzība par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, kas veikta, izpildot vienu un to pašu līgumu)

(2023/C 35/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht München I

Pamatlietas puses

Prasītāja: DOMUS-Software-AG

Atbildētāja: Marc Braschoß Immobilien GmbH

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/7/ES (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos 6. panta 1. punkts kopsakarā ar šīs direktīvas 3. pantu

ir jāinterpretēt tādējādi, ka

tad, ja vienā un tajā pašā līgumā ir paredzēta periodiska preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana un par katru no tām ir jāsamaksā noteiktā termiņā, fiksētā minimālā summa 40 EUR kā atgūšanas izmaksu kompensācija ir jāmaksā kreditoram par katru maksājuma kavējumu.

(¹) OV C 349, 30.8.2021.

Tiesas (septiņā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (*Bundesfinanzgericht* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *P GmbH/Finanzamt Österreich*

(Lieta C-378/21) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļu tiesību aktu saskaņošana – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 203. pants – PVN deklarācijas koriģēšana – Pakalpojumu, uz kuriem neattiecas atskaitīšanas tiesības, saņēmēji – Nodokļu ieņēmumu zaudēšanas riska neesamība)

(2023/C 35/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: *P GmbH*

Atbildētāja: *Finanzamt Österreich*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2016. gada 27. jūnija Direktīvu (ES) 2016/1065, 203. pants

ir jāinterpretēt tādējādi, ka

nodokļa maksātājam, kurš ir sniedzis pakalpojumu un kurš savā rēķinā ir norādījis pievienotās vērtības nodokļa (PVN) summu, kas aprēķināta, pamatojoties uz kļūdainu nodokļa likmi, saskaņā ar šo tiesību normu nav jāmaksā rēķinā kļūdaini iekļautā PVN daļa, ja nepastāv nekāds nodokļu ieņēmumu zaudēšanas risks, jo šī pakalpojuma saņēmēji ir vienīgi galapatērētāji, kuriem nav tiesību uz priekšnodokli samaksātā PVN atskaitīšanu.

(¹) OV C 349, 30.8.2021.

Tiesas (septītā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (*Varhoven administrativen sad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *DELID EOOD/Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond “Zemedelie”*

(Lieta C-409/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Kopējā lauksaimniecības politika (KLP) – Finansējums no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) – Regula (ES) Nr. 1305/2013 – Atbalsts ieguldījumiem – Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru atbalsta piešķiršana ir atkarīga no tā, vai pieteikuma iesniedzējs uzrāda apliecību par audzēšanas vietas reģistrāciju uz sava vārda un pierāda, ka pieteikuma iesniegšanas dienā viņa saimniecības ražošanas apjoms ir līdzvērtīgs vismaz 8 000 EUR)*

(2023/C 35/12)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: *DELID EOOD*

Atbildētājs kasācijas tiesvedībā: *Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond “Zemedelie”*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1305/2013 (2013. gada 17. decembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005, kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 13. decembra Regulu (ES) 2017/2393, 17. pants

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru šajā tiesību normā minētā atbalsta piešķiršana ir pakārtota nosacījumam, ka pieteikuma iesniedzējs uzrāda apliecību par audzēšanas vietas reģistrāciju uz sava vārda.

- 2) Regulas Nr. 1305/2013, kura grozīta ar Regulu 2017/2393, 17. pants

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru šajā tiesību normā minētā atbalsta piešķiršana ir pakārtota nosacījumam, ka pieteikuma iesniedzējs pierāda, ka pieteikuma iesniegšanas dienā viņa lauku saimniecības ražošanas apjoms ir līdzvērtīgs vismaz 8 000 EUR.

⁽¹⁾ OV C 401, 4.10.2021.

Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (*Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – X sp. z o.o., sp. k./Z

(Lieta C-419/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2011/7/ES – Maksājumu kavējumu novēršana komercdarījumos – 2. panta 1. punkts – Jēdziens “komercdarījumi” – Atgūšanas izmaksu, kas kreditoram radušās parādnieka maksājuma kavējuma gadījumā, kompensācija – 6. pants – Fiksēta minimālā summa 40 EUR – Vairāku tādu maksājumu kavējums, kuri ir atlīdzība par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, kas veikta, izpildot vienu un to pašu līgumu)

(2023/C 35/13)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāja: X sp. z o.o., sp. k.

Atbildētāja: Z

Rezolutīvā daļa

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/7/ES (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos 2. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tajā ietvertais jēdziens “komercdarījumi” attiecas uz katru no secīgām preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, kas veikta, izpildot vienu un to pašu līgumu.

2) Direktīvas 2011/7 6. panta 1. punkts kopsakarā ar šīs direktīvas 4. pantu

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tad, ja vienā un tajā pašā līgumā ir paredzēta secīgu preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana un par katru no tām ir jāsamaksā noteiktā termiņā, fiksētā minimālā summa 40 EUR kā atgūšanas izmaksu kompensācija ir jāmaksā kreditoram par katru maksājuma kavējumu.

⁽¹⁾ OV C 490, 6.12.2021.

Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (*Fővárosi Törvényszék* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Aquila Part Prod Com S.A./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága*

(Lieta C-512/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Kopējā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma – Direktīva 2006/112/EK – 168. pants – Tiesības uz PVN atskaitīšanu – Nodokļu neitralitātes, efektivitātes un samērīguma principi – Krāpšana – Pierādījumi – Nodokļa maksātāja pienākums ievērot pienācīgu rūpību – Tādu pienākumu pārkāpuma ņemšana vērā, kas izriet no valsts un Savienības tiesību normām par pārtikas ķēdes drošumu – Nodokļa maksātāja pilnvarojums trešai personai veikt ar nodokli apliekamus darījumus – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 47. pants – Tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu)

(2023/C 35/14)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Aquila Part Prod Com S.A.*

Atbildētāja: *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága*

Rezolutīvā daļa

1) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

ir jāinterpretē tādējādi, ka

- gadījumā, ja nodokļu iestāde vēlas atteikt nodokļa maksātājam pievienotās vērtības nodokļa (PVN) priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, pamatojoties uz to, ka nodokļa maksātājs esot piedalījies karuselveida PVN krāpšanā, šai direktīvai ir pretrunā tas, ka nodokļu iestāde aprobežojas ar to konstatējumu vien, ka šis darījums ir daļa no cirkulāras rēķinu izrakstīšanas ķēdes;
- minētajai nodokļu iestādei, pirmkārt, ir precīzi jāraksturo apstākļi, kas veido krāpšanu, un jāsniedz pierādījumi par krāpniecisku rīcību un, otrkārt, jāpierāda, ka nodokļa maksātājs ir aktīvi piedalījies šajā krāpšanā vai ka tas zināja vai tam bija jāzina, ka darījums, uz kuru tas atsaucas šo atskaitīšanas tiesību pamatošanai, ir iesaistīts minētajā krāpšanā, bet tas obligāti nenozīmē, ka būtu jāidentificē visi dalībnieki, kas ir piedalījušies krāpšanā, kā arī šo dalībnieku attiecīgās darbības.

2) Direktīva 2006/112

ir jāinterpretē tādējādi, ka

- gadījumā, ja nodokļu iestāde, lai atteiktu tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, apgalvo nodokļa maksātāja aktīvu dalību krāpšanā pievienotās vērtības nodokļa jomā, šai direktīvai nav pretrunā tas, ka nodokļu iestāde minēto atteikumu – papildus vai pakārtoti – pamato ar pierādījumiem, kas pierāda nevis šādu dalību, bet gan faktu, ka nodokļa maksātājs, ja viņš būtu izrādījis visu pienācīgo rūpību, būtu varējis zināt, ka attiecīgais darījums ir iesaistīts šādā krāpšanā;
- tas vien, ka piegāžu ķēdes, kurā ietilpst šis darījums, dalībnieki savstarpēji cits citu ir zinājuši, nav pietiekams apstākļis, lai konstatētu nodokļa maksātāja dalību krāpšanā.

3) Direktīva 2006/112, lasot to kopsakarā ar samērīguma principu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka

- gadījumā, ja pastāv norādes, kas dod pamatu aizdomām par nelikumībām vai krāpšanu, šai direktīvai nav pretrunā tas, ka nodokļa maksātājam tiek prasīts izrādīt lielāku rūpību, lai pārliecinātos, ka tā veiktā darījuma dēļ šis nodokļa maksātājs nav iesaistīts krāpšanā;
- no nodokļa maksātāja tomēr nevar prasīt, lai viņš veiktu sarežģītas un padziļinātas pārbaudes, kādas var veikt nodokļu administrācija;
- valsts tiesai ir jāizvērtē, vai, ņemot vērā visus konkrētās lietas apstākļus, nodokļa maksātājs ir izrādījis pietiekamu rūpību un ir veicis pasākumus, ko no tā saprātīgi var gaidīt šajos apstākļos.

4) Direktīva 2006/112

ir jāinterpretē tādējādi, ka

- tā nepieļauj, ka nodokļu iestāde atsaka nodokļa maksātājam pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atskaitīšanas tiesības, pamatojoties uz to vien, ka nodokļa maksātājs nav ievērojis pienākumus, kas izriet no valsts vai Savienības tiesību normām par pārtikas ķēdes drošumu;

— šo pienākumu neizpilde tomēr var būt viens no elementiem, ko nodokļu iestāde var ņemt vērā, lai konstatētu gan krāpšanas PVN jomā esamību, gan minētā nodokļa maksātāja dalību šajā krāpšanā, pat ja administratīvā iestāde, kuras kompetencē ir konstatēt šādus pārkāpumus, iepriekš nav pieņēmusi lēmumu.

5) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā nostiprinātās tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tām nav pretrunā tas, ka tiesa, kas izskata pieteikumu par nodokļu iestādes lēmuma apstrīdēšanu, ņem vērā – kā pierādījumu tam, ka pastāv krāpšana pievienotās vērtības nodokļa jomā vai ka nodokļa maksātājs ir piedalījies šajā krāpšanā, – minēto pienākumu pārkāpumu, ja šo pierādījumu šajā tiesā var apstrīdēt un apspriest sacīkstes veidā.

6) Direktīva 2006/112 un nodokļu neitralitātes princips

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tie pieļauj tādu nodokļu praksi, saskaņā ar kuru, lai atteiktu nodokļa maksātājam tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, pamatojoties uz to, ka tas ir piedalījies krāpšanā pievienotās vērtības nodokļa jomā, tiek ņemts vērā tas, ka nodokļa maksātāja pilnvarotās personas likumīgais pārstāvis zināja par faktiem, kas veido šo krāpšanu, neatkarīgi no piemērojamām valsts tiesību normām, kas reglamentē pilnvarojumu, un konkrētajā gadījumā noslēgtā pilnvarojuma līguma noteikumiem.

(¹) OV C 471, 22.11.2021.

Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (*Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – BU/*Bundesrepublik Deutschland*

(Lieta C-564/21) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pamattiesības – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants – Patvēruma politika – Direktīva 2013/32/ES – 11. panta 1. punkts, 23. panta 1. punkts un 46. panta 1. un 3. punkts – Piekļuve informācijai pieteikuma iesniedzēja lietā – Visa lieta pilnībā – Metadati – Šīs lietas izsniegšana atsevišķu nestrukturētu elektronisku datņu formātā – Rakstveida informācija – Ar roku parakstīta lēmuma skenēta kopija – Elektroniska uzskaitē, ko veic, nearhivējot lietu papīra formātā)

(2023/C 35/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Pamatlietas puses

Prasītājs: BU

Atbildētāja: *Bundesrepublik Deutschland*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai 23. panta 1. punkts un 46. panta 1. un 3. punkts kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tiem nav pretrunā tāda valsts administratīvā prakse, saskaņā ar kuru valsts iestāde, kas ir pieņēmusi lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikumu, izsniedz pieteikuma iesniedzēja pārstāvim elektroniskas lietas kopiju, kas attiecas uz šo pieteikumu, kā atsevišķas PDF (Portable Document Format) datnes, kurām nav secīgi numurētas lapaspuses un kuru struktūru var atveidot, izmantojot internetā brīvi pieejamu bezmaksas programatūru, ar nosacījumu, ka, pirmkārt, šis izsniegšanas veids nodrošina piekļuvi visai tai informācijai pilnībā, kas iekļauta šajā lietā un attiecas uz pieteikuma iesniedzēja aizstāvību, pamatojoties uz kuru tika pieņemts lēmums par šo pieteikumu, un, otrkārt, šis izsniegšanas veids pēc iespējas precīzāk ļauj atveidot minētās lietas struktūru un hronoloģiju, izņemot gadījumus, kad sabiedrības interešu mērķi nepieļauj noteiktas informācijas izpaušanu pieteikuma iesniedzēja pārstāvim.

2) Direktīvas 2013/32 11. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

uz lēmuma par starptautiskās aizsardzības pieteikumu nav jābūt kompetentās iestādes, kura ir tā autore, darbinieka parakstam, lai varētu uzskatīt, ka šis lēmums ir izsniegts rakstveidā šīs tiesību normas izpratnē.

(¹) OV C 11, 10.1.2022.

Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 1. decembra spriedums (Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – LSI – Germany GmbH/Freistaat Bayern

(Lieta C-595/21) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju tiesību aizsardzība – Pārtikas produktu informācijas sniegšana patērētājiem – Regula (ES) Nr. 1169/2011 – 17. pants un VI pielikuma A daļas 4. punkts – “Pārtikas produkta nosaukums” – “Produkta nosaukums” – Pārtikas produktu marķējumā ietveramās obligātās norādes – Komponenti vai sastāvdaļa, kas izmantots pilnīgai vai daļējai tā komponenta vai sastāvdaļas aizstāšanai, par ko patērētāji uzskata, ka to parasti izmanto pārtikas produktā vai ka tas tajā parasti ir)

(2023/C 35/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach

Pamatlietas puses

Prasītāja: LSI – Germany GmbH

Atbildētāja: Freistaat Bayern

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu, 17. panta 1., 4. un 5. punkts, kā arī VI pielikuma A daļas 4. punkts, lasot tos kopsakarā,

ir jāinterpretē tādējādi, ka

šajā VI pielikuma A daļas 4. punktā iekļautajam terminam “produkta nosaukums” nav autonomas, no termina “pārtikas produkta nosaukums” šīs regulas 17. panta 1. punkta izpratnē atšķirīgas nozīmes, un līdz ar to minētā VI pielikuma A daļas 4. punktā paredzētās īpašās marķēšanas prasības nav attiecināmas uz šīs regulas 17. panta 4. punktā minēto “nosaukumu, kas aizsargāts kā intelektuālais īpašums”, “preču zīmi” vai “modes nosaukumu”.

(¹) OV C 502, 13.12.2021.

Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (*Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – QE/*Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest*

(Lieta C-600/21) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Direktīva 93/13/EEK – 3. panta 1. punkts – 4. pants – Noteikuma negodīguma novērtēšanas kritēriji – Noteikums par aizdevuma līguma priekšlaicīga izbeigšanu – Līgumisks atbrīvojums no brīdinājuma)

(2023/C 35/17)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītājs: QE

Atbildētāja: *Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest*

Rezolutīvā daļa

1) 2017. gada 26. janvāra spriedums *Banco Primus* (C-421/14, EU:C:2017:60) ir jāinterpretē tādējādi, ka kritēriji, kas tajā ir noteikti, lai novērtētu līguma noteikuma negodīgumu *Padomes* (1993. gada 5. aprīlis) Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 3. panta 1. punkta izpratnē, it īpaši ievērojama, patērētājam nelabvēlīga nelīdzsvarotība starp līgumslēdzēju pušu tiesībām un pienākumiem, nevar tikt uzskatīti ne par kumulatīviem, ne par alternatīviem, bet ir uzskatāmi par tādiem, kas ir daļa no apstākļu kopuma, kuri ir saistīti ar attiecīgā līguma noslēgšanu, un ko valsts tiesai būtu jāizvērtē, lai konstatētu līguma noteikuma negodīgo raksturu Direktīvas 93/13 3. panta 1. punkta izpratnē.

2) Direktīvas 93/13 3. panta 1. un 4. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

vairāk nekā 30 dienu kavējums aizdevuma atmaksas termiņā, ņemot vērā aizdevuma ilgumu un summu, principā var būt pietiekami būtiska aizdevuma līguma saistību neizpilde 2017. gada 26. janvāra sprieduma *Banco Primus* (C-421/14, EU:C:2017:60) izpratnē.

3) Direktīvas 93/13 3. panta 1. un 4. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka,

ja vien ir piemērojams šīs direktīvas 4. panta 2. punkts, tiem pretrunā ir tas, ka puses aizdevuma līgumā iekļauj tādu noteikumu, kurā ir skaidri un nepārprotami paredzēts, ka par šī līguma priekšlaicīgu izbeigšanu var paziņot tāda maksājuma nokavējuma gadījumā, kas pārsniedz noteiktu termiņu, ciktāl šis noteikums nav individuāli apspriests un rada ievērojamu, patērētājam nelabvēlīgu nelīdzsvarotību pušu tiesībās un pienākumos, kuri izriet no līguma.

(¹) OV C 502, 13.12.2021.

Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (*Oberster Gerichtshof* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VB/*GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH*

(Lieta C-625/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 93/13/EEK – *Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Patērētāja nelikumīga atkāpšanās no līguma – Par negodīgu atzīts noteikums, ar kuru tiek noteiktas piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja tiesības uz zaudējumu atlīdzību – Dispozitīvo valsts tiesību normu piemērošana*)

(2023/C 35/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: VB

Atbildētāja: *GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka,

ja pirkuma līguma noteikums par zaudējumu atlīdzību ir ticis atzīts par negodīgu un tādējādi par spēkā neesošu, un minētais līgums tik un tā var pastāvēt bez šī noteikuma, ar iepriekš minētajiem regulas pantiem netiek pieļauts, ka piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs, kurš ir uzstājis uz šo noteikumu, ceļot prasību par zaudējumu atlīdzību, kas ir pamatota tikai un vienīgi ar dispozitīvu valsts saistību tiesību normu, var cerēt uz zaudējumu atlīdzību, kāda tā ir paredzēta šajā tiesību normā un kuru būtu bijis jāpiemēro, ja minētā līguma noteikuma nebūtu.

⁽¹⁾ OV C 37, 24.1.2022.

Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (*Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg* (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – GV/*Caisse nationale d'assurance pension*

(Lieta C-731/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Personu brīva pārvietošanās – LESD 45. pants – Darba ņēmēji – Regula (ES) Nr. 492/2011 – 7. panta 1. un 2. punkts – Vienlīdzīga attieksme – Sociālās priekšrocības – Apgādnieka zaudējuma pensija – Personas, kuras ir reģistrējušas partnerattiecības – Valsts tiesiskais regulējums, kurā apgādnieka zaudējuma pensijas piešķiršana ir atkarīga no tā, vai valsts reģistrā ir ierakstītas citā dalībvalstī likumīgi noslēgtas un reģistrētas partnerattiecības*)

(2023/C 35/19)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Pamatlietas puses

Prasītāja: GV

Atbildētāja: *Caisse nationale d'assurance pension*

Rezolutīvā daļa

LESD 45. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 13. aprīļa Regulu (ES) 2016/589, 7. pants

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tiem ir pretrunā tāds uzņemošās dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts, ka apgādnieka zaudējuma pensiju tādu partnerattiecību pārdzīvojušajam partnerim, kas ir likumīgi noslēgtas un ierakstītas citā dalībvalstī, un kura pienākas, jo mirušais partneris pirmajā dalībvalstī ir veicis profesionālo darbību, piešķir ar nosacījumu, ka partnerattiecības ir iepriekš ierakstītas šīs valsts reģistrā.

(¹) OV C 73, 14.2.2022.

Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (Administratīvā rajona tiesa (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AAS “BTA Baltic Insurance Company”/Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

(Lieta C-769/21) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiskais iepirkums – Direktīva 2014/24/ES – 18. panta 1. punkts – Vienlīdzīgas attieksmes, pārskatāmības un samērīguma principi – Lēmums par uzaicinājuma iesniegt piedāvājumus atsaukšanu – Divu pretendentu, kuri uzskatāmi par vienu tirgus dalībnieku, atsevišķi iesniegti piedāvājumi, kas abi ir saimnieciski visizdevīgākie piedāvājumi – Izraudzītā pretendenta atteikums slēgt līgumu – Līgumslēdzējas iestādes lēmums noraidīt nākamā pretendenta piedāvājumu, pārtraukt iepirkuma procedūru un izsludināt jaunu iepirkumu)

(2023/C 35/20)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Administratīvā rajona tiesa

Pamatlietas puses

Pieteicēja: AAS “BTA Baltic Insurance Company”

Atbildētāji: Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

Rezolutīvā daļa

Samērīguma princips Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK 18. panta 1. punkta izpratnē

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā līgumslēdzējai iestādei ir noteikts pienākums pārtraukt publiskā iepirkuma procedūru tad, ja pretendents – kas sākotnēji izraudzīts tāpēc, ka bija iesniedzis saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu, un kas ir atsaucis šo piedāvājumu – ir uzskatāms par vienu tirgus dalībnieku ar nākamo saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu iesniegušo pretendentu.

(¹) OV C 84, 21.2.2022.

Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 8. decembra spriedums (*Rechtbank Amsterdam* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eiropas apcietināšanas ordera izpilde, kurš izdots pret CJ

(Lieta C-492/22) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Tiesiskā sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Pamatlēmums 2002/584/TI – 6. panta 2. punkts – Kompetento tiesu iestāžu noteikšana – Iestādes, kurai nav izpildes tiesu iestādes statusa, pieņemts lēmums par nodošanas atlikšanu – 23. pants – Nodošanai paredzēto termiņu izbeigšanās – Sekas – 12. pants un 24. panta 1. punkts – Pieprasītās personas paturēšana apcietinājumā, lai veiktu kriminālvajāšanu izpildes dalībvalstī – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6., 47. un 48. pants – Pieprasītās personas tiesības personiski piedalīties lietas izskatīšanā)

(2023/C 35/21)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Amsterdam

Pamatlietas puses

Prasītājs: CJ

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI, 24. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

šajā tiesību normā paredzētais lēmums atlikt nodošanu ir lēmums par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, kas saskaņā ar šī pamatlēmuma 6. panta 2. punktu ir jāpieņem izpildes tiesu iestādei. Ja šī iestāde nav pieņēmusi šādu lēmumu un minētā pamatlēmuma 23. panta 2.–4. punktā paredzētie termiņi ir beigušies, persona, attiecībā uz kuru ir izdots Eiropas apcietināšanas orderis, ir jāatbrīvo saskaņā ar šī paša pamatlēmuma 23. panta 5. punktu.

- 2) Pamatlēmuma 2002/584, kurā grozījumi ir izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, 12. pants un 24. panta 1. punkts kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. pantu

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tiem nav pretrunā tas, ka persona, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis un kuras nodošana izsniegšanas dalībvalsts iestādēm ir tikusi atlikta kriminālvajāšanas veikšanai, kas pret viņu ir uzsākta izpildes dalībvalstī, tajā tiek paturēta apcietinājumā, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi, tik ilgi, kamēr notiek attiecīgais kriminālprocess.

- 3) Pamatlēmuma 2002/584, kurā grozījumi ir izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, 24. panta 1. punkts kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otro un trešo daļu un 48. panta 2. punktu

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tam nav pretrunā tas, ka personas, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, nodošana tiek atlikta kriminālvajāšanas veikšanai, kas pret viņu ir uzsākta izpildes dalībvalstī, tikai tāpēc, ka šī persona nav atteikusies no savām tiesībām ierasties izpildes valsts tiesā šajā procesā.

⁽¹⁾ OV C 368, 26.9.2022.

Tiesas (sestā palāta) 2022. gada 15. decembra rīkojums (*Consiglio di Stato* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Centro Petroli Roma Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli*

(Lieta C-597/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. un 99. pants – LESD 267. pants – Pēdējās instances valsts tiesu pienākuma uzdot prejudiciālu jautājumu apjoms – Izņēmumi no šī pienākuma – Kritēriji – Situācijas, kurās Savienības tiesību pareiza interpretācija ir tik acīmredzama, ka par to nav nekādu šaubu – Nosacījums, lai valsts pēdējās instances tiesa būtu pārliecināta, ka tie paši pierādījumi būtu saistoši arī citām dalībvalstu pēdējās instances tiesām un Tiesai)

(2023/C 35/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Centro Petroli Roma Srl*

Atbildētājs: *Agenzia delle Dogane e dei Monopoli*

Rezolutīvā daļa

LESD 267. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesa, kuras nolēmumi saskaņā ar valsts tiesībām nav pārsūdzami tiesā, var nevirzīt Tiesai jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju un atrisināt to uz savu atbildību, ja Savienības tiesību pareiza interpretācija ir tik acīmredzama, ka par to nav nekādu šaubu. Šādas iespējamības esamība ir jāizvērtē, ņemot vērā Savienības tiesību specifiskās īpašības, sevišķās grūtības, kas rodas, tās interpretējot, un atšķirīgas judikatūras rašanās risku Eiropas Savienībā.

Minētajai valsts tiesai nav detalizēti jāpierāda, ka citas dalībvalstu pēdējās instances tiesas un Tiesa sniegtu tādu pašu interpretāciju, taču, veicot novērtējumu, kurā ņemti vērā minētie elementi, tai ir jābūt guvušai pārliecību, ka tie paši pierādījumi būtu saistoši arī šīm citām valsts tiesām un Tiesai.

⁽¹⁾ Iesniegšanas datums: 27.9.2021.

Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 18. novembra rīkojums (*Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TD, SD/*mBank S.A.*

(Lieta C-138/22) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Ārvalsts valūtā indeksēts hipotekārais kredīts – Negodīgi noteikumi – Līguma spēkā neesamība negodīgu noteikumu vai likumam pretrunā esošo noteikumu iekļaušanas dēļ – Patērētāja izvēle – Valsts tiesību interpretācija – Acīmredzama kompetences neesamība)

(2023/C 35/23)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāji: TD, SD

Atbildētāja: mBank S.A.

Rezolutīvā daļa

Eiropas Savienības Tiesai acīmredzami nav kompetences atbildēt uz prejudiciālo jautājumu, ko Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Varšavas Centra rajona tiesa Varšavā, Polija) uzdevusi ar 2022. gada 18. janvāra lēmumu.

(¹) Iesniegšanas datums: 25.2.2022.

Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 2. decembra rīkojums (Tribunalul Specializat Cluj – (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – NC/Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA (Lieta C-229/22) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Gaisa transports – Regula (EK) Nr. 261/2004 – 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) punkts – Kompensācija un palīdzība pasažieriem – Lidojuma atcelšana – Tiesības uz kompensāciju maršruta maiņas piedāvāšanas gadījumā – Nosacījumi – Atšķirības starp dažādām Savienības tiesību normas valodu versijām – Maršruta maiņa, kas ļautu pasažieriem izlidot ne agrāk kā vienu stundu pirms iepriekš paredzētā izlidošanas laika)

(2023/C 35/24)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Specializat Cluj

Pamatlietas puses

Prasītājs: NC

Atbildētāja: Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) punktu

ir jāinterpretēt tādējādi, ka

lidojuma atcelšanas gadījumā attiecīgajiem pasažieriem ir tiesības saņemt kompensāciju no apkalpojošā gaisa pārvadātāja saskaņā ar šīs regulas 7. pantu, ja vien viņi nav informēti par šo atcelšanu mazāk nekā septiņas dienas pirms paredzētā izlidošanas laika un ja šis gaisa pārvadātājs viņiem nav piedāvājis maršruta maiņu, kas ļautu viņiem izlidot ne agrāk kā vienu stundu pirms iepriekš paredzētā izlidošanas laika un sasniegt galamērķi mazāk nekā divas stundas pēc paredzētā ielidošanas laika.

(¹) Iesniegšanas datums: 29.3.2022.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 13. jūnijā iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) –
GC u c./*Croce Rossa Italiana* u c.

(Lieta C-389/22)

(2023/C 35/25)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāji: GC u.c.

Atbildētāji: *Croce Rossa Italiana*, *Ministero della Difesa*, *Ministero della Salute*, *Ministero dell'Economia e delle Finanze*, *Presidenza del Consiglio dei ministri*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, lai uzskatītu, ka pēdējās instances tiesa ir atbrīvota no LESD 267. pantā paredzētā pienākuma iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu [..], "pārliecībai", ka arī visu citu dalībvalstu tiesām, kā arī Tiesai tas ir tikpat acīmredzams" (saskaņā ar 1982. gada 6. oktobra spriedumu *Cilfit* u.c., lieta 283/81), [..] ir jābūt konstatētai subjektīvā izpratnē, motivējot iespējamo interpretāciju, ko tam pašam jautājumam varētu sniegt citu dalībvalstu tiesas un Tiesa, saskaroties ar identisku jautājumu?
- 2) Vai [..], lai izvairītos no *probatio diabolica* [pierādījuma, kuru nav iespējams iesniegt] un ļautu praksē izpildīt šīs Tiesas norādītos nosacījumus, kuri ļauj atkāpties no pienākuma iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, pietiek konstatēt valsts tiesvedībā izvirzītā prejudiciālā jautājuma (par konkrētajā gadījumā būtiskās Eiropas tiesību normas interpretāciju un pareizu piemērošanu) acīmredzamo nepamatotību, izslēdzot šajā saistībā saprātīgo šaubu esamību, pamatojoties – vienīgi objektīvi un praksē neizmeklējot konkrēto interpretācijas veidu, kuru varētu izmantot citas tiesu iestādes – uz (Savienības) tiesību terminoloģiju un nozīmi, kas ir piešķirama vārdiem, kuri veido (konkrētajā gadījumā būtisko) Eiropas tiesību normu, uz Eiropas normatīvo kontekstu, kurā tā ir iekļauta, un aizsardzības mērķiem, kuri pamato tās pieņemšanu, ņemot vērā Eiropas tiesību attīstības stāvokli laikā, kad ir jāpiemēro tiesvedībā valsts tiesā būtiskā tiesību norma?
- 3) Vai, lai aizsargātu konstitucionālās un Eiropas vērtības, proti, tiesneša neatkarību un saprātīgu tiesas procesu ilgumu, LESD 267. pantu ir iespējams interpretēt tādā nozīmē, ka ir izslēgts, ka valsts augstākās instances tiesas tiesnesim, kurš ir pārbaudījis un noraidījis lūgumu iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par Eiropas Savienības tiesību interpretāciju, automātiski vai vienīgi pēc prasītāja ieskatiem tiek piemērota civiltiesiskās un disciplinārās atbildības procedūra?
- 4) Vai Direktīvai 1999/70/EK ⁽¹⁾ un tiesiskās palāvības principam atbilst 2010. gada 15. marta Leģislatīvā dekrēta Nr. 66 1626., 1653., 1668. un 1669. pants, kuros ir paredzēts, ka ar valsts iestādi ir iespējamas dienesta attiecības uz noteiktu termiņu, kuras vairāku gadu desmitu laikā var tikt vairākkārt pagarinātas un atjaunotas bez pārtraukuma?
- 5) Vai Direktīvai 1999/70/EK un nediskriminācijas principam atbilst Leģislatīvā dekrēta Nr. 178/2012 5. un 6. pants, daļā, kurā ir paredzēta atšķirīga attieksme pret vienu un tā paša Korpusa personālu nepārtrauktā dienestā (proti, uz nenoteiktu laiku), un personālu, kas ir pagaidu dienestā (proti, uz noteiktu laiku), ja nav tiesiskā regulējuma, kas nodrošinātu pagaidu darbiniekiem iespēju saglabāt darba attiecības pēc iestādes, kurai tie pieder, reorganizācijas?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 14. septembrī Gugler France iesniegusi par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2022. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-147/21 Gugler France/EUIPO – Gugler (“GUGLER”)

(Lieta C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Gugler France (pārstāvis: S. Guerlain, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Alexander Gugler

Ar 2022. gada 5. decembra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina, ka apelācijas sūdzība ir nepieļaujama un piesprieda Gugler France savus tiesāšanās izdevumus segt pašai.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 29. septembrī iesniedza Cour constitutionnelle (Beļģija) – Belgian Association of Tax Lawyers u.c./Premier ministre/Eerste Minister

(Lieta C-623/22)

(2023/C 35/27)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour constitutionnelle

Pamatlietas puses

Prasītāji: Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies u.c., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables u.c.

Atbildētāji: Premier ministre/Eerste Minister

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Padomes Direktīvu (ES) 2018/822 (2018. gada 25. maijs), ar ko attiecībā uz obligāto automatisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā saistībā ar ziņojamām pārrobežu shēmām groza Direktīvu 2011/16/ES (¹), ir pārkāpts Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 3. punkts un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pants, un konkrētāk – vienlīdzības princips un nediskriminācijas princips, kas garantēti ar šīm normām, jo Direktīvā (ES) 2018/822 pienākums ziņot par ziņojamām pārrobežu shēmām neattiecas vienīgi uz uzņēmumu ienākuma nodokli, bet gan ir piemērojams visiem nodokļiem, kuri ietilpst Padomes Direktīvas 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (²), ar ko Beļģijas tiesībās ir ietverts ne tikai uzņēmumu ienākuma nodoklis, bet arī tiešie nodokļi, kas nav uzņēmumu ienākuma nodoklis, un netiešie nodokļi, piemēram, reģistrācijas nodeva, piemērošanas jomā?
- 2) Vai ar iepriekš minēto Direktīvu (ES) 2018/822 ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punktā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 7. panta 1. punktā garantētais tiesiskuma princips krimināltiesību jomā, vai ar to ir pārkāpts vispārējais tiesiskās drošības princips un vai ar to ir pārkāptas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantā garantētās tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, jo jēdzieni “shēma”

(un tādējādi jēdzieni “pārrobežu shēma”, “tirgojama shēma” un “individualizēta shēma”), “starpnieks”, “dalībnieks”, “saistīts uzņēmums”, apzīmējums “pārrobežu”, dažādās “pazīmes” un “galvenā ieguvuma tests”, kas Direktīvā (ES) 2018/822 ir izmantoti, lai noteiktu pienākuma ziņot par ziņojamām pārrobežu shēmām piemērošanas jomu un piemērojamību, nav pietiekami skaidri un precīzi?

- 3) Vai ar iepriekš minēto Direktīvu (ES) 2018/822, it īpaši tiktāl, ciktāl ar to ir iekļauts iepriekš minētās Direktīvas 2011/16/ES 8.ab panta 1. un 7. punkts, ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punktā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 7. panta 1. punktā garantētais tiesiskuma princips krimināltiesību jomā, un vai ar to ir pārkāptas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantā garantētās tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, jo 30 dienu termiņa sākums, kurā attiecīgajam starpniekam vai nodokļu maksātājam ir jāizpilda pienākums ziņot par ziņojamu pārrobežu shēmu, nav pietiekami skaidri un precīzi noteikts?
- 4) Vai ar iepriekš minētās Direktīvas (ES) 2018/822 1. panta 2. punktu ir pārkāptas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantā garantētās tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, jo ar jauno 8.ab panta 5. punktu, kas ar to ir iekļauts iepriekš minētajā Direktīvā 2011/16/ES, ir paredzēts, ka, ja dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai piešķirtu starpniekiem tiesības uz atbrīvojumu no pienākuma iesniegt informāciju par ziņojamām pārrobežu shēmām, ja ziņošanas pienākums būtu pretrunā ar minētās dalībvalsts valsts tiesībās noteikto profesionālo noslēpumu, šai dalībvalstij ir pienākums prasīt, lai šie starpnieki nekavējoties paziņo jebkuram citam starpniekam vai, ja tāda nav, attiecīgajam nodokļu maksātājam par savu ziņošanas pienākumu, jo šī pienākuma sekas ir tādas, ka starpniekam, uz kuru attiecas saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem [neievērošanas gadījumā] krimināli sodāma profesionālā noslēpuma ievērošana, ir pienākums sniegt citam starpniekam, kas nav tā klients, informāciju, kas tam kļuvusi zināma, veicot savu profesionālo darbību?
- 5) Vai ar iepriekš minēto Direktīvu (ES) 2018/822 ir pārkāptas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 8. pantā garantētās tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, jo pienākums ziņot par ziņojamām pārrobežu shēmām rada iejaukšanos attiecīgo starpnieku un nodokļu maksātāju tiesībās uz privātās dzīves neaizskaramību, kas nav saprātīgi pamatota un samērīga, ņemot vērā mērķi nodrošināt pienācīgu iekšējā tirgus darbību?

⁽¹⁾ OV 2018, L 139, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2011, L 64, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. oktobrī iesniegusi *Rechtbank Gelderland* (Nīderlande) – X/*Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht*

(Lieta C-639/22)

(2023/C 35/28)

Tiesvedības valoda – nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Gelderland

Pamatlietas puses

Prasītājs: X

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2006/112 (¹) 135. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka var uzskatīt, ka tāda pensiju fonda dalībnieki, kāds ir aplūkots pamatlietā, uzņemas ieguldījumu risku, un vai tāpēc pensiju fonds ir “īpašs ieguldījumu fonds” šīs tiesību normas izpratnē? Vai šajā ziņā nozīme ir tam,

- vai dalībnieki uzņemas individuālu ieguldījumu risku, vai arī ir pietiekami, ka ieguldījumu rezultātu sekas uzņemas dalībnieki kā kolektīvs un neviens cits?
- cik liels ir kolektīvais vai individuālais risks?
- cik lielā mērā pensijas pabalsta apmēru ietekmē arī citi faktori, piemēram, pensijas uzkrājuma periods, atalgojuma apmērs un diskonta likme?

(¹) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. oktobrī iesniegusi *Rechtbank Gelderland*
(Nīderlande) – *Fiscale Eenheid Achmea BV/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam***

(Lieta C-640/22)

(2023/C 35/29)

Tiesvedības valoda – nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Gelderland

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Fiscale Eenheid Achmea BV*

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 2006/112 (¹) 135. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka var uzskatīt, ka tāda pensiju fonda dalībnieki, kāds ir aplūkots pamatlietā, uzņemas ieguldījumu risku, un vai tāpēc pensiju fonds ir "īpašs ieguldījumu fonds" šīs tiesību normas izpratnē? Vai šajā ziņā nozīme ir tam,

- vai dalībnieki uzņemas individuālu ieguldījumu risku, vai arī ir pietiekami, ka ieguldījumu rezultātu sekas uzņemas dalībnieki kā kolektīvs un neviens cits?
- cik liels ir kolektīvais vai individuālais risks?
- cik lielā mērā pensijas pabalsta apmēru ietekmē arī citi faktori, piemēram, pensijas uzkrājuma periods, atalgojuma apmērs un diskonta likme?
- ka pensiju fonds kopš 2018. gada 1. janvāra vairs aktīvi neveic uzkrājumus un, ņemot vērā zemo stratēģiskā seguma koeficientu, tam ir pienākums nodot visus aktīvus apdrošinātājam vai citam pensiju fondam?

- 2) Vai no nodokļu neitralitātes principa izriet, ka, piemērojot Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta g) apakšpunktu attiecībā uz fondiem, kas nav PVKIU⁽²⁾, ir jāizvērtē ne tikai tas, vai tie ir salīdzināmi ar PVKIU, bet arī tas, vai no vidusmēra patērētāja viedokļa tie ir salīdzināmi ar citiem fondiem, kurus, lai gan tie nav PVKIU, dalībvalsts uzskata par īpašiem ieguldījumu fondiem?

(1) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

(2) Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. oktobrī iesniegusi *Rechtbank Gelderland* (Nīderlande) – *Y/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam*

(Lieta C-641/22)

(2023/C 35/30)

Tiesvedības valoda – nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Gelderland

Pamatlietas puses

Prasītājs: Y

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2006/112⁽¹⁾ 135. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka var uzskatīt, ka tāda pensiju fonda dalībnieki, kāds ir aplūkots pamatlietā, uzņemas ieguldījumu risku, un vai tāpēc pensiju fonds ir "īpašs ieguldījumu fonds" šīs tiesību normas izpratnē? Vai šajā ziņā nozīme ir tam,

- vai dalībnieki uzņemas individuālu ieguldījumu risku, vai arī ir pietiekami, ka ieguldījumu rezultātu sekas uzņemas dalībnieki kā kolektīvs un neviens cits?
- cik liels ir kolektīvais vai individuālais risks?
- cik lielā mērā pensijas pabalsta apmēru ietekmē arī citi faktori, piemēram, pensijas uzkrājuma periods, atalgojuma apmērs un diskonta likme?
- ka darba devējs par laikposmu no 2014. līdz 2020. gadam ir uzņēmis garantiju līdz 250 000 000 EUR plānotā pensiju uzkrājuma īstenošanai?

(1) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. oktobrī iesniegusi *Rechtbank Gelderland* (Nīderlande) – *Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten/Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht*

(Lieta C-642/22)

(2023/C 35/31)

Tiesvedības valoda – nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Gelderland

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten*

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2006/112 ⁽¹⁾ 135. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka var uzskatīt, ka tāda pensiju fonda dalībnieki, kāds ir aplūkots pamatlietā, uzņemas ieguldījumu risku, un vai tāpēc pensiju fonds ir "īpašs ieguldījumu fonds" šīs tiesību normas izpratnē? Vai šajā ziņā nozīme ir tam,

- vai dalībnieki uzņemas individuālu ieguldījumu risku, vai arī ir pietiekami, ka ieguldījumu rezultātu sekas uzņemas dalībnieki kā kolektīvs un neviens cits?
- cik liels ir kolektīvais vai individuālais risks?
- cik lielā mērā pensijas pabalsta apmēru ietekmē arī citi faktori, piemēram, pensijas uzkrājuma periods, atalgojuma apmērs un diskonta likme? Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. oktobrī iesniegusi *Rechtbank Gelderland* (Nīderlande) – *Stichting BPL Pensioen/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht*

(Lieta C-643/22)

(2023/C 35/32)

Tiesvedības valoda – nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Gelderland

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Stichting BPL Pensioen*

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2006/112 ⁽¹⁾ 135. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka var uzskatīt, ka tāda pensiju fonda dalībnieki, kāds ir aplūkots pamatlietā, uzņemas ieguldījumu risku, un vai tāpēc pensiju fonds ir "īpašs ieguldījumu fonds" šīs tiesību normas izpratnē? Vai šajā ziņā nozīme ir tam,

- vai dalībnieki uzņemas individuālu ieguldījumu risku, vai arī ir pietiekami, ka ieguldījumu rezultātu sekas uzņemas dalībnieki kā kolektīvs un neviens cits?
- cik liels ir kolektīvais vai individuālais risks?
- cik lielā mērā pensijas pabalsta apmēru ietekmē arī citi faktori, piemēram, pensijas uzkrājuma periods, atalgojuma apmērs un diskonta likme?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 12. oktobrī iesniegusi *Rechtbank Gelderland* (Nīderlande) – *Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht*

(Lieta C-644/22)

(2023/C 35/33)

Tiesvedības valoda – nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Gelderland

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)*

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2006/112 (⁽¹⁾) 135. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka var uzskatīt, ka tāda pensiju fonda dalībnieki, kāds ir aplūkots pamatlietā, uzņemas ieguldījumu risku, un vai tāpēc pensiju fonds ir "īpašs ieguldījumu fonds" šīs tiesību normas izpratnē? Vai šajā ziņā nozīme ir tam,
  - vai dalībnieki uzņemas individuālu ieguldījumu risku, vai arī ir pietiekami, ka ieguldījumu rezultātu sekas uzņemas dalībnieki kā kolektīvs un neviens cits?
  - cik liels ir kolektīvais vai individuālais risks?
  - cik lielā mērā pensijas pabalsta apmēru ietekmē arī citi faktori, piemēram, pensijas uzkrājuma periods, atalgojuma apmērs un diskonta likme?
- 2) Vai no nodokļu neitralitātes principa izriet, ka, piemērojot Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta g) apakšpunktu attiecībā uz fondiem, kas nav PVKIU (⁽²⁾), ir jāizvērtē ne tikai tas, vai tie ir salīdzināmi ar PVKIU, bet arī tas, vai no vidusmēra patērētāja viedokļa tie ir salīdzināmi ar citiem fondiem, kurus, lai gan tie nav PVKIU, dalībvalsts uzskata par īpašiem ieguldījumu fondiem?

(⁽¹⁾) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

(⁽²⁾) Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 17. oktobrī iesniedza *Cour d'appel de Mons* (Francija) – *Fédération internationale de football association (FIFA)/BZ*

(Lieta C-650/22)

(2023/C 35/34)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Mons

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Fédération internationale de football association (FIFA)*

Atbildētājs: BZ

Prejudiciālie jautājumi

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. un 101. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem aizliedz:

- solidaritātes principu starp spēlētāju un klubu, kas vēlas viņu uzņemt, par to veicot zaudējumu atlīdzības izmaksu, kas pienākas klubam, ar kuru līgums tika laužts bez pamatota iemesla, kā tas ir noteikts FIFA RSPP 17.2. pantā, to lasot kopsakarā ar sporta sankcijām, kas ir paredzētas šī paša reglamenta 17.4. pantā un finansiālām sankcijām, kas ir paredzētas 17.1. pantā;
- iespēju federācijai, pie kuras pieder iepriekšējais klubs, neizsniegt starptautisko transfēra sertifikātu, kas ir nepieciešams, lai jaunais klubs uzņemtu spēlētāju, ja starp iepriekšējo klubu un spēlētāju ir strīds (FIFA RSPP 9.1. pants un minētā RSPP 3. pielikuma 8.2.7. pants)?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 19. oktobrī iesniegusi *Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent (Belģija) – FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu/Triferto Belgium NV*

(Lieta C-654/22)

(2023/C 35/35)

Tiesvedības valoda – nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent

Pamatlietas puses

Prasītājs: *FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu*

Atbildētāja: *Triferto Belgium NV*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai REACH regulas⁽¹⁾ 6. panta 1. punkts un 3. panta 10. un 11. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka reģistrācijas pienākums gulstas uz personu, kura pasūta vai iegādājas vielu no ārpus Eiropas Savienības reģistrēta ražotāja, pat ja visas formalitātes, kas saistītas ar vielas fizisko ieviešanu Savienības muitas teritorijā, faktiski veic trešā persona, kura arī skaidri apliecina, ka ir par to atbildīga?

Vai, atbildot uz šo jautājumu, ir nozīme tam, vai pasūtītāis vai iegādātāis daudzums ir tikai daļa (tomēr vairāk nekā viena tonna) no lielākas tā paša ārpus Eiropas Savienības reģistrētā ražotāja sūtītas tās pašas vielas partijas, kuru šī trešā persona ievie Savienības muitas teritorijā, lai to tur uzglabātu muitas noliktavā?

- 2) Vai REACH regulas 2. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka arī vielas, kuras (piemērojot procedūru J, ierakstītas ar kodu 71 00 vienotā administratīvā dokumenta 37. ailē) tiek uzglabātas muitas noliktavā, neietilpst REACH regulas piemērošanas jomā, līdz tās vēlākā posmā tiek uzņemtas un tām tiek piemērota cita muitas procedūra (piemēram, laišana brīvā apgrozībā)?

Ja tas ir tā – vai REACH regulas 6. panta 1. punkts un 3. panta 10. un 11. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka reģistrācijas pienākums šajā gadījumā gulstas uz personu, kas vielu ir tieši iegādājusies ārpus Savienības un lūdz to piegādāt (šo vielu iepriekš fiziski neievedusi Savienības muitas teritorijā), pat ja vielu jau ir reģistrējis trešās personas uzņēmums, kas to iepriekš ir fiziski ievēdis Savienības muitas teritorijā?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV 2006, L 396, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 19. oktobrī iesniedza *Sąd Najwyższy* (Polija)

(Lieta C-658/22)

(2023/C 35/36)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pants, 6. panta 1. un 3. punkts, kā arī 19. panta 1. punkta otrā daļa, lasot kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (Harta) 47. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 267. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka neatkarīga, objektīva, tiesību aktos noteikta tiesa, kura nodrošina indivīdiem efektīvu tiesību aizsardzību jomās, uz kurām attiecas Eiropas Savienības tiesības, nav tāda dalībvalsts pēdējās instances tiesa (*Sąd Najwyższy* [Augstākā tiesa]), kuras koleģiālajā sastāvā ir personas, kas ieceltas tiesneša amatā, pārkāpjot dalībvalsts tiesību pamatnoteikumus par *Sąd Najwyższy* tiesnešu iecelšanu tādējādi, ka:
  - a) valsts prezidents ir paziņojis par vakantiem *Sąd Najwyższy* tiesneša amatiem bez iepriekšējā Ministru padomes priekšsēdētāja līdzparaksta,
  - b) pirmsnominācijas procedūru, neievērojot pārredzamības un taisnīguma principu, ir veikusi valsts iestāde (*Krajowa Rada Sądownictwa* [Valsts tiesu padome]), kura – ņemot vērā ar to izveidošanu saistītos apstākļus attiecībā uz tiesnešu sastāvu, kā arī tās darbības veidu –, neatbilst prasībām, kas izvirzītas konstitucionālajām iestādēm, kuras nodrošina tiesu un tiesnešu neatkarību,
  - c) valsts prezidents ir izsniedzis aktus par iecelšanu *Sąd Najwyższy* tiesneša amatā, kaut arī iepriekš Valsts tiesu padomes lēmums par iecelšanu amatā tika pārsūdzēts kompetentajā valsts tiesā (*Naczelny Sąd Administracyjny* [Augstākajā administratīvajā tiesā]), un *Naczelny Sąd Administracyjny* ir apturējusi šā lēmuma izpildi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kā arī netika pabeigta apelācijas tiesvedība, pēc kuras *Naczelny Sąd Administracyjny* atcēla apstrīdēto Valsts tiesu padomes lēmumu tā prettiesiskuma dēļ, neatgriezeniski izslēdzot to no tiesiskās kārtības un tādējādi atņemot aktam par iecelšanu *Sąd Najwyższy* tiesneša amatā Polijas Republikas Konstitūcijas 179. pantā prasīto pamatu, proti, Valsts tiesu padomes priekšlikumu par iecelšanu tiesneša amatā?

- 2) Vai LES 2. pants, 6. panta 1. un 3. punkts un 19. panta 1. punkta otrā daļa, lasot kopsakarā ar Hartas 47. pantu un LESD 267. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs normas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā *ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym* [2017. gada 8. decembra Likuma par Augstāko tiesu] (konsolidētais teksts: Dz. U., 2021., 154. poz.) 29. panta 2. un 3. punkts, 26. panta 3. punkts un 72. panta 1., 2. un 3. punkts, ciktāl ar to *Sąd Najwyższy* ir aizliegts – par aizlieguma neievērošanu paredzot disciplinārsodu, proti, atstādināšanu no amata, – konstatēt vai izvērtēt tiesneša iecelšanas amatā likumību vai no šīs iecelšanas izrietošās tiesības pildīt tiesneša amata pienākumus, kā arī pēc būtības izvērtēt uz šiem pamatiem balstītu iesniegumu par noraidījuma pieteikšanu tiesnesim, turklāt izdarot pieņēmumu, ka šis aizliegums ir attaisnojams ar Savienības cieņu pret dalībvalstu konstitucionālo identitāti?
- 3) Vai LES 2. pants un 4. panta 2. un 3. punkts, lasot kopsakarā ar LES 19. pantu un LESD 267. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šķērslis tam, lai izvērtētu tiesas neatkarību, un pārbaudītu, vai tiesa ir noteikta tiesību aktos Eiropas Savienības tiesību izpratnē, nevar būt dalībvalsts konstitucionālās tiesas (*Trybunał Konstytucyjny* [Konstitucionālās tiesas]) spriedums, ar kuru valsts pēdējās instances tiesas (*Sąd Najwyższy*) spriedums ir atzīts par neatbilstošu konstitūcijai, papildus ņemot vērā, ka *Sąd Najwyższy* sprieduma mērķis bija izpildīt Eiropas Savienības Tiesas spriedumu, [ka] Polijas Republikas Konstitūcijā un piemērojamajos likumos (valsts tiesību normās) konstitucionālajai tiesai (*Trybunał Konstytucyjny*) nav paredzēta kompetence pārskatīt tiesu nolēmumus, tostarp rezolūcijas, ar kurām tiek atrisinātas pretrunas tiesību normu interpretācijā un kuras pieņemtas saskaņā ar *ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym* [2017. gada 8. decembra Likuma par Augstāko tiesu] (konsolidētais teksts: Dz. U., 2021., 154. poz.) 83. pantu, un turklāt, ka *Trybunał Konstytucyjny* tās pašreizējā sastāva dēļ nav likumā noteikta tiesa Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (Dz. U., 1993., Nr. 61, 284. poz., ar grozījumiem) 6. panta 1. punkta izpratnē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 24. oktobrī iesniedza *Landgericht Berlin* (Vācija) – Kriminālprocess pret M.N.

(Lieta C-670/22)

(2023/C 35/37)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Berlin

Pamatlietas puse

M.N.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Par jēdziena “izdevējistāde” interpretāciju saskaņā ar Direktīvas 2014/41⁽¹⁾ 6. panta 1. punktu, lasot to kopā ar šīs direktīvas 2. panta c) punktu
- a) Vai tiesnesim ir jāizdod Eiropas izmeklēšanas rīkojums (turpmāk tekstā – “EIR”), lai iegūtu pierādījumus, kas jau atrodas izpildvalstī (šajā gadījumā – Francija), ja saskaņā ar izdevējvalsts (šajā gadījumā – Vācija) tiesību aktiem līdzīgā valsts iekšējā lietā tiesnesim būtu jāpieprasa pierādījumi, kas ir lietas pamatā?
- b) Pakārtoti, vai tas tā ir vismaz tad, ja izpildvalsts ir veikusi pamatpasākumu izdevējvalsts teritorijā, lai pēc tam iegūtos datus darītu pieejamus izdevējvalsts izmeklēšanas iestādēm, kas ir ieinteresētas datus, lai veiktu kriminālvajāšanu?

- c) Vai EIR ar mērķi iegūt pierādījumus vienmēr ir jāizdod tiesnesim (vai neatkarīgai iestādei, kas nav iesaistīta kriminālizmeklēšanā) neatkarīgi no izdevējvalsts noteikumiem par kompetenci, ja pasākums attiecas uz nopietnu iejaukšanos augsta līmeņa pamattiesībās?
- 2) Par Direktīvas 2014/41 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretāciju
- a) Vai Direktīvas 2014/41 6. panta 1. punkta a) apakšpunkts nepieļauj EIR ar mērķi pārsūtīt datus, kas jau ir pieejami izpildvalstī (Francijā) un ir iegūti, pārtverot telesakarus, it īpaši informāciju par datu plūsmu un atrašanās vietas datus un sakaru saturs ierakstus, ja izpildvalsts veiktā pārtveršana attiecas uz visiem sakaru pakalpojuma abonentiem, ar EIR tiek pieprasīta visu izdevējvalsts teritorijā izmantoto savienojumu datu pārsūtīšana un brīdī, kad tika noteikts un veikts pārtveršanas pasākums vai kad tika izdots EIR, nebija konkrētu norāžu par to, ka šie individuālie lietotāji ir izdarījuši smagus noziedzīgus nodarījumus?
- b) Vai Direktīvas 2014/41 6. panta 1. punkta a) apakšpunkts nepieļauj šādu EIR, ja izpildvalsts iestādes nevar pārbaudīt ar pārtveršanas pasākumu iegūto datu integritāti plašas slepenības dēļ?
- 3) Par Direktīvas 2014/41 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretāciju
- a) Vai Direktīvas 2014/41 6. panta 1. punkta b) apakšpunkts nepieļauj EIR ar mērķi pārsūtīt telekomunikāciju datus, kas jau ir pieejami izpildvalstī (Francija), ja izpildvalsts veiktais pārtveršanas pasākums, kas ir datu vākšanas pamatā, saskaņā ar izdevējvalsts (Vācija) tiesību aktiem līdzīgā vietējā lietā būtu bijis nepieņemams?
- b) Pakārtoti, vai tas tā ir katrā ziņā tad, ja izpildvalsts ir veikusi pārtveršanu izdevējvalsts teritorijā un tās interesēs?
- 4) Par Direktīvas 2014/41 31. panta 1. punkta un 3. punkta interpretāciju
- a) Vai pasākums, kas saistīts ar slēptu piekļuvi galiekārtām, lai iegūtu interneta sakaru pakalpojuma informāciju par datu plūsmu, atrašanās vietas un komunikācijas datus, ir telesakaru pārtveršana Direktīvas 2014/41 31. panta izpratnē?
- b) Vai Direktīvas 2014/41 31. panta 1. punktā paredzētās informēšanas subjekts vienmēr ir tiesnesis, vai arī tas tā ir vismaz tad, ja pārtvērēja valsts (Francija) plānoto pasākumu saskaņā ar informētās valsts (Vācija) tiesību aktiem līdzīgā vietējā lietā varētu pieprasīt tikai tiesnesis?
- c) Vai Direktīvas 2014/41 31. pants attiecas arī uz datu izmantošanu kriminālvajāšanai informētajā valstī (Vācija), ciktāl ar to tiek arī individuāli aizsargāti attiecīgie telekomunikāciju lietotāji, un, ja tas tā ir, vai šis mērķis ir līdzvērtīgs papildu mērķim aizsargāt informētās dalībvalsts suverenitāti?
- 5) Savienības tiesībām neatbilstošas pierādījumu iegūšanas tiesiskās sekas
- a) Vai tad, ja pierādījumi ir iegūti, izmantojot Savienības tiesībām neatbilstošu EIR, pierādījumu izmantošanas aizliegums var izrietēt tieši no Savienības tiesībās paredzētā efektivitātes principa?
- b) Vai tad, ja pierādījumi ir iegūti, izmantojot Savienības tiesībām neatbilstošu EIR, Savienības tiesībās paredzētais līdzvērtības princips izraisa pierādījumu izmantošanas aizliegumu, ja pasākumu, kas ir pamatā pierādījumu iegūšanai izpildvalstī, nedrīkstētu pieprasīt līdzīgā vietējā lietā izdevējvalstī un pierādījumus, kas iegūti šādā prettiesiskā valsts pasākumā, nevarētu izmantot saskaņā ar izdevējvalsts tiesību aktiem?

- c) Vai Savienības tiesībām, it īpaši efektivitātes principam, ir pretrunā tas, ja pierādījumu, kuru iegūšana bija pretrunā Savienības tiesībām tieši tāpēc, ka nebija aizdomu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, izmantošana kriminālprocesā tiek pamatota ar interešu līdzsvarošanu ar noziedzīgo nodarījumu smagumu, par kuriem pirmoreiz kļuva zināms pierādījumu analīzes rezultātā?
- d) Pakārtoti, vai no Savienības tiesībām, it īpaši no efektivitātes principa, izriet, ka Savienības tiesību pārkāpumi, iegūstot pierādījumus valsts kriminālprocesā, nedrīkst palikt pilnīgi bez sekām arī smagu noziedzīgu nodarījumu gadījumā un tāpēc tie ir jāņem vērā vismaz pierādījumu izvērtēšanas vai apsūdzētajam labvēlīga soda noteikšanas līmenī?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās (OV 2014, L 130, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 2. novembrī iesniedza Sąd Rejonowy Katowice –
Wschód w Katowicach (Polija) – Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A./P. S.A.**

(Lieta C-677/22)

(2023/C 35/38)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach

Pamatlietas puses

Prasītāja: Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A.

Atbildētāja: P. S.A.

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/7/ES (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (pārstrādāta versija) (¹) 3. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmēju skaidri noteiktais maksājumu termiņš, kas pārsniedz 60 dienas, ir piemērojams tikai līgumiem, kuru līguma noteikumus nav noteikusi tikai viena no līgumslēdzējām pusēm?

(¹) OV 2011, L 48, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 3. novembrī iesniedza Sąd Rejonowy dla
Krakowa – Podgórze w Krakowie (Polija) – Profi Credit Polska S.A./G.N.**

(Lieta C-678/22)

(2023/C 35/39)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

Pamatlietas puses

Prasītāja: Profi Credit Polska S.A.

Atbildētāja: G.N.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK⁽¹⁾ 10. panta 2. punkta f) apakšpunkts, lasīts kopsakarā ar 3. panta j) punktu, Savienības tiesību efektivitātes principa un šīs direktīvas mērķa kontekstā, kā arī ņemot vērā Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos⁽²⁾ 3. panta 1. un 2. punktu, kas lasīts kopsakarā ar tās 4. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda prakse, ka patēriņa kredītlīgumos, par kuru saturu starp pārdevēju vai piegādātāju (kreditoru) un patērētāju (aizņēmēju) nebija atsevišķas apspriešanās, tiek iekļauti līguma noteikumi, kuros ir paredzēta procentu likme ne tikai par patērētājam izmaksāto kredīta summu, bet arī par kredīta izmaksām, kuras nav saistītas ar procentiem (proti, komisijas maksām vai citiem maksājumiem, kas nav patērētājam izmaksātās kredīta summas daļa, bet kas veido daļu no kopējās summas, kura patērētājam jāmaksā, izpildot savas saistības saskaņā ar patēriņa kredītlīgumu)?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK 10. panta 2. punkta f) un g) apakšpunkts, Savienības tiesību efektivitātes principa un šīs direktīvas mērķa kontekstā, kā arī ņemot vērā Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 5. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda prakse, ka patēriņa kredītlīgumos, par kuru saturu starp pārdevēju vai piegādātāju (kreditoru) un patērētāju (kredītaņēmēju) nebija atsevišķas apspriešanās, tiek iekļauti līguma noteikumi, kuros vienīgi tiek norādīta kredīta likme un summas veidā izteikta kapitalizēto procentu kopējā vērtība, kuri patērētājam ir jāmaksā, pildot savas saistības saskaņā ar šo līgumu, vienlaikus skaidri neinformējot patērētāju, ka (summas veidā izteiktu) kapitalizēto procentu aprēķināšanas pamatā ir summa, kas nav patērētājam faktiski izmaksātā kredīta summa, un it īpaši – ka tā ir summa, ko veido patērētājam izmaksātā kredīta summa, kā arī ar procentiem nesaistītās kredīta izmaksas (proti, komisijas maksas vai citi maksājumi, kas nav patērētājam izmaksātās kredīta summas daļa, bet kas veido daļu no kopējās summas, kura patērētājam jāmaksā, izpildot savas saistības saskaņā ar patēriņa kredītlīgumu)?

⁽¹⁾ OV 2008, L 133, 66. lpp.

⁽²⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nodaļa, 2. sējums, 288.–293. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 2. novembrī iesniedza Upravni sud u Zagrebu (Horvātija) – LM/Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

(Lieta C-682/22)

(2023/C 35/40)

Tiesvedības valoda – horvātu

Iesniedzējtiesa

Upravni sud u Zagrebu

Pamatlietas puses

Prasītāja: LM

Atbildētāja: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Prejudiciālie jautājumi

Vai 2007. gada 18. oktobrī parakstītā Pamatnolīguma starp Albānijas Republikas valdību un Eiropas Kopienu Komisiju par sadarbības noteikumiem attiecībā uz Eiropas Kopienas finansiālo palīdzību Albānijas Republikai saistībā ar atbalsta īstenošanu atbilstīgi Pirmspievienošanās palīdzības instrumentam 26. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas izslēdz dalībvalsts, šajā gadījumā Horvātijas Republikas, tiesības aplikt ar ienākuma nodokli darba samaksu,

kas 2016. gadā izmaksāta tās pilsonim, kurš nodarbināts kā ilgtermiņa eksperts, par Albānijas teritorijā veiktajiem uzdevumiem saistībā ar projektu, kura saņēmēji ir Albānijas Republikas valsts iestādes un kuru finansē Eiropas Savienība Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta IPA 2013 ietvaros?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 4. novembrī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) – Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari u c./Presidenza del Consiglio dei ministri u c.

(Lieta C-683/22)

(2023/C 35/41)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītāji: Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari, AIPE – Associazione italiana pressure equipment, Confimi Industria Abruzzo – Associazione dell'industria manifatturiera e dell'impresa privata dell'Abruzzo

Atbildētāji: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Infrastrutture e della Mobilità sostenibile, DIPE – Dipartimento programmazione e coordinamento della politica economica, Autorità di regolazione dei trasporti, Corte dei Conti, Avvocatura Generale dello Stato

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai [Savienības] tiesībām ir pretrunā tāda valsts tiesiskā regulējuma interpretācija, atbilstoši kurai koncesijas piešķirēja iestāde var sākt procedūru, lai izdarītu grozījumus spēkā esošā automaģistrāļu koncesijā attiecībā uz tās subjektiem un priekšmetu, vai atkārtotas apspriešanas procedūru, nevērtējot un nepaužot viedokli par pienākumu sākt publiskā iepirkuma procedūru?
- 2) Vai [Savienības] tiesībām ir pretrunā tāda valsts tiesiskā regulējuma interpretācija, atbilstoši kurai koncesijas piešķirēja iestāde var sākt procedūru, lai izdarītu grozījumus spēkā esošā automaģistrāļu koncesijā attiecībā uz tās subjektiem un priekšmetu, vai atkārtotas apspriešanas procedūru, nevērtējot koncesionāra, kurš pieļāvis būtisku neizpildi, uzticamību?
- 3) Vai gadījumā, ja tiek konstatēts publiskā iepirkuma principa pārkāpums un/vai automaģistrāļu koncesijas turētāja neuzticamība, [Savienības] tiesiskais regulējums uzliek pienākumu izbeigt [koncesijas] attiecības?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 9. novembrī iesniedza Tribunale di Oristano (Itālija) – S.G./Unione di Comuni Alta Marmilla

(Lieta C-689/22)

(2023/C 35/42)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Oristano

Pamatlietas puses

Prasītājs: S.G.

Atbildētāja: Unione di Comuni Alta Marmilla

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punkts un Direktīvas 2003/88/EK ⁽¹⁾ 7. panta 2. punkts, tos skatot arī atsevišķi, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesisko regulējumu vai praksi, kuru pamatā ir valsts finanšu ierobežojumu ievērošana un saskaņā ar kuriem valsts iestāžu darbiniekiem, tostarp vadītājiem, attiecību izbeigšanas brīdī nekādā gadījumā nevar tikt atzīti naudas pabalsti, lai kompensētu uzkrāto un neizmantoto atvaļinājumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV 2003, L 299, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 10. novembrī iesniedza *Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie* (Polija) – I. sp. z o.o./M. W.

(Lieta C-693/22)

(2023/C 35/43)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāja: I. sp. z o.o.

Atbildētāja: M. W.

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) ⁽¹⁾ 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts, skatīts kopā ar 6. panta 1. punkta a), c), e) apakšpunktu, skatot to kopā ar 6. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds valsts regulējums, ar ko ir atļauts piespiedu izpildes procedūrā pārdot datubāzi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 96/9/EK (1996. gada 11. marts) par datubāzu tiesisko aizsardzību ⁽²⁾ 1. panta 2. punkta izpratnē, kuru veido personas dati, ja datu subjekti nav devuši savu piekrišanu šādai pārdošanai?

⁽¹⁾ OV 2016, L 119, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 1996, L 77, 20. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 10. novembrī iesniedza *Městský soud v Praze* (Čehijas Republika) – *Fondee a.s./Česká národní banka*

(Lieta C-695/22)

(2023/C 35/44)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Městský soud v Praze

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Fondee a.s.*

Atbildētāja: *Česká národní banka*

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai personai, uz kuru saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES ⁽¹⁾ [(2014. gada 15. maijs)] par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (FITD II) 3. panta 1. punktu neattiecinā šīs direktīvas piemērošanas jomu un kura saskaņā ar šīs direktīvas 3. panta 3. punktu neizmanto brīvību sniegt pakalpojumus tās 34. panta izpratnē, ir tiesības uz [LESD] 56. pantā paredzēto pakalpojumu sniegšanas brīvību, ja tā pati nesniedz ieguldījumu pakalpojumus saskaņā ar vienoto Eiropas pasi citā dalībvalstī reģistrētam klientam, bet ir ieguldījumu pakalpojuma saņēmēja no ārvalstu subjekta, kas izmanto vienoto Eiropas pasi, vai ir citādi iesaistīta šī pakalpojuma sniegšanā gala klientam (ir starpniecība)?
2. Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai Savienības tiesības, it īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. pants, nepieļauj tādu tiesisko regulējumu, kas aizliedz ieguldījumu starpniekam nodot klienta rīkojumus ārvalstu vērtspapīru tirgotājam?

⁽¹⁾ OV 2014, L 173, 349. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 14. novembrī iesniedza *Apelativen sad Varna* (Bulgārija) – kriminālprocess pret TP un OF

(Lieta C-698/22)

(2023/C 35/45)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Apelativen sad Varna

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

TP un OF

Prejudiciālie jautājumi

- I. Vai vielas, kas nav iekļautas Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 111/2005 ⁽¹⁾ I pielikumā, bet attiecībā uz kurām ir konstatēta izmantošana narkotisko vai psihotropo vielu nelikumīgai izgatavošanai, var būt noziedzīga nodarījuma – nelikumīga pārvešana pāri valsts robežām NK (*Nakazatelen kodeks*; Kriminālkodekss) 242. panta 3. punkta izpratnē – priekšmets (kā materiāls), lai arī ne valsts tiesībās, ne piemērojamās Savienības tiesībās nav paredzēts īpašs režīms šādu vielu importam? NK 242. panta 3. punkts ir vispārīga tiesību norma, kurā ir atsauce uz citiem īpašiem noteikumiem, kas nepārprotami reglamentē narkotisko vielu prekursoru importu. Vai valsts tiesiskais regulējums, kas ietverts NK 242. panta 3. punktā (kurš būtībā atbilst NK 354.a panta otrā teikuma noteikumam), šādā izpratnē ir saderīgs ar Hartas 49. pantu un ECPAK 7. pantu, ciktāl šādu materiālu importam nav juridisku prasību, kas varētu aizpildīt vispārīgās krimināltiesību normas?
- II. Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša:

- II.1. Ko Regulas (EK) Nr. 111/2005 2. panta b) punkta izpratnē nozīmē “izmanto[šana] narkotisko vai psihotropo vielu nelikumīgai izgatavošanai” un vai tas ir jāsaprot vienkārši kā vielu sajaukšana narkotisko vai psihotropo vielu izgatavošanai, vai arī šī nozīme var ietvert arī vielu piedalīšanos ķīmiskās reakcijās narkotisko vai psihotropo vielu sintēzei?

II.2. Ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2020/1737 (2020. gada 14. jūlijs), ar ko attiecībā uz konkrētu narkotisko vielu prekursoru iekļaušanu klasificēto vielu sarakstā groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 273/2004 un Padomes Regulu (EK) Nr. 111/2005⁽²⁾, viela APAA tika atzīta par amfetamīnu tūlītēju prekursoru un iekļauta Regulas Nr. 273/2004 I pielikuma 1. kategorijā un Regulas Nr. 111/2005 pielikumā. Vai APAA līdz attiecīgajai iekļaušanai var uzskatīt par vielu/materiālu, ko izmanto narkotisko vai psihotropo vielu nelikumīgai izgatavošanai, un līdz ar to kāds importa režīms tai bija piemērojams?

III. Vai šādas darbības un uzvedība, kas saistītas ar Regulas (EK) Nr. 111/2005 2. panta a) punktā minēto vielu (APAAN un PMK) importa finansēšanu, pārrunām un organizēšanu, tostarp citu fizisko un/vai juridisko personu iesaistīšana, kuras tieši sagatavo muitas deklarāciju un noformē importa muitas dokumentus, ir uzskatāmas par "starpniecības darbībām", "komersantu" vai "importētāju" Regulas Nr. 111/2005 2. panta e), f) un h) punkta izpratnē?

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 111/2005 (2004. gada 22. decembris), ar ko paredz noteikumus par uzraudzību attiecībā uz narkotisko vielu prekursoru tirdzniecību starp Kopienas un trešām valstīm (OV 2005, L 22, 1. lpp.).

(²) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2020/1737 (2020. gada 14. jūlijs), ar ko attiecībā uz konkrētu narkotisko vielu prekursoru iekļaušanu klasificēto vielu sarakstā groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 273/2004 un Padomes Regulu (EK) Nr. 111/2005 (OV 2020, L 392, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 24. novembrī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2022. gada 14. septembra spriedumu lietā T-775/20 PB/Komisija

(Lieta C-721/22 P)

(2023/C 35/46)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Baquero Cruz, B. Araujo Arce, J. Estrada de Solà)

Pārējie lietas dalībnieki: PB, Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas sprieduma 2022. gada 14. septembra sprieduma lietā T-775/20 rezolutīvās daļas pirmo un trešo punktu;
- nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai nolēmuma pēc būtības pieņemšanai saistībā ar atcelšanas prasību; un
- piespriest PB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam Komisija izvirza atcelšanas pamatu, kas saistīts ar tiesību kļūdu.

Komisija apstrīd Vispārējās tiesas secinājumu pārsūdzētā sprieduma 65. punktā, kurā, balstoties uz šī sprieduma 51.–64. punktu, uzskatīts, ka FIA regula (¹) "viena pati nevar būt pietiekams juridiskais pamats administratīviem pasākumiem, kuru mērķis ir atgūt nepamatoti saņemtās summas. [...]"

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, jo FIA regulas 4. un 7. pants ir autonomi un pietiekami precīzs pamats administratīviem pasākumiem summu atgūšanai, kuri nav sankcija.

Sprieduma 69. punktā Vispārējā tiesa visbeidzot ir konstatējusi, ka 2002. gada Finanšu regulas 103. panta un FIA regulas 4. un 7. panta kopīga piemērošana neļauj pieņemt pasākumu pret prasītāju pirmajā instancē, jo tas nebija maksājumu tiešais saņēmējs.

Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, jo FIA regulas 7. pants, piemērojot to kopā ar minētās regulas 4. pantu un 2002. gada Finanšu regulas 103. pantu, ir pietiekami skaidra un precīza norma, lai no prasītāja pirmajā instancē varētu veikt atgūšanas pasākumus, pat ja tas nebija attiecīgo maksājumu tiešais saņēmējs.

(¹) Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV 1995, L 312, 1. lpp.).

**Prasības pieteikums par atļauju veikt mantas apķīlāšanu, kas iesniegts 2022. gada 30. novembrī –
Ntinos Ramon/Komisija**

(Lieta C-742/22 SA)

(2023/C 35/47)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ntinos Ramon (pārstāvji: *Achilleas Dimitriadis*, *Charalampos Pogiatzis* un *Alexandros Dimitriadis*, advokāti, *Pavlos Eleftheriadis*, *barrister*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājs lūdz Tiesu:

- atsaukt Eiropas Komisijas imunitāti Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti [Eiropas Savienībā] 1. panta izpratnē un atļaut paziņot un izpildīt rikojumu pagaidu noregulējuma tiesvedībā par trešo personu mantas apķīlāšanu, ko pret Eiropas Komisiju 2022. gada 23. jūnijā izdevusi *Eparchiako Dikastirio Ammochostou* (Famagostas apgabaltiesa, Kipra), ar atrunu par tās imunitātes atsaukšanu, un kas attiecas uz *N. Ramon* prasījumiem pret Turcijas Republiku par summu 622 114,52 EUR, ko par labu prasītājam 2010. gadā atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa ("ECT") par viņa tiesību pārkāpumu saistībā ar Turcijas varas iestāžu nelikumīgi atņemtajiem viņa īpašumiem,
- nodrošināt jebkuru tiesiskās aizsardzības līdzekli, ko Tiesa uzskata par taisnīgu un samērīgu šīs lietas apstākļos, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kam pieskaitīts PVN.

Pamati un galvenie argumenti

Turcijas Republikai ir konkrēti prasījumi pret Eiropas Savienību, kas ir skaidri, pieprasāmi un likvīdi saskaņā ar šādiem ES un Turcijas finansēšanas nolīgumiem:

- (a) 2019. gada 6. novembra nolīgums par 2018. gada finansējumu "Gada darbības programma Turcijai 2018. gadam" par summu 98,4 miljoni EUR;
- (b) 2020. gada 4. jūnija nolīgums par 2019. gada finansējumu "Gada darbības programma Turcijai 2019. gadam" par summu 157,7 miljoni EUR;
- (c) 2021. gada 26. marta nolīgums par 2020. gada finansējumu "Gada darbības programma Turcijai 2019. gadam" par summu 122 miljoni EUR.

Eiropas Savienības pirmspievienšanās palīdzības mērķis ir arī atbalstīt Turciju virzībā uz reformām, kas to tuvina to Eiropas *acquis*, tostarp tiesiskuma ievērošanu un cilvēktiesību aizsardzību.

Prasītāja lūgtais apķīlāšanas rīkojums ir saistīts ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2010. gada 26. oktobra sprieduma izpildi lietā *Ramon* pret Turcijas Republiku (CE:ECHR:2010:1026JUD 002909295), un tas ir cilvēktiesību veicināšanas, aizsardzības un ievērošanas pasākums.

Turcijai piešķirtā ES finansējuma apķīlāšana līdz summai, ko Turcijas Republika ir parādā *N. Ramon*, netraucēs ne Eiropas Savienības pareizu darbību, ne arī ierobežos tās neatkarību. Tieši pretēji, tas palīdzēs sasniegt vienu no galvenajiem Turcijai piešķirtās pirmspievienšanās palīdzības mērķiem, proti, tiesiskuma ievērošanu un cilvēktiesību aizsardzību kandidātvalstī.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – PKK/Padome

(Apvienotās lietas T-316/14 RENV un T-148/19) ⁽¹⁾

(Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi pret PKK, kas pieņemti terorisma apkarošanas nolūkā – Līdzekļu iesaldēšana – Kopējā nostāja 2001/931/KĀDP – Piemērojamība bruņota konflikta gadījuma situācijās – Teroristu grupa – Lēmumu par līdzekļu iesaldēšanu faktiskais pamats – Kompetentas iestādes pieņemts lēmums – Trešās valsts iestāde – Pārskatīšana – Samērīgums – Pienākums norādīt pamatojumu – Tiesības uz aizstāvību – Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā – Prasības pieteikuma pielāgošana)

(2023/C 35/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kurdistan Workers' Party (PKK) (pārstāvji: A. van Eik un T. Buruma)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: S. Van Overmeire un B. Driessen)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Ramopoulos, J. Norris, J. Roberti di Sarsina un R. Tricot)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji: A.-L. Desjonquères, B. Fodda un J.-L. Carré), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji: M. Bulterman un J. Langer)

Priekšmets

Ar prasību lietā T-316/14 RENV, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītājs lūdz atcelt:

- Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 125/2014 (2014. gada 10. februāris), ar ko īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) Nr. 714/2013 (OV 2014, L 40, 9. lpp.);
- Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 790/2014 (2014. gada 22. jūlijs), ar ko īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (ES) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) Nr. 125/2014 (OV 2014, L 217, 1. lpp.);
- Padomes Lēmumu (KĀDP) 2015/521 (2015. gada 26. marts), ar ko atjaunina un groza to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu 2014/483/KĀDP (OV 215, L 82, 107. lpp.);
- Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2015/513 (2015. gada 26. marts), ar ko īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) Nr. 790/2014 (OV 2015, L 82, 1. lpp.);
- Padomes Lēmumu (KĀDP) 2015/1334 (2015. gada 31. jūlijs), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu 2015/521 (OV 2015, L 206, 61. lpp.);

- Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2015/1325 (2015. gada 31. jūlijs), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu 2015/513 (OV 2015, L 206, 12. lpp.);
- Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2015/2425 (2015. gada 21. decembris), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu 2015/1325 513 (OV 2015, L 334, 1. lpp.);
- Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2016/1127 (2016. gada 12. jūlijs), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu 2015/2425 (OV 2016, L 188, 1. lpp.);
- Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2017/150 (2017. gada 27. janvāris), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu 2016/1127 (OV 2017, L 23, 3. lpp.);
- Padomes Lēmumu (KĀDP) 2017/1426 (2017. gada 4. augusts), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2017/154 (OV 2017, L 204, 95. lpp.);
- Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2017/1420 (2017. gada 4. augusts), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu 2017/150 (OV 2017, L 204, 3. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju.

Ar prasību lietā T-3148/19, kura ir arī pamatota ar LESD 263. pantu, prasītājs lūdz atcelt:

- Padomes Lēmumu (KĀDP) 2019/25 (2019. gada 8. janvāris), ar ko groza un atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un atceļ Lēmumu (KĀDP) 2018/1084 (OV 2019, L 6, 6. lpp.);
- Padomes Lēmumu (KĀDP) 2019/1341 (2019. gada 8. augusts), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un atceļ Lēmumu 2019/25 (OV 2019, L 209, 15. lpp.);
- Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2019/1337 (2019. gada 8. augusts), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2019/24 (OV 2019, L 209, 1. lpp.);
- Padomes Īstenošanas Regulu (ES) 2020/19 (2020. gada 13. janvāris), ar ko īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar ko atceļ Īstenošanas regulu 2019/1337 (OV 2020, L 81, 1. lpp.);
- Padomes Lēmumu (KĀDP) 2020/1132 (2020. gada 30. jūlijs), ar ko atjaunina to personu, grupu un organizāciju sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ Lēmumu (KĀDP) 2020/20 (OV 2020, L 247, 18. lpp.);

- Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2020/1128 (2020. gada 30. jūlijs), ar ko īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar ko atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2020/19 (OV 2020, L 247, 1. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 125/2014 (2014. gada 10. februāris), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu (ES) Nr. 714/2013, un Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 790/2014 (2014. gada 22. jūlijs), ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Īstenošanas regulu Nr. 125/2014, ciktāl tās attiecas Kurdistān Workers' Party (PKK).
- 2) Prasību lietā T-316/12 RENV pārējā daļā noraidīt.
- 3) Prasību lietā T-148/19 noraidīt.
- 4) PKK un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas lietās T-316/14, C- 46/19 P, T-316/14 RENV un T-148/19.
- 5) Eiropas Komisija, Francijas Republika un Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 245, 28.7.2014.

Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – Trasta Komer banka u.c./ECB

(Lieta T-698/16) (¹)

(Ekonomikas un monetārā politika – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – ECB uzticētie īpašie uzraudzības uzdevumi – Lēmums anulēt kredītiestādes darbības atļauju – Prasītāja nāve – Daļēja tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas – Iesaistīto dalībvalstu valsts iestāžu un ECB pilnvaras vienotajā uzraudzības mehānismā – Vienlīdzīga attieksme – Samērīgums – Tiesiskā palāvība – Tiesiskā drošība – Pilnvaru nepareiza izmantošana – Tiesības uz aizstāvību – Pienākums norādīt pamatojumu)

(2023/C 35/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: AS “Trasta Komer banka” (Rīga, Latvija) un pārējie seši prasītāji, kuru vārdi ir minēti sprieduma pielikumā (pārstāvis: O. Behrends, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: E. Koupepidou, C. Hernández Saseta un A. Witte, pārstāvji, kam palīdz B. Schneider, advokāts)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas atbalstam: Latvijas Republika (pārstāves: K. Pommere un J. Davidoviča), Eiropas Komisija (pārstāvji: V. Di Bucci un A. Steiblytė)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāji lūdz atcelt ECB 2016. gada 11. jūlija Lēmumu ECB/SSM/2016 – 529900WIP0INFDAWTJ81/2 WOANCA-2016–0005 anulēt “Trasta Komer banka” piešķirto atļauju veikt kredītiestādes darbību.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par prasību, ciktāl to iesniedzis Igors Buimisters.
- 2) Prasību noraidīt.
- 3) AS “Trasta Komerbanka” un pārējie prasītāji, kuru vārdi ir minēti sprieduma pielikumā, izņemot I. Buimisteru, atlīdzina tiesāšanās izdevumus.
- 4) I. Buimisters savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.
- 5) Eiropas Komisija un Latvijas Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

(¹) OV C 441, 28.11.2016.

Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – Austrija/Komisija

(Lieta T-101/18) (¹)

(Valsts atbalsts – Kodolnozāre – Atbalsts, ko Ungārija ir paredzējusi divu jaunu kodolreaktoru izveidei Pakšas ražotnē – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu, ja tiek ievērotas noteiktas saistības – LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts – Atbalsta saderība ar Savienības tiesībām, kas nav valsts atbalsta tiesības – Nesaraujama saikne – Kodolenerģijas veicināšana – Euratom līguma 192. panta pirmā daļa – Vides aizsardzības princips, princips “piesārņotājs maksā”, piesardzības un ilgtspējības principi – Attiecīgās saimnieciskās darbības noteikšana – Tirgus nepilnība – Konkurences izkropļošana – Atbalsta samērīgums – Valsts iejaukšanās nepieciešamība – Atbalsta elementu noteikšana – Publiskā iepirkuma procedūra – Pienākums norādīt pamatojumu)

(2023/C 35/50)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Austrijas Republika (pārstāvji: J. Schmoll, F. Koppensteiner, M. Klamert un T. Ziniel, kam palīdz H. Kristoferitsch, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Blanck, K. Herrmann un P. Nēmečková)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvji: A. Germeaux un T. Schell, kam palīdz P. Kinsch, advokāts)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, J. Pavliš un L. Halajová), Francijas Republika (pārstāvji: E. de Moustier un P. Dodeller), Ungārija (pārstāvji: M. Fehér, kam palīdz P. Nagy, N. Grácia Malfeito, B. Karsai, advokāti, un C. Bellamy, KC), Polijas Republika (pārstāvis: B. Majczyna), Slovērijas Republika (pārstāve: S. Ondrášiková), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji: F. Shibli, L. Baxter un S. McCrory, kuriem palīdz T. Johnston, barrister)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/2112 (2017. gada 6. marts) par pasākumu/atbalsta shēmu/valsts atbalstu SA.38454 – 2015/C (ex 2015/N), ko Ungārija plāno īstenot, lai atbalstītu divu jaunu kodolreaktoru izveidi Pakšas II atomelektrostacijā (OV 2017, L 317, 45. lpp.)

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Austrijas Republika sedz savus izdevumus pati, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Čehijas Republika, Francijas Republika, Luksemburgas Lielhercogiste, Ungārija, Polijas Republika, Slovākijas Republika un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste katra sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 152, 30.4.2018.

Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – PNB Banka/ECB

(Lieta T-275/19) (¹)

(Ekonomikas un monetārā politika – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – ECB pilnvaras – Izmeklēšanas pilnvaras – Pārbaudes uz vietas – Regulas (ES) Nr. 1024/2013 12. pants – ECB lēmums veikt pārbaudi mazāk nozīmīgas kredītiestādes telpās – Atcelšanas prasība – Pārsūdzams tiesību akts – Pieņemamība – ECB kompetence – Pienākums norādīt pamatojumu – Apstākļi, ar kuriem var pamatot pārbaudi – Reglamenta 106. pants – Nepamatots pieteikums par tiesas sēdes noturēšanu)

(2023/C 35/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PNB Banka AS (Rīga, Latvija) (pārstāvis: O. Behrends, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: C. Hernández Saseta, F. Bonnard un V. Hümpfner)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis un A. Steiblytė)

Priekšmets

Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt ar 2019. gada 14. februāra vēstuli paziņoto Eiropas Centrālās bankas (ECB) lēmumu veikt pārbaudi uz vietas prasītājas telpās.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) PNB Banka AS sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Centrālās bankas (ECB) tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

(¹) OV C 213, 24.6.2019.

Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – PNB Banka/ECB

(Lieta T-301/19) ⁽¹⁾

(Ekonomikas un monetārā politika – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – Regulas (ES) Nr. 1024/2013 6. panta 5. punkta b) apakšpunkts – ECB tiešās uzraudzības attiecībā uz mazāk nozīmīgu kredītiestādi nepieciešamība – Valsts kompetentas iestādes lūgums – Regulas (ES) Nr. 468/2014 68. panta 5. punkts – ECB lēmums, ar kuru PNB banka tika klasificēta kā nozīmīga iestāde, kas ir pakļauta tās tiešai prudenciālai uzraudzībai – Pienākums norādīt pamatojumu – Samērīgums – Tiesības uz aizstāvību – Piekļuve administratīvās lietas materiāliem – Regulas Nr. 468/2014 68. panta 3. punktā paredzētais ziņojums – Reglamenta 106. pants – Nepamatots pieteikums par tiesas sēdes noturēšanu)

(2023/C 35/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PNB Banka AS (Rīga, Latvija) (pārstāvis: O. Behrends, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: C. Hernández Saseta, F. Bonnard un D. Segoin)

Priekšmets

Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt ar 2019. gada 1. marta vēstuli paziņoto Eiropas Centrālās bankas (ECB) lēmumu klasificēt prasītāju kā nozīmīgu iestādi, kas ir pakļauta tās tiešai prudenciālai uzraudzībai.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) PNB Banka AS sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Centrālās bankas (ECB) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 246, 22.7.2019.

Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – PNB Banka/ECB

(Lieta T-330/19) ⁽¹⁾

(Ekonomikas un monetārā politika – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – Direktīvas 2013/36/EK 22. pants – ECB iebildumi pret būtiskas līdzdalības kredītiestādē iegūšanu – Vērtēšanas perioda sākumpunkts – ECB iesaistīšanās procesa sākumposmā – Potenciālā ieguvēja finanšu stabilitātes un prudenciālo prasību ievērošanas kritēriji – Pamatota iemesla iebilst pret iegūšanu, balstoties uz vienu vai vairākiem vērtējuma kritērijiem, esamība – Reglamenta 106. pants – Nepamatots pieteikums par tiesas sēdes noturēšanu)

(2023/C 35/53)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PNB Banka AS (Rīga, Latvija) (pārstāvis: O. Behrends, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: C. Hernández Saseta, F. Bonnard un V. Hümpfner)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis un A. Steiblytė)

Priekšmets

Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt ar 2019. gada 21. marta vēstuli paziņoto lēmumu, ar kuru Eiropas Centrālā banka (ECB) nolēma iebilst pret darījumu, ko veido būtiskas līdzdalības subjektā B iegūšana.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) PNB Banka AS sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Centrālās bankas (ECB) tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

(¹) OV C 270, 12.8.2019.

Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – PNB Banka/ECB

(Lieta T-230/20) (¹)

(Ekonomikas un monetārā politika – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – Regula (ES) Nr. 1024/2013 – ECB uzticētie īpašie uzraudzības uzdevumi – Lēmums par kredītiestādes PNB Banka licences anulēšanu – Valsts kompetentās iestādes ieteikums anulēt licenci – Lēmums par PNB Banka maksātspēju – Saprātīgs termiņš – Pienākums norādīt pamatojumu – Samērīgums)

(2023/C 35/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PNB Banka AS (Rīga, Latvija) (pārstāvis: O. Behrends, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas centrālā banka (pārstāvji: C. Hernández Saseto, F. Bonnard un V. Hümpfner)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Latvijas Republika (pārstāvji: K. Pommere, J. Davidoviča un E. Bārdiņš)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Centrālās bankas (ECB) lēmumu ECB-SSM-220-LVPNB-1, WHD-2019-0016 (2020. gada 17. februāris) anulēt prasītājas kā kredītiestādes licenci.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) PNB Banka AS sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Centrālās bankas (ECB) tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma tiesvedību.

3) Latvijas Republika pati sedz savus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 209, 22.6.2020.

**Vispārējās tiesas 2022. gada 23. novembra spriedums – Westfälische Drahtindustrie u.c./Komisija
(Lieta T-275/20) ⁽¹⁾**

(Atcelšanas prasība un prasība atlīdzināt zaudējumus – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Priekšspriegojuma tērauda Eiropas tirgus – Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums – Pienākuma iesniegt bankas garantiju izpildes apturēšana – Provizoriski veikto maksājumu pakāpenība – Spriedums, ar ko daļēji atceļ lēmumu un nosaka naudas sodu, kura apmērs ir identisks sākotnēji uzliktā naudas soda apmēram – Provizoriski veikto maksājumu attiecināšana – Nokavējuma procenti – LESD 266. panta pirmā daļa – Nepamatota iedzīvošanās – Pietiekami būtisks tādas tiesību normas pārkāpums, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības – Nepamatotu maksājumu atgūšana – Juridiskā pamata neesamība – Prettiesiskums)

(2023/C 35/55)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamma, Vācija), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamma), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Izerlone, Vācija) (pārstāvji: O. Duys un N. Tkatchenko, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: P. Rossi un L. Mantl)

Priekšmets

Ar prasībām prasītājas galvenokārt lūdz, pamatojoties uz LESD 263. pantu, pirmkārt, atcelt Komisijas 2020. gada 2. marta vēstuli, ar kuru tā brīdinājusi prasītājas, lai tās samaksātu Komisijai summu 12 236 931,69 EUR, kas Komisijas ieskatā atbilst 2010. gada 30. septembrī tām uzliktā naudas soda summas nesamaksātajam atlikumam, otrkārt, konstatēt naudas soda samaksu pilnībā 2019. gada 17. oktobrī ar naudas summas 18 149 636,24 EUR samaksu un, treškārt, piespriest Komisijai samaksāt WDI naudas summu 1 633 085,17 EUR, kā arī procentus pēc šī datuma šīs iestādes nepamatotās iedzīvošanās dēļ. Prasītājas pakārtoti, pamatojoties uz LESD 268. pantu, lūdz piespriest Komisijai tām samaksāt naudas summu 12 236 931,69 EUR, ko Komisija prasa no prasītājas WDI, kā arī summu, kas līdzvērtīga šīs iestādes saņemtās pārmaksātās summas apmēram, šajā gadījumā – 1 633 085,17 EUR, kā arī procentus no 2019. gada 17. oktobra līdz pilnīgai nesamaksātās summas atmaksai.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG un Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 247, 27.7.2020.

Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – Lietuva/Komisija**(Lieta T-537/20) ⁽¹⁾****(ELGF un ELFLA – No finansējuma izslēgti izdevumi – Lietuvas izdevumi – Priekšlaicīgas pensionēšanās atbalsts – Regulas (EK) Nr. 1306/2013 52. panta 2. punkts – Īstenošanas regulas (ES) Nr. 908/2014 34. panta 6. punkts un 35. panta 1. punkts)**

(2023/C 35/56)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lietuvas Republika (pārstāvji: R. Dzikovič un K. Dieninis)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Aquilina, J. Jokubauskaitė un M. Kaduczak)

Priekšmets

Ar prasību, kura pamatota ar LESD 263. pantu, Lietuvas Republika lūdz atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2020/859 (2020. gada 16. jūnijs), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV 2020, L 195, 59. lpp.), ciktāl Komisija ar to noteica prasītājai vienotas likmes finanšu korekciju 5 % apmērā, tādējādi izslēdzot summu 2 186 447,97 EUR no finansējuma, ko izmaksā saistībā ar priekšlaicīgas pensionēšanās atbalsta pasākumu laikposmā no 2013. gada 16. oktobra līdz 2018. gada 30. jūnijam.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Lietuvas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 359, 26.10.2020.

Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – CCPL u.c./Komisija**(Lieta T-130/21) ⁽¹⁾****(Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Pārtikas iepakojums mazumtirdzniecībai – Lēmums, ar ko groza naudas soda apmēru – Naudas soda aprēķināšanas noteikumi – Vainojamība prettiesiskā rīcībā – 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai – Naudas soda maksimālais apmērs – Samērīgums – Vienlīdzīga attieksme – Maksātspēja)**

(2023/C 35/57)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio d'Emilia, Itālija), Coopbox Group SpA (Bibbiano, Itālija), Coopbox Eastern s.r.o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovākija), (pārstāvji: E. Cucchiara un E. Rocchi, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: P. Rossi un T. Baumé)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru prasītājas lūdz atcelt Komisijas Lēmumu C(2020) 8940 final (2020. gada 17. decembris), ar ko groza naudas sodus, kas noteikti ar Komisijas Lēmumu C (2015) 4336 final (2015. gada 24. jūnijs) par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta AT.39563 – Pārtikas produktu iepakojums mazumtirdzniecībai).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA un Coopbox Eastern s.r.o. sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

⁽¹⁾ OV C 148, 26.4.2021.

Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – Itālija/Komisija**(Lieta T-221/21) ⁽¹⁾****(ELGF un ELFLA – No finansējuma izslēgti izdevumi – Platībatkarīgā atbalsta shēma – Finanšu korekcijas – Jēdziens “ilggadīgie zālāji” – Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta h) apakšpunkts – Deleģētās regulas (ES) Nr. 499/2014 5. panta 3. punkts)****(2023/C 35/58)**

Tiesvedības valoda – itāļu

Puses

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji: G. Palmieri, pārstāve, kam palīdz C. Gerardis, G. Rocchitta un E. Feola, avvocati dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: P. Rossi, J. Aquilina un F. Moro)

Priekšmets

Ar prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu, Itālijas Republika lūdz atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2021/261 (2021. gada 17. februāris), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV 2021, L 59, 10. lpp.), ciktāl tas attiecas uz konkrētiem tās izdevumiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2021/261 (2021. gada 17. februāris), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai, daļā, kurā Itālijas Republikai tiek piemērota 2 % vienotas likmes korekcija saistībā ar Itālijā piešķirtajiem platībatkarīgajiem atbalstiem 67 368 272,99 EUR apmērā 2017. pieprasījumu gadā.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Itālijas Republika un Eiropas Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

⁽¹⁾ OV C 228, 14.6.2021.

Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – KN/Parlament(Lieta T-401/21) ⁽¹⁾

(Institucionālās tiesības – EESK loceklis – EESK 2019. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanas procedūra – Parlamenta rezolūcija, kurā prasītājs norādīts kā psiholoģiskās vardarbības izdarītājs – Atceļšanas prasība – Nepārsūdzams akts – Nepieņemamība – Prasība par zaudējumu atlīdzību – Personas datu aizsardzība – Nevainīguma prezumpcija – Konfidencialitātes pienākums – Labas pārvaldības princips – Samērīgums – Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums)

(2023/C 35/59)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: KN (pārstāvji: M. Casado García-Hirschfeld un M. Aboudi, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: R. Crowe, C. Burgos un M. Allik)

Priekšmets

Prasītājs KN ar savu prasību lūdz, pirmkārt, pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt Eiropas Parlamenta Lēmumu (ES, Euratom) 2021/1552 (2021. gada 28. aprīlis) par Eiropas Savienības 2019. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (OV 2021, L 340, 140. lpp.) un Eiropas Parlamenta Rezolūciju (ES) 2021/1553 (2021. gada 29. aprīlis) ar konstatējumiem, kuri ir neatņemama daļa no lēmuma par Eiropas Savienības 2019. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, VI iedaļa – Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (OV 2021, L 340, 141. lpp.) un, otrkārt, pamatojoties uz LESD 268. pantu, atļūdzināt viņam ar apstrīdētajiem aktiem nodarīto kaitējumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) KN atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 338, 23.8.2021.

Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – Neoperl/EUIPO (Cilindriskas sanitārtehnikas sastāvdaļas attēlojums)(Lieta T-487/21) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības preču zīmes, kurā attēlota cilindriskā sanitārtehnikas sastāvdaļa, reģistrācijas pieteikums – Taktiāla novietojuma preču zīme – Absolūti atteikuma pamati – Likuma piemērošanas joma – Izvirzīšana pēc savas iniciatīvas – Apelācijas padomes veikts atšķirtspējas vērtējums – Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) – Apzīmējums, kas nevar būt Eiropas Savienības preču zīme – Apzīmējuma radītā taktiāla iespaida precīza un pilnīga grafiska attēlojuma neesamība – Regulas (EK) Nr. 207/2007 4. pants un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 4. pants un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts))

(2023/C 35/60)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Neoperl AG (Reinaha, Šveice) (pārstāve: U. Kaufmann, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: T. Klee un D. Hanf)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2021. gada 3. jūnija lēmumu lietā R 2327/2019-5.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2021. gada 3. jūnija lēmumu lietā R 2327/2019-5.
- 2) EUIPO atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 391, 27.9.2021.

Vispārējās tiesas 2022. gada 23. novembra spriedums – Zeta Farmaceutici/EUIPO – Specchiasol (“EUPHYTOS”)

(Lieta T-515/21) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “EUPHYTOS” – Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “EuPhidra” – Agrākas preču zīmes faktiskas izmantošanas pierādījums – Regulas (EK) Nr. 40/94 56. panta 2. punkts un 43. panta 2. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 64. panta 2. punkts un 47. panta 2. punkts) – Attiecīgie laikposmi – Pierādījumu sniegšana pirmo reizi apelācijas padomē – Apelācijas padomes rīcības brīvība – Jaunu vai papildinošu pierādījumu kvalificēšana – Regulas 2017/1001 95. panta 2. punkts – Deleģētās regulas (ES) 2018/625 27. panta 4. punkts)

(2023/C 35/61)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Zeta Farmaceutici SpA (Vičenca, Itālija) (pārstāvji: F. Celluprica, F. Fischetti un F. De Bono, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: S. Scardocchia, J. Crespo Carrillo un D. Hanf)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Specchiasol Srl (Bussolengo, Itālija)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt un grozīt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 10. jūnija lēmumu lietā R 2094/2019-1.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 10. jūnija lēmumu lietā R 2094/2019-1.

- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina Zeta Farmaceutici SpA tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 422, 18.10.2021.

Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO – ESSAtech (Bezvadu tālvadības pults piederums)

(Lieta T-612/21) ⁽¹⁾

(Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlots bezvadu tālvadības pults piederums – Spēkā neesamības pamats – Ražojuma izskata iezīmes, ko nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija – Regulas (EK) Nr. 6/2002 8. panta 1. punkts un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Pirmoreiz procesā apelācijas padomē izvirzīti fakti vai iesniegti pierādījumi – Regulas Nr. 6/2002 63. panta 2. punkts – Pienākums norādīt pamatojumu – Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkts un 2. punkta c) apakšpunkts)

(2023/C 35/62)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk s.c. (Sosnowiec, Polija) (pārstāvis: M. Oleksyn, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: M. Chylińska un J. Ivanauskas)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: ESSAtech (Přistoupim, Čehijas Republika)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas trešās padomes 2021. gada 14. jūlija lēmumu lietā R 1072/2020-3.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas trešās padomes 2021. gada 14. jūlija lēmumu lietā R 1072/2020-3.
- 2) EUIPO atlīdzina izdevumus, kas radušies gan procesā EUIPO Apelācijas padomē, gan tiesvedībā Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 502, 13.12.2021.

Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – Puma/EUIPO – Vaillant (“Puma”)

(Lieta T-623/21) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Puma” reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “PUMA” – Relatīvs atteikuma pamats – Kaitējums reputācijai – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts)

(2023/C 35/63)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Puma SE (Herzogenaurach, Vācija) (pārstāvji: M. Schunke un P. Trieb, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Schäfer, D. Stoyanova-Valchanova un E. Markakis)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Vaillant GmbH (Remscheid, Vācija) (pārstāvis: S. Abrar, advokāts)

Priekšmets

Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 8. jūlija lēmumu lietā R 1875/2019-1.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Puma SE atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 471, 22.11.2021.

Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – Mendes/EUIPO – Actial Farmaceutica (“VSL3TOTAL”)

(Lieta T-678/21) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VSL3TOTAL” – Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VSL#3” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Apzīmējumu līdzība – Preču līdzība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 60. panta 1. punkta a) apakšpunkts))

(2023/C 35/64)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mendes SA (Lugano, Šveice) (pārstāvis: M. Cavattoni, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: T. Frydendahl)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Actial Farmaceutica Srl (Roma, Itālija) (pārstāvji: M. Mostardini, F. Mellucci un F. Rombolà, advokāti)

Priekšmets

Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2021. gada 17. augusta lēmumu lietā R 1568/2020-2.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Mendes SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 502, 13.12.2021.

Vispārējās tiesas 2022. gada 23. novembra spriedums – *Allessa/EUIPO – Dumerth*
("CASSELLAPARK")

(Lieta T-701/21) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "CASSELLAPARK" – Absolūti atteikuma pamati – Atšķirtspēja – Aprakstoša rakstura neesamība – Preču zīmes, kas var maldināt sabiedrību, neesamība – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b), c) un g) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b), c) un g) apakšpunkts) – Pienākums norādīt pamatojumu – Regulas 2017/1001 94. pants)

(2023/C 35/65)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Allessa GmbH* (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvji: S. Fröhlich, M. Hartmann un H. Lerchl, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: E. Nicolás Gómez un D. Hanf)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Carim Dumerth* (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvji: T. Wieland un C. Corbet, advokāti)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2021. gada 11. augusta lēmumu lietā R 1043/2020-5.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Allessa GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 2, 3.1.2022.

Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – *Bora Creations/EUIPO* ("essence")

(Lieta T-738/21) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme "essence" – Absolūti atteikuma pamati – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Atšķirtspējas neesamība – Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2023/C 35/66)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Bora Creations, SL* (Andratx, Spānija) (pārstāvji: R. Lange un M. Ebner, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: M. Eberl un E. Markakis)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtais padomes 2021. gada 21. septembra lēmumu lietā R 693/2021-4.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Bora Creations, SL, atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 37, 24.1.2022.

Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – Borussia VfL 1900 Mönchengladbach/EUIPO – Neng (“Fohlenelf”)

(Lieta T-747/21) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Fohlenelf” – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 94. panta 1. punkts un 97. panta 1. punkta d) apakšpunkts)

(2023/C 35/67)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Borussia VfL 1900 Mönchengladbach GmbH (Mönchengladbach, Vācija) (pārstāvis: R. Kitzberger, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Söder un E. Nicolás Gómez)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: David Neng (Brüggen, Vācija) (pārstāvis: D. Breuer, advokāts)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtais padomes 2021. gada 28. septembra lēmumu lietā R 2126/2020-4.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtais padomes 2021. gada 28. septembra lēmumu lietā R 2126/2020-4 daļā, kurā Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Fohlenelf” faktiskas izmantošanas pierādījumi tika noraidīti attiecībā uz “ziepēm”, kas ietilpst 3. klasē, “pašlīmējošām plēvēm no papīra vai plastmasas, pašlīmējošām etiķetēm”, kas ietilpst 16. klasē, “izstrādājumiem no porcelāna un keramikas”, kas ietilpst 21. klasē, tāpat kā attiecībā uz “dzērienu pudelēm sportam”, ciktāl runa ir par izstrādājumu apakšskategoriju kategorijā “trauki uzglabāšanai mājāsaimniecības un virtuves lietošanai”, kas arī ietilpst 21. klasē, “tekstila vannas dvieļiem”, kas ietilpst 24. klasē, un “spēlēm, rotaļlietām”, kas ietilpst 28. klasē.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Katrs lietas dalībnieks savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

(¹) OV C 37, 24.1.2022.

Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – Lila Rossa Engros/EUIPO (“LiLAC”)(Lieta T-780/21) ⁽¹⁾**(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “LiLAC” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)**

(2023/C 35/68)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lila Rossa Engros SRL (Voluntari, Rumānija) (pārstāve: O. Anghel, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: V. Ruzek)

Priekšmets

Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz daļēji atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2021. gada 10. septembra lēmumu lietā R 441/2021-5.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Lila Rossa Engros SRL sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 95, 28.2.2022.

Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – Hasco TM/EUIPO – Esi (“NATURCAPS”)(Lieta T-12/22) ⁽¹⁾**(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “NATURCAPS” – Agrāka valsts vārdiska preču zīme “NATURKAPS” – Agrākas preču zīmes faktiskas izmantošanas neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 64. panta 2. punkts – Farmaceitisko produktu un uztura bagātinātāju kvalificēšana)**

(2023/C 35/69)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hasco TM sp. z o.o. sp.k. (Vroclava, Polija) (pārstāve: M. Krekora, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Ivanauskas)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Esi Srl (Albisola Superiore, Itālija)

Priekšmets

Ar savu prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturrtās padomes 2021. gada 9. novembra lēmumu lietā R 617/2021-4.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Hasco TM sp. z o.o. sp.k. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 109, 7.3.2022.

Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – Korporācija “Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica (“STAYER”)

(Lieta T-85/22) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “STAYER” – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. pants un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 18. pants un 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts) – Preču, attiecībā uz kurām pierādīta faktiskā izmantošana, kvalifikācija)

(2023/C 35/70)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZAO Korporācija “Masternet” (Maskava, Krievija) (pārstāvis: N. Bürglen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Ivanauskas)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spānija) (pārstāvji: P. Creta, A. Lanzarini, B. Costa un M. Lazzarotto, advokāti)

Priekšmets

Ar savu prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 16. decembra lēmumu lietā R 932/2021-1.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) ZAO Korporācija “Masternet” atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 158, 11.4.2022.

Vispārējās tiesas 2022. gada 23. novembra spriedums – General Wire Spring/EUIPO (“GENERAL PIPE CLEANERS”)

(Lieta T-151/22) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Vārdiska preču zīme “GENERAL PIPE CLEANERS” – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

(2023/C 35/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: General Wire Spring Co. (McKees Rocks, Pensilvānija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāve: E. Carrillo, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: R. Raponi)

Priekšmets

Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2022. gada 11. janvāra lēmumu lietā R 1452/2021-5.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) General Wire Spring Co. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 198, 16.5.2022.

Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra spriedums – Korporācija “Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica (“STAYER”)

(Lieta T-155/22) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Eiropas Savienības grafiska preču zīme “STAYER” – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. pants un 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 18. pants un 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts) – Preču, attiecībā uz kurām pierādīta faktiskā izmantošana, kvalifikācija)

(2023/C 35/72)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZAO Korporācija “Masternet” (Maskava, Krievija) (pārstāvis: N. Būrglen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Ivanauskas)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spānija) (pārstāvji: P. Creta, A. Lanzarini, A. Sponzilli, B. Costa un M. Lazzarotto, advokāti)

Priekšmets

Ar savu prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 21. decembra lēmumu lietā R 931/2021-1.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) ZAO Korporācija “Masternet” atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 198, 16.5.2022.

Vispārējās tiesas 2022. gada 7. decembra spriedums – *Sanetview/EUIPO – 2boca2catering* (“Las Cebras”)

(Lieta T-159/22) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Las Cebras” reģistrācijas pieteikums – Agrāka valsts grafiska preču zīme “LEZEBRA” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2023/C 35/73)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sanetview, SLU* (Andora la Velja, Andora) (pārstāvji: *J. Gallego Jiménez, E. Sanz Valls, P. Bauzá Martínez, Y. Hernández Viñes* un *C. Marí Aguilar*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: *A. Crawcour Hage* un *J. Ivanauskas*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *2boca2catering, SL* (Sevilja, Spānija)

Priekšmets

Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2022. gada 4. janvāra lēmumu lietā R 1070/2021-5.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Sanetview, SLU* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 198, 16.5.2022.

Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra rīkojums – *Basicmed Enterprises u.c./Padome u.c.*

(Lieta T-379/16) ⁽¹⁾

(Ārpuslīgumiskā atbildība – Ekonomikas un monetārā politika – Programma Kipras stabilitātes atbalstam – ECB padomes lēmums par ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšanu pēc Kipras Centrālās bankas pieprasījuma – Eurogrupas 2013. gada 25. marta, 12. aprīļa, 13. maija un 13. septembra paziņojumi par Kipru – Lēmums 2013/236/ES – Īstenošanas lēmums 2013/463/ES – 2013. gada 26. aprīlī starp Kipru un Eiropas Stabilitātes mehānismu noslēgtais Saprašanās memorands par īpašiem ekonomikas politikas nosacījumiem – Vispārējās tiesas kompetence – Pieņemamība – Formas prasības – Iekšēju tiesību aizsardzības līdzekļu izsmelšana – Pietiekami būtisks tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķir tiesības, pārkāpums – Tiesības uz īpašumu – Tiesiskā palāvība – Vienlīdzīga attieksme – Prasība, kas daļēji ir celta tiesā, kurai acīmredzami nav kompetences, daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji acīmredzami juridiski nepamatota)

(2023/C 35/74)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Basicmed Enterprises Ltd* (Limasola, Kipra) un 19 citi prasītāji, kuru vārdi/nosaukumi ir ietverti šā rīkojuma pielikumā (pārstāvji: *P. Tridimas, K. Kakoulli* un *P. Panayides*, advokāti)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: A. Westerhof Löfflerová un I. Gurov), Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Flynn, J.-P. Keppenne un S. Delaude), Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: K. Laurinavičius, G. Várhelyi un K. Drēviņa, pārstāvji, kuriem palīdz H.-G. Kamann, advokāts), Eurogrupa, ko pārstāv Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: A. Westerhof Löfflerová un I. Gurov), Eiropas Savienība, ko pārstāv Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Flynn, J.-P. Keppenne un S. Delaude)

Priekšmets

Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar ko tiek lūgts atļūdzināt kaitējumu, kurš prasītājiem esot nodarīts ar Eiropas Centrālās bankas (ECB) padomes 2013. gada 21. marta lēmumu par ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšanu pēc Kipras Centrālās bankas pieprasījuma, Eurogrupas 2013. gada 25. marta, 12. aprīļa, 13. maija un 13. septembra paziņojumiem par Kipru, Padomes Lēmumu 2013/236/ES (2013. gada 25. aprīlis), kas adresēts Kiprai, par konkrētiem pasākumiem finanšu stabilitātes un ilgtspējīgas izaugsmes atjaunošanai (OV 2013, L 141, 32. lpp.), Padomes Īstenošanas lēmumu 2013/463/ES (2013. gada 13. septembris), ar ko apstiprina Kipras makroekonomikas korekciju programmu un atceļ Lēmumu 2013/236/ES (OV 2013, L 250, 40. lpp.), 2013. gada 26. aprīlī starp Kipras Republiku un Eiropas Stabilitātes mehānismu (ESM) noslēgto Saprašanās memorandu par īpašiem ekonomikas politikas nosacījumiem, kā arī citiem Eiropas Komisijas, Eiropas Savienības Padomes, ECB un Eurogrupas aktiem un rīcību saistībā ar finanšu palīdzības piešķiršanu Kipras Republikai.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Basicmed Enterprises Ltd un pārējie prasītāji, kuru vārdi ir ietverti pielikumā, sedz savus, kā arī atļūdzina Eiropas Savienības Padomes, Eiropas Komisijas un Eiropas Centrālās bankas (ECB) tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 383, 17.10.2016.

Vispārējās tiesas 2022. gada 22. novembra rīkojums – Validity/Komisija

(Lieta T-640/20) (¹)

(Atcelšanas prasība – Pieklūve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – Dokumenti par projektu uzaicinājumam iesniegt priekšlikumus saistībā ar ERAF līdzfinansējumu – Dalībvalsts izdoti dokumenti – Daļējs pieklūves atteikums – Dokumentu izsniegšana pēc prasības celšanas – Intereses celt prasību zudums – Daļēja tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisšanas – Prasības pieteikuma grozījumu raksts – Daļēja nepieņemamība)

(2023/C 35/75)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre (Budapešta, Ungārija) (pārstāvji: B. Van Vooren un R. Oyarzabal Arigita, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Herrmann un A. Spina)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītājs lūdz atcelt, pirmkārt, Komisijas 2020. gada 6. augusta Lēmumu C(2020) 5540 final, ar kuru tā atteikusi tam pieklūvi dokumentiem par projektu Ungārijas iestāžu uzaicinājumam iesniegt priekšlikumus, un, otrkārt, Komisijas 2021. gada 19. aprīļa Lēmumu C(2021) 2834 final, ar kuru tā piešķirusi tam pieklūvi minētajiem dokumentiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību par lūgumu atcelt Eiropas Komisijas 2020. gada 6. augusta Lēmumu C(2020) 5540 final, ar kuru tā atteikusi "Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre" piekļuvi dokumentiem par projektu Ungārijas iestāžu uzaicinājumam iesniegt priekšlikumus.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt kā nepieņemamu.
- 3) Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 9, 11.1.2021.

**Vispārējās tiesas 2022. gada 22. novembra rīkojums – Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO
("HYPERLIGHTOPTICS")**

(Lieta T-800/21) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "HYPERLIGHTOPTICS" reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Vienlīdzīga attieksme – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2023/C 35/76)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Nikosija, Kipra) (pārstāvji: P. Rath un S. Gebele, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: L. Lapinskaite un T. Klee)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2021. gada 6. oktobra lēmumu lietā R 1166/2021-2.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Fieldpoint (Cyprus) LTD atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 73, 14.2.2022.

**Vispārējās tiesas 2022. gada 22. novembra rīkojums – Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO
("HYPERLIGHTEYEWEAR")**

(Lieta T-801/21) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "HYPERLIGHTEYEWEAR" reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Vienlīdzīga attieksme – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2023/C 35/77)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Nikosija, Kipra) (pārstāvji: P. Rath un S. Gebele, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: L. Lapinskaite un T. Klee)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2021. gada 6. oktobra lēmumu lietā R 1165/2021-2.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Fieldpoint (Cyprus) LTD atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 73, 14.2.2022.

Prasība, kas celta 2022. gada 21. septembrī – *Ferreira de Macedo Silva/Frontex*

(Lieta T-595/22)

(2023/C 35/78)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Carlos Miguel Ferreira de Macedo Silva (*Cercal do Alentejo*, Portugāle) (pārstāvis: L. Cosme Nunes Rolo, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūras (*Frontex*) informācijas pārvaldības un procesu izpildedirektora vietnieka, kas darbojas kā iecelējinstītūcija, 2022. gada 29. augusta lēmumu par prasītāja atbrīvošanu no amata pirms pārbaudes laika beigām kā pastāvīgā korpusa 1. kategorijas pagaidu darbinieku;
- gadījumā, ja laikus nav iespējama atpakaļuzņemšana 8. grupā, piespriest *Frontex* atlīdzināt visas izmaksas, kas saistītas ar piecu gadu līguma izpildi, un juridiskos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts tiesiskās palāvības aizsardzības princips un vienlīdzīgas attieksmes princips nodarbinātībā (atsauce: Padomes Direktīva 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris) (¹)).
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas procesuālās pamatprasības, kā arī tiesības uz labu pārvaldību un tiesības tikt uzklausi.

(¹) Padomes Direktīva 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV 2000, L 303, 16. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 7. decembrī – Athlet/EUIPO – Heuver Bandengroothandel (“ATHLET”)**(Lieta T-650/22)**

(2023/C 35/79)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Athlet Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis: S. Reinhard, advokāts)*Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Heuver Bandengroothandel BV* (Hardenberga, Nīderlande)**Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja**Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “ATHLET” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 9 224 692**Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2022. gada 8. augusta lēmums lietā R 2214/2019-1***Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- LESD pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- faktu un pierādījumu sagrozišana;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 34. panta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 11. novembrī – FOF/Komisija**(Lieta T-688/22)**

(2023/C 35/80)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: FOF – Fox Oil Fund, Lda* (Funšala, Portugāle) (pārstāves: S. Gemas Donário un S. Soares, advokātes)*Atbildētāja: Eiropas Komisija*

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Lēmumu C(2020) 8550 final (2020. gada 4. decembris) par atbalsta shēmu SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), ko Portugāle īstenoja attiecībā uz *Zona Franca da Madeira (ZFM)* – III režīms;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja izvirza piecus prasības pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi tiem, kas izvirzīti lietā T-553/22 *Thorn Investments/Komisija*.

Prasība, kas celta 2022. gada 12. novembrī – Fontwell/Komisija**(Lieta T-691/22)**

(2023/C 35/81)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Fontwell – Import, Export, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira)* (Funšala, Portugāle) (pārstāves: *S. Gemas Donário* un *S. Soares*, advokātes)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Lēmumu C(2020) 8550 final (2020. gada 4. decembris) par atbalsta shēmu SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), ko Portugāle īstenoja attiecībā uz *Zona Franca da Madeira (ZFM)* – III režīms;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja izvirza piecus prasības pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi tiem, kas izvirzīti lietā T-553/22 *Thorn Investments/Komisija*.

Prasība, kas celta 2022. gada 12. novembrī – Mission/Komisija**(Lieta T-700/22)**

(2023/C 35/82)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Mission – Trading, Gestão e Serviços, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira)* (Funšala, Portugāle) (pārstāves: *S. Gemas Donário* un *S. Soares*, advokātes)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Lēmumu C(2020) 8550 final (2020. gada 4. decembris) par atbalsta shēmu SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), ko Portugāle īstenoja attiecībā uz *Zona Franca da Madeira (ZFM)* – III režīms;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja izvirza piecus prasības pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi tiem, kas izvirzīti lietā T-553/22 *Thorn Investments*/Komisija.

Prasība, kas celta 2022. gada 13. novembrī – *Durie*/Komisija

(Lieta T-705/22)

(2023/C 35/83)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Durie – Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda* (*Zona Franca da Madeira*) (Funšala, Portugāle) (pārstāvji: *A. Ferreira Correia* un *R. da Palma Borges*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu;
- piespriest atbildētājai iestādei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2022/1414 (2020. gada 4. decembris) par atbalsta shēmu SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), ko Portugāle īstenoja attiecībā uz *Zona Franca da Madeira (ZFM)* – III režīms (izziņots ar dokumenta numuru C(2020) 8550) (OV 2022, L 217, 49. lpp.), prasītāja izvirza sešus prasības pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi tiem, kas izvirzīti lietā T-702/22 *TA*/Komisija.

Prasība, kas celta 2022. gada 14. novembrī – *Ostrava*/Komisija

(Lieta T-707/22)

(2023/C 35/84)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ostrava – Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda* (Funšala, Portugāle) (pārstāves: *S. Gemas Donário* un *S. Soares*, advokātes)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Lēmumu C(2020) 8550 final (2020. gada 4. decembris) par atbalsta shēmu SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), ko Portugāle īstenoja attiecībā uz *Zona Franca da Madeira (ZFM)* – III režīms;
- piespriest Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja izvirza piecus prasības pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi tiem, kas izvirzīti lietā T-553/22 *Thorn Investments/Komisija*.

Prasība, kas celta 2022. gada 14. novembrī – *White Pearl*/Komisija**(Lieta T-708/22)**

(2023/C 35/85)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *White Pearl, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira)* (Funšala, Portugāle) (pārstāves: S. Gemas Donário un S. Soares, advokātes)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Lēmumu C(2020) 8550 final (2020. gada 4. decembris) par atbalsta shēmu SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), ko Portugāle īstenoja attiecībā uz *Zona Franca da Madeira (ZFM)* – III režīms;
- piespriest Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja izvirza piecus prasības pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi tiem, kas izvirzīti lietā T-553/22 *Thorn Investments/Komisija*.

Prasība, kas celta 2022. gada 13. novembrī – *Starboard*/Komisija**(Lieta T-710/22)**

(2023/C 35/86)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Starboard, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira)* (Funšala, Portugāle) (pārstāvji: A. Ferreira Correia un R. da Palma Borges, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu;
- piespriest atbildētājai iestādei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2022/1414 (2020. gada 4. decembris) par atbalsta shēmu SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), ko Portugāle īstenoja attiecībā uz *Zona Franca da Madeira* (ZFM) – III režīms (izziņots ar dokumenta numuru C(2020) 8550) (OV 2022, L 217, 49. lpp.), prasītāja izvirza piecus prasības pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi tiem, kas izvirzīti lietā T-702/22 TA/Komisija.

Prasība, kas celta 2022. gada 13. novembrī – *Caledonian*/Komisija

(Lieta T-711/22)

(2023/C 35/87)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Caledonian – Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda* (*Zona Franca da Madeira*) (Funšala, Portugāle) (pārstāvji: A. Ferreira Correia un R. da Palma Borges, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu;
- piespriest atbildētājai iestādei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2022/1414 (2020. gada 4. decembris) par atbalsta shēmu SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), ko Portugāle īstenoja attiecībā uz *Zona Franca da Madeira* (ZFM) – III režīms (izziņots ar dokumenta numuru C(2020) 8550) (OV 2022, L 217, 49. lpp.), prasītāja izvirza piecus prasības pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi tiem, kas izvirzīti lietā T-702/22 TA/Komisija.

Prasība, kas celta 2022. gada 13. novembrī – *Fuchinvest*/Komisija

(Lieta T-712/22)

(2023/C 35/88)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Fuchinvest Real Estate Participações, Unipessoal, Lda* (*Zona Franca da Madeira*) (Funšala, Portugāle) (pārstāvji: A. Ferreira Correia un R. da Palma Borges, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu;
- piespriest atbildētājai iestādei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2022/1414 (2020. gada 4. decembris) par atbalsta shēmu SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), ko Portugāle īstenoja attiecībā uz *Zona Franca da Madeira* (ZFM) – III režīms (izziņots ar dokumenta numuru C(2020) 8550) (OV 2022, L 217, 49. lpp.), prasītāja izvirza piecus prasības pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi tiem, kas izvirzīti lietā T-702/22 TA/Komisija.

Prasība, kas celta 2022. gada 14. novembrī – Administradora Fortaleza u.c./Komisija**(Lieta T-716/22)**

(2023/C 35/89)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Administradora Fortaleza Ltda* (Sanpaulu, Brazīlija) un deviņi citi prasītāji (pārstāvji: A. Ferreira Correia un R. da Palma Borges, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu pamatojuma trūkuma dēļ vai arī tiktāl, ciktāl tie tiek attiecināti uz “sociedades gestoras de participação sociais” (pārvaldītājsabiedrībām), vai attiecināti uz uzņēmumiem tāpēc, ka šie uzņēmumi saņem ieņēmumus no avotiem, kas neatrodas šajā tālākajā reģionā;
- piespriest atbildētājai iestādei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2022/1414 (2020. gada 4. decembris) par atbalsta shēmu SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), ko Portugāle īstenoja attiecībā uz *Zona Franca da Madeira* (ZFM) – III režīms (izziņots ar dokumenta numuru C(2020) 8550) (OV 2022, L 217, 49. lpp.), prasītāji izvirza sešus prasības pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi tiem, kas izvirzīti lietā T-702/22 TA/Komisija.

Prasība, kas celta 2022. gada 14. novembrī – Newco/Komisija**(Lieta T-717/22)**

(2023/C 35/90)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Newco Corporate Services, SA* (*Zona Franca da Madeira*) (Funšala, Portugāle) (pārstāvji: A. Ferreira Correia un R. da Palma Borges, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdētā lēmuma 1. un 4. pantu;
- piespriest atbildētājai iestādei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2022/1414 (2020. gada 4. decembris) par atbalsta shēmu SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), ko Portugāle īstenoja attiecībā uz *Zona Franca da Madeira (ZFM)* – III režīms (izziņots ar dokumenta numuru C(2020) 8550) (OV 2022, L 217, 49. lpp.), prasītāja izvirza četrus prasības pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi tiem, kas izvirzīti lietā T-702/22 TA/Komisija.

Prasība, kas celta 2022. gada 15. novembrī – *Bourbon Offshore Interoil Shipping*/Komisija

(Lieta T-721/22)

(2023/C 35/91)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Bourbon Offshore Interoil Shipping – Navegação, Lda* (Funšala, Portugāle) (pārstāves: *S. Fernandes Martins* un *M. Mendonça Saraiva*, advokātes)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2022/1414 (2020. gada 4. decembris) par atbalsta shēmu SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), ko Portugāle īstenoja attiecībā uz *Zona Franca da Madeira*;
- katrā ziņā un neietekmējot iepriekš minēto prasījumu, atcelt minētā Komisijas Lēmuma (ES) 2022/1414 (2020. gada 4. decembris) par atbalsta shēmu SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) 4. pantu un līdz ar to arī rīkojumu par atbalsta atgūšanu no saņēmējiem kopā ar procentiem;
- atcelt apstrīdēto lēmumu saskaņā ar LESD 264. pantu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

Pirmais pamats ir par to, ka metodoloģija, ko Eiropas Komisija izmanto, definējot “darbvieta izveides” jēdzienu Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādņēs 2007.–2013. gadam (OV 2006, C 54, 13. lpp.) izmantotajos FTE (pilnslodzes ekvivalenta) un GDV (gada darba vienību) jēdzienos, neesot piemērojama.

Otrais pamats ir par to, ka rīkojums par atbalsta atgūšanu no saņēmējiem kopā ar aprēķinātajiem procentiem esot nepieļaujams.

Prasība, kas celta 2022. gada 18. novembrī – LG u.c./Komisija

(Lieta T-730/22)

(2023/C 35/92)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: LG un septiņi citi prasītāji (pārstāvji: A. Sigal un M. Teder, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt, ka atbildētāja ir rīkojusies prettiesiski saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾, kas grozīta ar Regulu (ES, Euratom) 2020/2223 ⁽²⁾, 9. panta 4. punktu, nenosūtīdama prasītājiem pietiekami detalizētu un skaidru faktu izklāstu, kurā būtu paskaidrots, vai un kā prasītāju rīcība OLAF ieskatā ir kaitējusi Eiropas Savienības interesēm, un nesniegdama prasītājiem papildu iespēju izteikt domas par šādu faktu izklāstu; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka OLAF ir atturējies no rīcības, nenodrošinādams prasītājiem, kuri ir norādīti kā personas, uz kurām attiecas OLAF izmeklēšana, jēgpilnu iespēju izteikt domas par faktiem, kas uz tiem attiecas, saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 883/2013, kas grozīta ar Regulu (ES, Euratom) 2020/2223, 9. panta 4. punktu un 9.b panta 1. un 2. punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka OLAF nav rīkojies saskaņā ar labas pārvaldības principu, neatklādams kopā ar prasītājiem sniegto faktu izklāstu pret prasītājiem izvirzītos sākotnējos apgalvojumus, kas ļautu tiem izvērtēt apgalvoto faktu nozīmīgumu un izteikt domas par šiem faktiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, EURATOM) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV 2013, L 248, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2020/2223 (2020. gada 23. decembris), ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013 attiecībā uz sadarbību ar Eiropas Prokuratūru un Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai izmeklēšanas efektivitāti (OV 2020, L 437, 49. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 25. novembrī – Mazepin/Padome

(T-743/22)

(2023/C 35/93)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Nikita Dmitrievich Mazepin (Maskava, Krievija) (pārstāvji: D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, T. Marembert un A. Bass, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Juridiskais pamatojums

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2022/1530 (2022. gada 14. septembris), ar kuru groza Lēmumu 2014/145/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība ⁽¹⁾;
- atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2022/1529 (2022. gada 14. septembris), ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 269/2014 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība ⁽²⁾;
- atcelt lēmumu joprojām iekļaut prasītāju personu un vienību sarakstā, uz kurām attiecas Padomes Lēmumā 2014/145/KĀDP ⁽³⁾, kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes Lēmumu (KĀDP) 2022/1530, un Padomes Regulā (ES) Nr. 269/2014, kas ir īstenota ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2022/1529, noteiktie ierobežojošie pasākumi attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība;

turpmāk tekstā kopā – “pārsūdzētie tiesību akti”, ciktāl ar pārsūdzētajiem tiesību aktiem prasītājs ir iekļauts personu un vienību sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde; LESD 296. panta un Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta pārkāpums, tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā neievērošana un Pamattiesību hartas 47. panta pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota kļūda vērtējumā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda vērtējumā, pierādīšanas pienākuma neizpilde, Padomes 2014. gada 17. marta Lēmuma 2014/145/KĀDP 1. panta 1. punkta e) apakšpunktā un 2. panta 1. punkta g) apakšpunktā un Padomes 2014. gada 17. marta Regulas (ES) Nr. 269/2014 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā noteiktā iekļaušanas sarakstā kritērija neievērošana; abi tiesību akti attiecas uz ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots samērīguma principa un prasītāja pamattiesību pārkāpums; prasītāja pamattiesību uz īpašumu un darījumdarbības brīvības pārkāpums un Pamattiesību hartas 16. un 17. panta pārkāpums.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots diskriminācijas aizlieguma pamatprincipa pārkāpums.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots būtisku procedūras noteikumu pārkāpums; tiesību uz aizstāvību un Padomes pienākuma periodiski pārskatīt sankcijas pārkāpums.

⁽¹⁾ OV 2022, L 239, 149. lpp.

⁽²⁾ OV 2022, L 239, 1. lpp.

⁽³⁾ OV 2014, L 78, 16. lpp.

Prasība, kas celta 2022. gada 1. decembrī – Mazzone/Parlaments

(Lieta T-751/22)

(2023/C 35/94)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Antonio Mazzone (Neapole, Itālija) (pārstāvis: M. Paniz, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt lēmumu “Grozījumi bijušā no Itālijas ievēlētā Eiropas Parlamenta deputāta tiesībās uz vecuma pensiju”, kurš paziņots ar 2022. gada 21. septembra vēstuli, kas saņemta 2022. gada 5. oktobrī, ko nosūtījis Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāts un kas attiecas uz “Tiesību uz vecuma pensiju pārskatīšanu pēc Deputātu palātas Prezidija 2022. gada 3. marta Lēmuma Nr. 150 stāšanās spēkā”, kā arī visus citus iespējamus un/vai turpmākos, un/vai secīgos aktus,
- atzīt prasītāja tiesības saglabāt Eiropas Parlamenta piešķirto mūža pensiju tādā apmērā, kādā tā uzkrāta pirmās izmaksas brīdī,
- piespriest Eiropas Parlamentam samaksāt prasītājam visas summas, kas nelikumīgi ieturētas, ņemot vērā monetāro revalvāciju un pieskaitot likumiskos procentus, sākot no ieturējuma dienas līdz pilnīgai samaksai,
- kā arī piespriest Eiropas Parlamentam izpildīt pasludināmo spriedumu un nekavējoties pilnībā atjaunot mūža pensiju sākotnējā apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz Eiropas Parlamenta Prezidijam rezervētās kompetences pārkāpumu (Eiropas Parlamenta Reglamenta 25. pants).
  - Prasītājs norāda uz apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu, ciktāl to ir pieņēmis Deputātu atalgojuma un sociālo tiesību nodaļas vadītājs bez vajadzīgās Eiropas Parlamenta Prezidija iesaistīšanās, kam faktiski ir pilnvaras pieņemt finansiāla, organizatoriska un administratīva rakstura lēmumus jautājumos, kuri attiecas uz Eiropas Parlamenta deputātiem, Eiropas Parlamenta Reglamenta 25. panta izpratnē.
2. Otrais pamats attiecas uz LESD 296. panta otrās daļas un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) ⁽¹⁾ 41. panta pārkāpumu; nepietiekams apstrīdētā lēmuma pamatojums.
  - Prasītājs norāda uz apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu, jo tas neesot pietiekami pamatots, kas ir pretrunā LESD 296. panta otrajai daļai un Hartas 41. pantam.
3. Trešais pamats attiecas uz apstrīdētā lēmuma pieņemšanu bez spēkā esoša juridiskā pamata; DIP ⁽²⁾ (Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām) III pielikuma un DĪN ⁽³⁾ (lēmums par Deputātu nolikuma īstenošanas noteikumiem) 74. un 75. panta nepareiza piemērošana.
  - Prasītājs norāda uz apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu, jo tas esot pieņemts bez spēkā esoša juridiskā pamata, ņemot vērā, ka DIP 3. pielikuma 2. panta 1. punkts tika atcelts pēc tam, kad stājās spēkā Deputātu nolikums (DĪN 74. un 75. pants).
4. Ceturtais pamats attiecas uz [Deputātu nolikuma] Īstenošanas noteikumu 75. panta un DIP noteikumu I, II un III pielikuma kļūdainu interpretāciju. Deputātu nolikuma 28. panta un prasītāja tiesību uz pensiju pārkāpums.
  - Prasītājs norāda uz apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu, jo Eiropas Parlaments esot nepareizi interpretējis un piemērojis DĪN 75. pantu un DIP 3. pielikuma 2. panta 1. punktu. Prasītājs uzskata, ka šīs tiesību normas esot jāinterpretē tādējādi, ka atsauce uz DIP noteikumu I, II un III pielikumu, kas ir ietverta DĪN 75. pantā un it īpaši III pielikuma 2. panta 1. punktā, noteikti ir jāsaprot kā atsauce uz pensiju, kas bija piemērojama, kamēr bija spēkā tas pats III pielikums. Tieši pretēji Parlamenta veiktā minēto tiesību normu interpretācija un piemērošana pieļauj, ka prasītāja pensija var tikt grozīta neierobežotu reižu skaitu, kas ir acīmredzamā pretrunā Deputātu nolikuma 28. pantam un tiesiskās paļāvības un tiesiskās drošības principiem.

- Visbeidzot, pat ja piekristu Eiropas Parlamenta interpretācijai, ka DIP 3. pielikuma 2. panta 1. punkts uzliek iestādei pienākumu Eiropas Parlamenta deputāta pensiju pielāgot tās pensijas apmēram, kāda ir paredzēta valsts Parlamenta apakšpalātas locekļiem, šādi pielāgošanas darbībai ir noteiktas robežas Savienības tiesībās, un katrā ziņā tā var attiekties tikai uz pensijas apmēru un izmaksas noteikumiem, līdz ar to nav iespējams automātiski pieņemt lēmumus, kas ietekmē tiesības uz pensiju. Šajā gadījumā ar prasītājam piemēroto lēmumu, ņemot vērā automātisku Lēmuma Nr. 150/2022 transponēšanu, kuru veica Eiropas Parlaments, ne vien tika grozītas prasītāja tiesības uz pensiju, kas ietekmēja šo tiesību priekšnosacījumus pārrēķina ar atpakaļejošu spēku dēļ, kura rezultātā mainījās pati pensija, bet tas arī acīmredzami nav saderīgs ar Savienības tiesībām.
5. Piektais pamats attiecas uz tiesiskās palāvības, tiesiskās drošības, iegūto tiesību aizsardzības un vienlīdzības principu pārkāpumu.
- Prasītājs norāda uz apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu, jo Eiropas Parlaments, automātiski transponējot Lēmumu Nr. 150/2022 un pārrēķinot prasītāja pensiju atbilstoši jaunai metodoloģijai, kam ir atpakaļejošs spēks un ilgtermiņa sekas un kas ietekmēs tieši tiesības uz pensiju, esot pārkāpis tiesiskās drošības principu, kurš nepieļauj aizskart iegūtās tiesības, kā tas ir paredzēts Deputātu nolikuma 28. pantā un Īstenošanas noteikumu 75. pantā, kā arī tiesiskās palāvības principu, kas neļauj samazināt un/vai pārveidot pensiju. Turklāt, tā kā šāda pārrēķināšana skar tikai bijušos no Itālijas ievēlētos Eiropas Parlamenta deputātus, kas ir vienīgie tā lēmuma adresāti, ar kuru ar atpakaļejošu spēku atbilstoši iemaksu metodei tiek pārrēķināta iegūtā pensija, lai gan Itālijā vēl nebija ieviesta iemaksu metode, minētā pārrēķināšana ir acīmredzamā pretrunā arī vienlīdzības principam, radot prettiesisku diskrimināciju salīdzinājumā ar bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem no citām dalībvalstīm, kā arī Eiropas Parlamenta deputātiem, kas ievēlēti pēc 2009. gada, un visiem citiem vietējiem iedzīvotājiem, kuriem netiek piemērots nekāds līdzīgs samazinājums.
6. Sestais pamats attiecas uz Hartas 17. panta pārkāpumu. ECPAK Pirmā protokola 1. panta pārkāpums. Uzliktā sloga nesamērīgais raksturs.
- Prasītājs norāda, ka apstrīdētais lēmums, ciktāl ar to ir samazināts Eiropas Parlamenta deputāta pensijas apmērs, kas tam pienākas sākotnēji noteiktajā apmērā, tieši ietekmējot viņa tiesības uz īpašumu. Turklāt viņš norāda, ka šāda iejaukšanās esot notikusi bez faktiskā pamatojuma un viņam ir radījusi nesamērīgu un nesaprātīgu tiesību upurēšanu.
7. Septītais pamats attiecas uz Hartas 21. un 25. panta, LESD 10. panta un Eiropas Sociālo tiesību pīlāra 15. panta pārkāpumu.
- Prasītājs norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu Eiropas Parlaments, pieņemdam lēmumu, ar ko tiek pārrēķinātas pensijas un ar ko, ņemot vērā noteikumus, ar kādiem tas ir ticis izstrādāts, tiks ietekmēti galvenokārt vecāka gadagājuma bijušie Eiropas Parlamenta deputāti, ir pārkāpis Hartas 21. un 25. pantu, LESD 10. pantu un Eiropas Sociālo tiesību pīlāra 15. pantu.

(¹) OV 2016, C 202, 389. lpp.

(²) Paplašinātā prezidija 1981. gada 4. novembra lēmums; Prezidija 1982. gada 24. un 25. maija lēmums, kas grozīts 1995. gada 13. septembrī un 2005. gada 6. jūnijā.

(³) Eiropas Parlamenta Prezidija 2008. gada 19. maija un 9. jūlija lēmums par Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumiem (OV 2009, C 159, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 1. decembrī – Ceravolo/Parlaments

(Lieta T-752/22)

(2023/C 35/95)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Domenico Ceravolo* (*Noventa Padovana*, Neapole, Itālija) (pārstāvis: *M. Paniz*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt lēmumu “Grozījumi bijušā no Itālijas ievēlētā Eiropas Parlamenta deputāta tiesībās uz vecuma pensiju”, kurš paziņots ar 2022. gada 21. septembra vēstuli, kas saņemta 2022. gada 5. oktobrī, ko nosūtījis Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāts un kas attiecas uz “*Tiesību uz vecuma pensiju pārskatīšanu pēc Deputātu palātas Prezidija 2022. gada 3. marta Lēmuma Nr. 150 stāšanās spēkā*”, kā arī visus citus iespējamus un/vai turpmākos aktus,
- atzīt prasītāja tiesības saglabāt Eiropas Parlamenta piešķirto mūža pensiju tādā apmērā, kādātā uzkrāta pirmās izmaksas brīdī,
- piespriest Eiropas Parlamentam samaksāt prasītājam visas summas, kas nelikumīgi ieturētas, ņemot vērā monetāro revalvāciju un pieskaitot likumiskos procentus, sākot no ieturējuma dienas līdz pilnīgai samaksai,
- kā arī piespriest Eiropas Parlamentam izpildīt pasludināmo spriedumu un nekavējoties pilnībā atjaunot mūža pensiju sākotnējā apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz Eiropas Parlamenta Prezidijam rezervētās kompetences pārkāpumu (Eiropas Parlamenta Reglamenta 25. pants).
  - Prasītājs norāda uz apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu, ciktāl to ir pieņēmis Deputātu atalgojuma un sociālo tiesību nodaļas vadītājs bez vajadzīgās Eiropas Parlamenta Prezidija iesaistīšanās, kam faktiski ir pilnvaras pieņemt finansiāla, organizatoriska un administratīva rakstura lēmumus jautājumos, kuri attiecas uz Eiropas Parlamenta deputātiem, Eiropas Parlamenta Reglamenta 25. panta izpratnē.
2. Otrais pamats attiecas uz LESD 296. panta otrās daļas un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) ⁽¹⁾ 41. panta pārkāpumu; nepietiekams apstrīdētā lēmuma pamatojums.
  - Prasītājs norāda uz apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu, jo tas neesot pietiekami pamatots, kas ir pretrunā LESD 296. panta otrajai daļai un Hartas 41. pantam.
3. Trešais pamats attiecas uz apstrīdētā lēmuma pieņemšanu bez spēkā esoša juridiskā pamata; DIP ⁽²⁾ (Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām) III pielikuma un DĪN ⁽³⁾ (lēmums par Deputātu nolikuma īstenošanas noteikumiem) 74. un 75. panta nepareiza piemērošana.
  - Prasītājs norāda uz apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu, jo tas esot pieņemts bez spēkā esoša juridiskā pamata, ņemot vērā, ka DIP 3. pielikuma 2. panta 1. punkts tika atcelts pēc tam, kad stājās spēkā Deputātu nolikums (DĪN 74. un 75. pants).
4. Ceturtais pamats attiecas uz [Deputātu nolikuma] Īstenošanas noteikumu 75. panta un DIP noteikumu I, II un III pielikuma kļūdainu interpretāciju. Deputātu nolikuma 28. panta un prasītāja tiesību uz pensiju pārkāpums.
  - Prasītājs norāda uz apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu, jo Eiropas Parlaments esot nepareizi interpretējis un piemērojis DĪN 75. pantu un DIP 3. pielikuma 2. panta 1. punktu. Prasītājs uzskata, ka šīs tiesību normas esot jāinterpretē tādējādi, ka atsauce uz DIP noteikumu I, II un III pielikumu, kas ir ietverta DĪN 75. pantā un it īpaši III pielikuma 2. panta 1. punktā, noteikti ir jāsaprot kā atsauce uz pensiju, kas bija piemērojama, kamēr bija spēkā tas pats III pielikums. Tieši pretēji Parlamenta veiktā minēto tiesību normu interpretācija un piemērošana pieļauj, ka prasītāja pensija var tikt grozīta neierobežotu reižu skaitu, kas ir acīmredzamā pretrunā Deputātu nolikuma 28. pantam un tiesiskās pašāvības un tiesiskās drošības principiem.

- Visbeidzot, pat ja piekristu Eiropas Parlamenta interpretācijai, ka DIP 3. pielikuma 2. panta 1. punkts uzliek iestādei pienākumu Eiropas Parlamenta deputāta pensiju pielāgot tās pensijas apmēram, kāda ir paredzēta valsts Parlamenta apakšpalātas locekļiem, šādi pielāgošanas darbībai ir noteiktas robežas Savienības tiesībās, un katrā ziņā tā var attiekties tikai uz pensijas apmēru un izmaksas noteikumiem, līdz ar to nav iespējams automātiski pieņemt lēmumus, kas ietekmē tiesības uz pensiju. Šajā gadījumā ar prasītājam piemēroto lēmumu, ņemot vērā automātisku Lēmuma Nr. 150/2022 transponēšanu, kuru veica Eiropas Parlaments, ne vien tika grozītas prasītāja tiesības uz pensiju, kas ietekmēja šo tiesību priekšnosacījumus pārrēķina ar atpakaļejošu spēku dēļ, kura rezultātā mainījās pati pensija, bet tas arī acīmredzami nav saderīgs ar Savienības tiesībām.
5. Piektais pamats attiecas uz tiesiskās paļāvības, tiesiskās drošības, iegūto tiesību aizsardzības un vienlīdzības principu pārkāpumu.
- Prasītājs norāda uz apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu, jo Eiropas Parlaments, automātiski transponējot Lēmumu Nr. 150/2022 un pārrēķinot prasītāja pensiju atbilstoši jaunai metodoloģijai, kam ir atpakaļejošs spēks un ilgtermiņa sekas un kas ietekmēs tieši tiesības uz pensiju, esot pārkāpis tiesiskās drošības principu, kurš nepieļauj aizskart iegūtās tiesības, kā tas ir paredzēts Deputātu nolikuma 28. pantā un Īstenošanas noteikumu 75. pantā, kā arī tiesiskās paļāvības principu, kas neļauj samazināt un/vai pārveidot pensiju. Turklāt, tā kā šāda pārrēķināšana skars tikai bijušos no Itālijas ievēlētos Eiropas Parlamenta deputātus, kas ir vienīgie tā lēmuma adresāti, ar kuru ar atpakaļejošu spēku atbilstoši iemaksu metodei tiek pārrēķināta iegūtā pensija, lai gan Itālijā vēl nebija ieviesta iemaksu metode, minētā pārrēķināšana ir acīmredzamā pretrunā arī vienlīdzības principam, radot prettiesisku diskrimināciju salīdzinājumā ar bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem no citām dalībvalstīm, kā arī Eiropas Parlamenta deputātiem, kas ievēlēti pēc 2009. gada, un visiem citiem vietējiem iedzīvotājiem, kuriem netiek piemērots nekāds līdzīgs samazinājums.
6. Sestais pamats attiecas uz Hartas 17. panta pārkāpumu. ECPAK Pirmā protokola 1. panta pārkāpums. Uzlikta sloga nesamērīgais raksturs.
- Prasītājs norāda, ka apstrīdētais lēmums, ciktāl ar to ir samazināts Eiropas Parlamenta deputāta pensijas apmērs, kas tam pienākas sākotnēji noteiktajā apmērā, tieši ietekmējot viņa tiesības uz īpašumu. Turklāt viņš norāda, ka šāda iejaukšanās esot notikusi bez faktiskā pamatojuma un viņam ir radījusi nesamērīgu un nesaprātīgu tiesību upurēšanu.
7. Septītais pamats attiecas uz Hartas 21. un 25. panta, LESD 10. panta un Eiropas Sociālo tiesību pīlāra 15. panta pārkāpumu.
- Prasītājs norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu Eiropas Parlaments, pieņemdam lēmumu, ar ko tiek pārrēķinātas pensijas un ar ko, ņemot vērā noteikumus, ar kādiem tas ir ticis izstrādāts, tiks ietekmēti galvenokārt vecāka gadagājuma bijušie Eiropas Parlamenta deputāti, ir pārkāpis Hartas 21. un 25. pantu, LESD 10. pantu un Eiropas Sociālo tiesību pīlāra 15. pantu.

(¹) OV 2016, C 202, 389. lpp.

(²) Paplašinātā prezidija 1981. gada 4. novembra lēmums; Prezidija 1982. gada 24. un 25. maija lēmums, kas grozīts 1995. gada 13. septembrī un 2005. gada 6. jūnijā.

(³) Eiropas Parlamenta Prezidija 2008. gada 19. maija un 9. jūlija lēmums par Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumiem (OV 2009, C 159, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 5. decembrī – Puma/EUIPO – Road Star Group (Apavi)

(Lieta T-757/22)

(2023/C 35/96)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Puma SE (Hercogenauroha, Vācija) (pārstāvji: M. Schunke un P. Trieb, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Road Star Group (Nupaky, Čehijas Republika)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 4 160 273-0015

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2022. gada 21. septembra lēmums lietā R 1900/2021-3

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītais pamats

Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 5. decembrī – Puma/EUIPO – Fujian Daocheng Electronic Commerce (Kurpes)

(Lieta T-758/22)

(2023/C 35/97)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Puma SE (Hercogenauroha, Vācija) (pārstāvji: M. Schunke un P. Trieb, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Fujian Daocheng Electronic Commerce Co. Ltd (Guandžou, Ķīna)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 8 367 742-0013

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2022. gada 21. septembra lēmums lietā R 1876/2021-3

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītais pamats

Padomes Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 7. decembrī – Kesaev/Padome**(Lieta T-763/22)**

(2023/C 35/98)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Igor Albertovich Kesaev (Usovo, Krievija) (pārstāvis – R. Moeyersons un A. De Jonge, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2022/1530 (2022. gada 14. septembris), ar kuru groza Lēmumu 2014/145/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība ⁽¹⁾, kas īstenots ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2022/1529 (2022. gada 14. septembris), ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 269/2014 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība ⁽²⁾, ciktāl tie attiecas uz viņu; atcelt viņam uzlikto individuālo sankciju pagarinājumu un svītrot viņa uzvārdu no saraksta Regulas (ES) Nr. 269/2014 ⁽³⁾ I pielikumā;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz šādiem pamatiem.

1. Pirmais prasības pamats: Pamatojums prasītāja iekļaušanai sankciju sarakstā esot faktoloģiski kļūdainš un/vai neatbilstošs.
  - Pirmā daļa: Prasītājs nedarbojoties tajās īpašajās ekonomikas nozarēs, kas Krievijas Federācijai būtu būtisks ienākumu avotu.
  - Otrā daļa: Prasītājs neatbalstot nedz rīcību, nedz pildot politiskos pasākumus, kas grauj vai apdraud Ukrainas teritoriālo integritāti, suverenitāti un neatkarību, kā arī Ukrainas stabilitāti vai drošību. Prasītājs nepiedaloties JSC Detyarev Plant.
  - Trešā daļa: Prasītājs neatbalstot Krievijas Federācijas valdību ne materiāli, ne finansiāli. “Monolit Fonds” esot politiski neitrāla labdarības organizācija, un saņemtās medaļas un apbalvojumi neesot nekāds pierādījums materiālajam vai finansiālajam atbalstam minētajai Krievijas Federācijas valdībai.
  - Ceturrtā daļa: Prasītājs negūstot labumu no Krievijas Federācijas valdības. Prasītājs no Krievijas Federācijas valdības negūstot ne saimniecisku, ne citu labumu nedz ar “Monolit Fonds” starpniecību, nedz jebkādā citā veidā.
  - Piektā daļa: Minētie fakti esot novecojuši, neaktuāli un neatbilstoši prasītājam noteikto sankciju pagarināšanai.
  - Sestā daļa: Padome neesot izpildījusi savu pierādīšanas pienākumu. Tā katrā ziņā balstoties tikai uz neobjektīviem, neprecīziem un nepārbaudītiem informācijas avotiem. Padomes apgalvojumiem neesot objektīvu, uzticamu pierādījumu.
2. Otrais pamats: Prasītājs neesot nedz uzklaušīts, nedz pienācīgi informēts, un tas esot tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpums.

3. Trešais pamats: Prasītāja iekļaušana sankciju sarakstā esot pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6., 8., 16. un 17. pantam kopsakarā ar tās 52. pantu.
4. Ceturtais pamats: Lēmumā (KĀDP) 2022/329 ⁽⁴⁾ lietotā terminoloģija esot tik neskaidra, ka lēmuma piemērošana esot patvaļīga, un tas esot tiesiskās drošības principa pārkāpums.
5. Piektais pamats: Sankcijas piemērošana esot balstīta uz diskrimināciju. Salīdzināmā situācijā personām netiek piemērotas sankcijas, bet prasītājam tās tika piemērotas tikai tādēļ, ka 1) viņš ir bagāts, 2) viņš ir politiski neitrāls un 3) viņš ir krievu izcelsmes uzņēmējs.
6. Sestais pamats: Katrā ziņā Padomei būtu jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, jo prasītājs bijis spiests celt šo prasību tādēļ, ka Padome nav apmierinājusi viņa pieteikumu par pārskatīšanu.

⁽¹⁾ OV 2022, L 239, 149. lpp.

⁽²⁾ OV 2022, L 239, 1. lpp.

⁽³⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 269/2014 (2014. gada 14. marts) par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV 2014, L 78, 6. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums (KĀDP) 2022/329 (2022. gada 25. februāris), ar kuru groza Lēmumu 2014/145/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV 2022, L 50, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 8. decembrī – *bet365 Group/EUIPO* (“bet365”)

(Lieta T-764/22)

(2023/C 35/99)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *bet365 Group Ltd* (Stoke-on-Trent, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: *J. van Manen* un *E. van Gelderen*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīga strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “bet365” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 479 799

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2022. gada 19. septembra lēmums lietā R 622/2022-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
  - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2022. gada 9. decembrī – Hoffmann/EUIPO – Moldex/Metric (“Holex”)**(Lieta T-767/22)**

(2023/C 35/100)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hoffmann GmbH Qualitätswerkzeuge (Mihene, Vācija) (pārstāvis: D. von Schultz, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Moldex/Metric AG & Co. KG (Walddorfhäslach, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Holex” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 222 083

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2022. gada 30. septembra lēmums lietā R 1248/2022-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 18 222 083 tika noraidīts attiecībā uz precēm *elpošanas maskas, izņemot mākslīgai elpināšanai domātās, kas ietilpst 9. klasē, un dzirdes aizsarglīdzekļu izsniegšanas ierīces; dzirdes aizsarglīdzekļi; dzirdes aizsarglīdzekļi, it īpaši ausu aizsardzības aizbāžņi, ausu aizsargplāksnes, kapsulu ausu aizsargi (ausu aizsargi austiņu veidā)*;
- noraidīt iebildumus pilnībā;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 13. decembrī – Cogebi un Cogebi/Padome**(Lieta T-782/22)**

(2023/C 35/101)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Cogebi (Brisele, Beļģija), Cogebi, a.s. (Tabora, Čehijas Republika) (pārstāve: H. over de Linden, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Regulas (ES) Nr. 833/2014 (2014. gada 31. jūlijs) ⁽¹⁾, kas grozīta ar Padomes Regulu (ES) 2022/1904 (2022. gada 6. oktobris), ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 833/2014 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā ⁽²⁾, ciktāl attiecas uz iekļaušanu preču un tehnoloģiju sarakstā, kas minēts Padomes Regulas (ES) 2022/1904 3. panta (i) punktā KN koda 6814 (Pielikums XXI), 3.panta (i) punktu;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots būtisku procedūras noteikumu, proti, pienākuma norādīt pamatojumu, pārkāpums.
2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvota acīmredzamā kļūda vērtējumā.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums.
4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. pantā noteikto tiesību uz uzņēmējdarbības brīvību pārkāpums.
5. Ar piekto prasības pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā noteikto tiesību uz labu pārvaldību un Hartas 47.pantā noteikto tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību un tiesību taisnīgu tiesu pārkāpums.

⁽¹⁾ OV 2014, L 229, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2022, L 259, 3. lpp.

Vispārējās tiesas 2022. gada 30. novembra rīkojums – *Timberland Europe*/Komisija

(Lieta T-782/16) ⁽¹⁾

(2023/C 35/102)

Tiesvedības valoda – angļu

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 14, 16.1.2017.

Vispārējās tiesas 2022. gada 1. decembra rīkojums – *Foz*/Padome

(Lieta T-481/21) ⁽¹⁾

(2023/C 35/103)

Tiesvedības valoda – angļu

Ceturrtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 412, 11.10.2021.

Vispārējās tiesas 2022. gada 28. novembra rīkojums – Lilly Drogerie/EUIPO – Lillydoo (“LILLYDOO kids”)

(Lieta T-150/22) ⁽¹⁾

(2023/C 35/104)

Tiesvedības valoda – angļu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 198, 16.5.2022.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV